ជំនួយសតិ

ភាគទី ២១

សិក្សាព្រះសូត្រ ភាគទី ៩

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

ជំនួយសតិភាគទី២១
សិក្សាព្រះសូត្រ ភាគទី ៩

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

សម្រាប់ធម្មទាន

មាតិកា

ឈ្មោះអត្ថបទ	ទំព័រ
១. ចូឡរាហុលោវាទសូត្រ	២
២. មហារាហុលោវាទសូត្រ	១៥
៣. ចូឡមាលុង្ក្យោវាទសូត្រ	២៣
៤. មហាមាលុង្ក្យោវាទសូត្រ	៤១
៥. ភទ្ទាលិសូត្រ	៥០
៦. លដុកិកោបមសូត្រ	៦១
៧. ចាតុមសូត្រ	៦៩
៨. នឡកបានសូត្រ	៧៨
៩. គោលិស្សានិសូត្រ	៨៦
១០. កីដាគិរិសូត្រ	៩២
១១. មង្គល ៣៨ ប្រការ	១០០

ព្រះសុត្តន្តបិដកខ្មែរលេខ ២៣

មជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសក
ភិក្ខុវគ្គ
មាន ១០ ព្រះសូត្រ គឺ

១- ចូឡរាហុលោវាទសូត្រ ២- មហារាហុលោវាទសូត្រ
៣- ចូឡមាលុង្ក្យោវាទសូត្រ ៤- មហាមាលុង្ក្យោវាទសូត្រ
៥- ភទ្ទាលិសូត្រ ៦- លដុកិកោបមសូត្រ
៧- ចាតុមសូត្រ ៨- នឡកបានសូត្រ
៩- គោលិស្សានិសូត្រ ១០- កីដាគិរិសូត្រ

១.ចូឡរាហុលោវាទសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះមហាវិហារវេឡុវ័ន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ក្នុងវេលាសាយណ្ហសម័យព្រះអង្គទ្រង់ចេញពីផលសមាបត្តិ ស្តេចយាងចូលទៅកាន់អម្ពលដ្ឋិ-កាវ័ន នៅពីខាងក្រោយវត្តវេឡុវ័ននោះឯង ដើម្បីប្រោសព្រះរាហុល ។ បន្លាវមែងស្រួចតាំងពីកើត យ៉ាងណា ព្រះរាហុលក៏យ៉ាងនោះ គង់ចម្រើនទៅដោយវិវេកគឺសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ក្នុងទីនោះតាំងពីព្រះជន្ម ៧ វស្សា ។

អាយស្មន្តំ រាហុលំ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះរាហុល គឺត្រាស់ហៅដើម្បីប្រទានឱវាទ ។ ពិតណាស់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាយ៉ាងច្រើនដល់ព្រះរាហុល ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សាមណេរប្បញ្ហា រាហុលសំយុត្តមហារាហុលោវាទសូត្រ ចូឡរាហុលោវាទសូត្រ រួមទាំងអម្ពលដ្ឋិក-រាហុលោវាទសូត្រនេះផង (ដោយចូឡរាហុលោវាទសូត្រមានពីរសូត្រ មួយនៅក្នុងបិដកលេខ ២៨ ដែលព្រះរាហុលស្តាប់ហើយ

សម្រេចព្រះអរហត្ត ដូច្នេះទើបព្រះសូត្រនេះ ព្រះអដ្ឋកថាហៅថា អម្ពលដ្ឋិករាហុលោវាទសូត្រ) ។

ព្រះរាហុលមានព្រះជន្ម ៧ វស្សា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រគល់ឲ្យព្រះសារីបុត្តបំបួសជាសាមណេរ ក្នុងវស្សានោះឯងដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងនូវព្រះសូត្រនេះ ដោយព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគទ្រង់ព្រះតម្រិះថា ព្រះរាហុលនៅកុមារ ជាធម្មតាក្មេងតូចរមែងនិយាយនូវពាក្យដែលគួរនិងមិនគួរ ដូច្នេះយើងនឹងឲ្យឱវាទដល់រាហុល ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្ដែងឧបមាដោយផ្ដិលទឹក ៤ លើក ឧបមាដោយដំរី ២ លើក និងឧបមាដោយកញ្ចក់ឆ្លុះមុខ ១ លើក ។ សេចក្ដីនៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ គឺមានប្រយោជន៍ដើម្បីកុំឲ្យព្រះរាហុលពោលនូវសម្បជានមុសាវាទ (ពោលកុហកទាំងដឹងខ្លួនច្បាស់) ។

ឧបមាដោយផ្ដិលទឹក ៤ លើក

១- ព្រះអង្គទ្រង់ទុកទឹកឲ្យសល់បន្តិចក្នុងផ្ដិល ហើយត្រាស់សួរ... ។

២- ព្រះអង្គទ្រង់ចាក់ទឹកដែលសល់បន្តិចនោះចោល ហើយត្រាស់សួរ... ។

៣- ព្រះអង្គទ្រង់ផ្កាប់ផ្តិលទឹកនោះ ហើយត្រាស់សួរ... ។

៤- ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ងារផ្តិលទឹកនោះវិញ ហើយត្រាស់សួរ... ។

គឺព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរព្រះរាហុលបញ្ជាក់អំពីផ្តិលទឹកនោះៗ ដោយការប្រៀបធៀបហើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលរាហុល សមណធម៌របស់ពួកភិក្ខុ ដែលមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាសក្នុងសម្បជានមុសាវាទ ដូចជាទឹកដែលមានប្រមាណតិច ដូចជាទឹកដែលតថាគតចាក់ចោល ដូចជាផ្តិលទឹកដែលតថាគតផ្កាប់ និងដូចជាផ្តិលទឹកដែលទទេរលីងធេង ដូច្នេះឯង ។

ឧបមាដោយដំរី ២ លើក

១- ដំរីកាលបើចូលកាន់សង្គ្រាម រមែងប្រើអវយវៈទាំងពួងធ្វើការសព្វគ្រប់ រក្សាទុកតែប្រមោយប៉ុណ្ណោះ ឈ្មោះថា មិនទាន់ហ៊ានលះបង់ជីវិតនៅឡើយ ។

២- ដំរីកាលបើចូលកាន់សង្គ្រាម រមែងប្រើអវយវៈទាំងអស់

ធ្វើការសព្វគ្រប់ មិនរក្សាទុកសូម្បីតែប្រមោយ ឈ្មោះថា ជាដំរីហ៊ាន លះបង់ជីវិត ។

ម្នាលរាហុល មានឧបមេយ្យដូចភិក្ខុណាមួយ ដែលមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាសក្នុងសម្បជានមុសាវាទ តថាគត មិនពោលថា ភិក្ខុនោះមិនធ្វើបាបកម្មតិចតួចដូច្នេះទេ ។ ម្នាលរាហុល ព្រោះហេតុដូច្នោះ ក្នុងសាសនានេះ អ្នកគួរសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនពោលពាក្យកុហក សូម្បីគ្រាន់តែដើម្បីសើចលេងនោះឡើយ ម្នាលរាហុល អ្នកត្រូវសិក្សា យ៉ាងនេះចុះ ។

បទថា **នាហំ តស្ស កិញ្ចិ បាបំ** គឺបុគ្គលណា ដែលមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ក្នុងការពោលកុហកទាំងដែលដឹងខ្លួនច្បាស់ ថាបុគ្គលនោះឯង មិនធ្វើនូវបាបកម្មអ្វីតិចតួចនោះ មិនមានឡើយ (បានសេចក្តីថា មិនមាននូវសម្បជានមុសាវាទណា ដែលមិនមែនជាបាបសូម្បីត្រឹមតែបន្តិចបន្តួចនោះទេ គឺថា បើមិនបាបធំក៏បាបតូចដែរ ដូចជាដំរីក្នុងចំណុចទីពីរ ដែលថាមិនធ្វើកម្មដោយអវយវៈណាមួយនោះ មិនមានហ្នឹងឯង) ។

ឧបមាអំពីកញ្ចក់

កញ្ចក់មានប្រយោជន៍ដូចម្តេច ? កញ្ចក់មានប្រយោជន៍ក្នុងការឆ្លុះមើលមុខ ។

ម្នាលរាហុល យ៉ាងនោះមែនហើយ អ្នកគប្បីពិចារណាត្រិះរិះមើលរួចហើយ សឹមធ្វើកម្មដោយកាយ ពិចារណាត្រិះរិះមើលរួចហើយ សឹមធ្វើកម្មដោយវាចា ពិចារណាត្រិះរិះមើលរួចហើយ សឹមធ្វើកម្មដោយចិត្ត ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីការពិចារណានូវកម្មទាំងបី ទាំងដែលនឹងធ្វើ កំពុងធ្វើ ទាំងដែលធ្វើរួចហើយ ដោយពិស្តារ ដែលព្រះធម៌ទេសនានេះប្រព្រឹត្តទៅសមគួរដល់វេនេយ្យសត្វ គឺបុគ្គលដែលគួរដល់ការណែនាំ ។

សូមអនុមោទនា !

បទពិចារណា

បើយើងនិយាយដោយមានសតិចេះត្រិះរិះពិចារណា យើងរមែងបាននូវបុណ្យដ៏ធំមួយ គឺការមិនប្រទូសរ៉ាយបៀតបៀនផ្លូវចិត្តនៃអ្នកដទៃ ។ ដូចគ្នាដែរ បើយើងស្តាប់ដោយមានសតិចេះត្រិះរិះពិចារណា យើងរមែងបាននូវសេចក្តីសុខស្ងប់ ត្រង់ដែលមិនបានយកអារម្មណ៍ គឺពាក្យសម្តីនៃអ្នកដទៃនោះៗ មកប្រទូសរ៉ាយបៀត-បៀនដល់ចិត្តសន្តានរបស់យើង ហ្នឹងឯង ។ ត្រូវរលឹកឃើញថា អ្វីៗសុទ្ធតែមានហេតុត្រឹមត្រូវ ជាការពិត គឺត្រូវតែយ៉ាងហ្នឹងឯង... យល់ព្រម សុខចិត្ត ស្ងប់ត្រជាក់ ។

ទាល់តែចេះល្មម បានមានរបស់គ្រប់

បើមិនបាននូវអ្វីៗដែលជាទីពេញចិត្តទេ ត្រូវល្មមចិត្តជាមួយនឹងអ្វីៗដែលខ្លួនឯងមានប៉ុណ្ណឹងទៅ កុំចេះតែចង់បាននូវអ្វីៗឲ្យលើសល្មមនោះ ព្រោះក្នុងលោកនេះ មិនមានអ្វីឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់មនុស្សដែលមិនចេះល្មមនោះឡើយ ។

សុខនិងទុក្ខ

សុខនៅនឹងចិត្តរបស់យើង ចំណែកទុក្ខក៏នៅនឹងចិត្តរបស់យើងដែរ ដូច្នេះត្រូវចេះមើលថែចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យបានល្អ ។

គ្រប់គ្នាចង់បានសុខ

គ្រប់គ្នាចង់បានសុខ គ្រាន់តែថា តើស្គាល់សុខពិតដែរឬទេ ? ព្រោះសុខមានពីរយ៉ាង គឺសុខពិត ១ សុខក្លែងក្លាយ ១ ។ សុខក្លែងក្លាយ គឺសុខនាំទុក្ខមកប្រគល់ឲ្យ ឯចំណែកសុខពិត គឺសុខកម្ចាត់ទុក្ខឲ្យអស់ពីជីវិត និងឲ្យអស់ពីវដ្តសង្សារ ដូច្នេះដើម្បីឲ្យបានស្គាល់សុខពិតប្រាកដ ត្រូវអប់រំបញ្ញាឲ្យស្គាល់ទុក្ខក្នុងវដ្តៈ ព្រោះទុក្ខមិនមែនមានតែក្នុងអត្តភាពមួយនេះទេ ដរាបណានៅមានតណ្ហាដរាបនោះ ទុក្ខនៅតែមាន លុះត្រាតែកម្ចាត់តណ្ហាបាន ទើបបានសុខពិតប្រាកដ ដែលជាបរមសុខ ។

រឿងតូចតាច តែសំខាន់គ្រប់សុខចិត្ត

កុំបណ្តោយឲ្យរឿងបន្តិចបន្តួច ទៅជាមានអំណាចមកទម្លាយសេចក្តីសុខរបស់យើងក្នុងបច្ចុប្បន្ន តើយើងរស់នៅដើម្បីអ្វី បើមិនដើម្បីរក្សាសេចក្តីសុខក្នុងជីវិតទេនោះ ។ កុំចេះតែស្រមៃទៅរកអ្វីធំដុំសម្រាប់សេចក្តីសុខសព្វថ្ងៃនេះ គឺឲ្យតែយើងចេះយកចិត្តទុកដាក់ ឲ្យសេចក្តីសំខាន់ក្នុងការថែរក្សាចិត្ត ជាមួយនឹងរឿងតូចតាចផ្សេងៗ ធ្វើទៅ និយាយទៅ គិតទៅ ព្រមដោយសេចក្តីសុខដែលប្រាសចាកទោស រួចហើយនឹកឃើញមានសេចក្តីសុខបន្ថែមទៀត ។

បុណ្យធ្វើឲ្យចិត្តសុខស្ងប់

បុណ្យកុសល ធ្វើឲ្យចិត្តសុខស្ងប់ ។ នេះជាការពិតដែលត្រូវយល់ដឹងជាក់ស្តែងដោយខ្លួនឯង ដូច្នេះទើបមិនត្រូវបណ្តោយចិត្តឲ្យទៅតាមការស្រឡាញ់ស្អប់គាប់ទាស់នោះឡើយ ត្រូវឃើញការងារថែរក្សាចិត្តសំខាន់ជាទីបំផុត ក្នុងជីវិតរស់នៅ ទាំងត្រូវដឹងថា បាបអកុសលហ្នឹងឯង ដែលធ្វើឲ្យចិត្តក្រវល់ក្រវាយ ក្តៅក្រហាយ

មិនស្ងប់ ។

ផ្លូវនៃជីវិត

ផ្លូវមិនរាបស្មើ ដំណើររលាក់ យ៉ាងណាមិញ ផ្លូវនៃជីវិតក៏ដូច្នោះដែរ រមែងមានឧបសគ្គជាដំណើររលាក់ ប៉ុន្តែមិនត្រូវចេះតែទៅតាមចំណង់នោះឡើយ ត្រូវយល់ដឹងអំពីការពិតនៃជីវិត ដែលអ្វីៗសុទ្ធតែជាបរមត្ថកើតឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវទៅតាមបច្ច័យ ។ បើយើងយកការពិតគឺភាពត្រឹមត្រូវនៃអ្វីៗដែលបានកើតឡើងនោះ មកជាអារម្មណ៍នៃការសុខចិត្ត យល់ព្រម ទទួលបាន ដូច្នេះជីវិតរមែងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងផ្លូវស្មើ ។

កើតទុក្ខព្រោះលង្ងៀង

គ្រប់រឿង សុទ្ធតែមានភាពត្រឹមត្រូវដោយបរមត្ថ រៀបរយសព្វគ្រប់ប្រព្រឹត្តទៅតាមបច្ច័យ ជាសច្ចធម៌ មិនមានអ្វីដែលសម្រាប់ឲ្យកើតទុក្ខមិនសុខចិត្ត ប្រកែក តវ៉ា ទាមទារយ៉ាងដទៃនោះឡើយ

ដូច្នេះមនុស្សយើងកើតទុក្ខមិនសុខស្ងប់ក្នុងចិត្ត ព្រោះចិត្តលម្អៀងខ្លួនឯង ។

អកុសលា ធម្មា

បើមិនមានលោភៈ ទោសៈ មោហៈទេ តើមានអ្នកណាធ្វើអ្វីខុស ដូច្នេះចំណុចដែលត្រូវសង្កេត គឺនៅត្រង់យើងឃើញអកុសលាធម្មា ឬអកុសលា គេ ។ បើយើងឃើញថា អកុសលា គេ យើងនឹងខឹង តែបើឃើញថា គឺជាអកុសលា ធម្មា យើងរង្កៀសចំពោះតែអកុសលធម៌ប៉ុណ្ណោះ មិនស្អប់អ្នកណាឡើយ ។

ចេះសាងកម្លាំងចិត្តជាមួយនឹងគុណធម៌

នាងបដាចារ មានកម្លាំងចិត្តចេញពីត្រកូលសេដ្ឋី ទៅរស់នៅក្នុងព្រៃ ជាមួយនឹងបុរសអ្នកបម្រើដែលខ្លួនស្រឡាញ់... ។ សេចក្តីនេះ គ្រាន់តែលើកបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ជាតួសាងកម្លាំងចិត្តប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះយើងគួរតែចេះសាងកម្លាំងចិត្តក្នុងការងារជាមួយនឹង

អ្វីដែលយើងស្រឡាញ់ តែសូមឲ្យអ្វីដែលយើងស្រឡាញ់នោះ នាំយើងចេញឲ្យរួចពីទុក្ខពិតប្រាកដ មិនវិលវិញ ដូចជាស្រឡាញ់សីលជាដើម ។

អនវជ្ជសុខ

ចេះសប្បាយជាមួយនឹងការងារដែលប្រាសចាកទោស គឺជាសេចក្តីសុខ ។ ត្រូវធ្វើការងារឲ្យសមនឹងសមត្ថភាព សមនឹងឋានៈរបស់ខ្លួន ធ្វើដោយពេញចិត្ត អត់ធន់ព្យាយាម... ។ កុំមានការលោភលន់ចង់ឲ្យដូចអ្នកដទៃដែលមានអ្វីច្រើនៗនោះឡើយ កុំឲ្យដូចក្អែកគោកធ្វើត្រាប់តាមក្អែកទឹក ឃើញក្អែកទឹករកចំណីបានស្រួលងាយ ខ្លួនឯងគ្មានជំនាញត្រូវទាក់កនឹងសារាយក្នុងទឹក ស្លាប់បាត់បង់ជីវិតទៅ ។

កន្លែងសុខនៅនឹងចិត្តរបស់យើង

មិនចាំបាច់ឈរកន្លែងល្អដូចអ្នកដទៃនោះទេ ត្រឹមតែមាន

សេចក្ដីសុខនៅត្រង់កន្លែងដែលយើងឈរហ្នឹងទៅបានហើយ ។

ខ្លឹមសារនៃជីវិត

ក្រទ្រព្យ មិនមែនបានន័យថាថោកទាប ឯការមានទ្រព្យ ក៏មិនមែនប្រែថាខ្ពង់ខ្ពស់ថ្លៃថ្នូរនោះដែរ គឺវាស្ថិតនៅលើការប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្រទ្រព្យ មិនមែនបានន័យថាមានទុក្ខ ចំណែកបានទ្រព្យ ក៏មិនមែនប្រែថាបានសុខដែរ ចំពោះសុខទុក្ខនេះ គឺមានទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវចិត្ត អាចនៅជាមួយបានទាំងអ្នកមាន ទាំងអ្នកក្រ ដូច្នេះមនុស្សយើង គួរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគុណតម្លៃនៃជីវិត ឲ្យជាការសំខាន់ ទោះមានឬក្រយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រោះជីវិតដែលមានតម្លៃទៅដោយគុណធម៌ នាំឲ្យសម្រេចនូវប្រយោជន៍ទាំងពួង ទាំងប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ទាំងប្រយោជន៍អ្នកដទៃ នេះទើបជាខ្លឹមសារនៃជីវិត ។

ពឹងខ្លួនឯង បានក្សេមក្សាន្តនិព្វាន

បញ្ឈប់ខឹងក្រោធផ្តោតឲ្យអភ័យ បញ្ឈប់អាល័យក្នុងន័យលះបង់
បញ្ឈប់មាយាការងារស្មោះត្រង់ បញ្ឈប់ចំណង់ឃើញត្រង់ការពិត ។
មិនមានវេលាឈ្លោះគ្នាទេណា៎ គ្មានពេលឥស្សាមរណាមកជិត
ទានសីលភាវនានាំគ្នាប្រព្រឹត្ត ស្មោះត្រង់សុចរិតស្ងប់ចិត្តប្រពៃ ។
ផ្ទះល្អព្រោះម្ចាស់ក្រាស់ដោយទឹកចិត្ត អារាមល្អពិតដ្បិតធម៌វិន័យ
មនុស្សល្អព្រោះធម៌បវរខន្តី តែងឲ្យអភ័យមេត្រីសុខសាន្ត ។
ពាលពិតល្ងង់ខ្លៅសត្រូវនឹងខ្លួន បណ្ឌិតមាំមួនជួយខ្លួនឯងបាន
បុណ្យឲ្យស្ងប់ចិត្តស័ក្តិសិទ្ធិកល្យាណ ពឹងខ្លួនឯងបានក្សេមក្សាន្តនិព្វាន ។

ដោយ **ប.ស.វ.**

ម្លប់នៃព្រះធម៌

អ្នកណាស្រឡាញ់ អ្នកណាស្អប់យើងក៏ដោយចុះ គេសរសើរ ឬនិន្ទាស្រេចតែគេ ចំណែកយើងមានសេចក្តីអត់ធន់ ចម្រើនមេត្តា មានចិត្តស្ងប់ត្រជាក់ រស់នៅក្រោមម្លប់នៃព្រះធម៌ គឺសុខហើយ ។

២. មហារាហុលោវាទសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនា ព្រះមហាវិហារជេតពន ស្ដេចយាងបិណ្ឌបាតចូលទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដោយព្រះរាហុលនិមន្តតាមក្រោយ ។ សម័យនោះ ព្រះរាហុលមាន ព្រះជន្ម១៨ ព្រះវស្សា នៅជាសាមណេរនិមន្តតាមព្រះដ៏មានព្រះភាគ កើតឆន្ទរាគៈពេញចិត្តនឹងអត្តភាព ស្រឡាញ់រូបកាយក្នុងគំនិតថា អាត្មាអញមានរូបស្អាត ស័ក្តិសមជាបរិនាយកណាស់ ប្រសិនបើ ព្រះបិតាជាស្ដេចចក្រគ្រប់គ្រងក្នុងទ្វីបទាំង ៤ នោះ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបចិត្តុប្បាទរបស់ព្រះរាហុល ដូច គេឃើញត្រីនៅក្នុងទឹកថ្លា ឬឃើញស្រមោលមុខដែលឆ្លុះក្នុងកញ្ចក់ ដូច្នោះឯង ។ ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបថា ព្រះរាហុលស្ទុះចេញទៅក្រៅផ្លូវ ទៅក្នុងទីអគោចរ ទៅកាន់ទិសដែលមិនគួរទៅ ដូចជាមនុស្សវង្វេង ផ្លូវ ទើបទ្រង់បែរព្រះវរកាយមកក្រោយ ត្រាស់ទៅនឹងព្រះរាហុល ដោយលើកយករូបក្ខន្ធមកជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ។

ដោយការគោរពដ៏ក្រៃលែង ថ្ងៃហ្នឹងព្រះរាហុលមិននិមន្តទៅ

បិណ្ឌបាតឡើយ ហើយក៏មិនឆាន់ចង្ហាន់ទៀត ព្រោះគោរពក្នុងសុគតោវាទ ដែលសុគតោវាទនេះរកបានដោយក្រក្នុងវេលាអសង្ខេយ្យកប្ប ព្រះរាហុលបាននិមន្តត្រឡប់មកគង់នៅក្រោមម្លប់ឈើមួយដើម ដោយការតាំងស្មារតីក្នុងព្រះកម្មដ្ឋានអប់រំចិត្ត ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះតម្រិះថា ថ្ងៃនេះរាហុលចូរបរិភោគនូវអមតភោជនគឺកាយគតាសតិចុះ ។

ព្រះសារីបុត្ត និមន្តមកតាមក្រោយដើម្បីបិណ្ឌបាត ឃើញព្រះរាហុលគង់យ៉ាងសមសួន ក៏ណែនាំដោយអានាបាណស្សតិ-កម្មដ្ឋានដល់ព្រះរាហុល ដោយមិនបាននឹកដល់ថា ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់បានប្រទាននូវរូបកម្មដ្ឋានហើយនោះឡើយ ។

ព្រះរាហុល បានពិចារណាធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវឱវាទព្រះកម្មដ្ឋានរបស់ព្រះសាស្តា ហើយក៏មិនមែនថាមិនអើពើនឹងការណែនាំរបស់ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ដែរ នៅពេលថ្ងៃរសៀល ព្រះរាហុលបានចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តា ទូលសួរអំពីវិធីចម្រើននូវអានាបា-ណស្សតិកម្មដ្ឋាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មិនបានត្រាស់ឆ្លើយតបភ្លាមៗតាមសំណួរឡើយ ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបអំពីឆន្ទរាគៈកើតឡើងដល់ព្រះរាហុលអាស្រ័យអត្តភាព ។ ក្នុងពេលនិមន្ត

បិណ្ឌបាតទ្រង់បានប្រទានដោយសង្ខេបហើយ លើកនេះ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានចែកមហាភូតរូប ៤ ដោយអាការ ៤២ (គឺអាការបឋវី ២០ អាបោ ១២ តេជោ ៤ និងវាយោ ៦) ត្រាស់ឧបាទាយរូបដោយការប្រកាសសម្តែងនូវអាកាសធាតុដោយពិស្តារ ។

ជាបន្ត ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ឲ្យព្រះរាហុលចម្រើនមេត្តាកម្ចាត់ព្យាបាទ ចម្រើនករុណាកម្ចាត់ការបៀតបៀន ចម្រើនមុទិតាកម្ចាត់អរតិ (គឺការមិនត្រេកអរព្រោះច្រណែន ម្យ៉ាងទៀត មិនត្រេកអរក្នុងសេនាសនៈស្ងាត់ មិនត្រេកអរក្នុងអធិកុសល) ចម្រើនឧបេក្ខាកម្ចាត់បដិឃៈគឺការថ្នាំងថ្នាក់អាក់អន់ចិត្ត ។ ចម្រើនអសុភកម្មដ្ឋានកម្ចាត់រាគៈគឺតម្រេកក្នុងកាម ចម្រើនអនិច្ចសញ្ញាកម្ចាត់អស្មិមានៈគឺការប្រកាន់ថារូបអញប្រសើរជាងគេជាដើម ។ ជាចុងក្រោយនៃព្រះសូត្រនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់អានាបាណស្សតិដោយពិស្តារ ទៅតាមការទូលសួររបស់ព្រះរាហុល ជាបុគ្គលគួរដល់ការណែនាំ ។

សូមអនុមោទនា !

ឥស្សរភាពលើកិលេស ទើបធំពិតប្រាកដ

កុំចាំបាច់ពោលដល់ភាពជាឥស្សរៈលើកិលេសផ្សេងៗ គ្រាន់តែឲ្យបានជាអ្នកធំលើទូរស័ព្ទពេលកំពុងស្តាប់ធម៌នោះ មិនទាំងបានផង ត្រូវធ្វើជាអ្នកបម្រើទូរស័ព្ទ សូម្បីពេលបាយ ពេលចូលបង្គន់ក៏មិនទំនេរដែរ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ទាំងពេលកំពុងបើកឡាន បើកម៉ូតូ... ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា **សព្វំ ឥស្សរិយំ សុខំ** ឥស្សរភាពទាំងពួង គឺភាពជាធំលើកិលេសទាំងអស់ នាំមកនូវសេចក្តីសុខពោលដល់ទីបំផុតគឺព្រះនិព្វានជាបរមសុខ ។

ស្គាល់ខ្លួនពិតប្រាកដ

ការស្គាល់ខ្លួនឯងពិតប្រាកដ គឺស្គាល់ធម៌ បានដល់បរមត្ថធម៌ដែលជាសង្ខារធម៌សុទ្ធៗមិនមែនសត្វ ។ ពេលណាដែលបានឃើញធម៌ ឃើញសង្ខារលោក ពេលនោះ ក៏បានឃើញព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធថាព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃពិតមែន ។

ឃើញការពិត រលត់តណ្ហា

មកពីយើងល្ងង់ខ្លួនឯងទេ បានជាចង់ឲ្យអ្វីៗត្រូវចិត្ត ដល់មិនបានដូចចិត្តក៏ខឹងក្រោធ កើតទុក្ខកន្ទក់កន្ទេញ ។ តាមពិត អ្វីៗក្នុងលោកមិនបានផ្គាប់ចិត្តយើងមែន ប៉ុន្តែអ្វីៗនោះ អត់មានខុសទេ គឺត្រឹមត្រូវតាមបច្ច័យ ពុទ្ធបរិស័ទ មិនគួរឡេះឡោះតាមចំណង់ ចេះតែចង់យ៉ាងនេះ យ៉ាងនោះទៅនោះឡើយ គួរសិក្សាចូលឲ្យដល់សច្ចធម៌ដោយបញ្ញា ទើបបានសុខចិត្ត ស្ងប់ត្រជាក់ទៅក្នុងគ្រប់រឿងទាំងអស់ ។

អស់កិលេសទើបអស់បញ្ហា

យើងមានកិលេសក្នុងចិត្ត កិលេសហ្នឹងឯងនាំឲ្យធ្វើខុស នាំឲ្យភ័យ នាំឲ្យកើតទុក្ខ នាំឲ្យមានបដិសន្ធិ...។ ទោះជាមានមាសប្រាក់ច្រើនប៉ុនណា ក៏មាសប្រាក់មិនអាចលះកិលេសបានដែរ ដូច្នេះ ការប្រព្រឹត្តធម៌លះកិលេស ទើបជាទិសដៅនៃអ្នកដែលប្រាថ្នាឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខ ។

កាន់តែដាក់ចុះគឺកាន់តែស្រាល

បើអ្វីៗជារបស់យើង វានៅក្នុងអំណាចយើងហើយ បើអ្វីៗ មិនមែនជារបស់យើងហើយ តើចង់បានអ្វីៗនោះធ្វើអ្វី ។ ជាមួយ នឹងសង្ខារធម៌ កាន់តែដាក់ចុះ កាន់តែលះបង់ គឺរមែងកាន់តែធូរ ស្រាលនូវទុក្ខកង្វល់ ។

អកុសលមូលជាហេតុនៃអកុសលកម្ម

ទោះជាមនុស្សអាក្រក់ក្នុងទុច្ចរិតយ៉ាងណាក៏ដោយ បើដក លោភៈ ទោសៈ មោហៈ ចេញហើយ មានទុច្ចរិតអ្វីទៀត ដូច្នេះ ទើបមិនគួរស្អប់អ្នកណាៗក្នុងរឿងអ្វីឡើយ ព្រោះទុច្ចរិត អកុសល-កម្ម អាស្រ័យអកុសលមូលជាហេតុទេតើ ។

អ្នកធ្វើកម្មគ្រាន់តែជាចោរហារ

កុសលកម្មអាស្រ័យកុសលមូលជាហេតុ អកុសលកម្ម

អាស្រ័យអកុសលមូលជាហេតុ កាលបើបញ្ញាបានឃើញច្បាស់នូវសេចក្តីនេះតាមពិតហើយ រមែងមិនមានសេចក្តីប្រកាន់ថា មានអ្នកធ្វើកម្មនោះឡើយ បុគ្គលអ្នកធ្វើកម្ម មានតែរោហារអាស្រ័យនឹងបរមត្ថតែប៉ុណ្ណោះ ។

តាំងចិត្តឲ្យស្ងប់ដោះស្រាយបញ្ហា

តាមពិត កាលដែលចិត្តតាំងនៅស្ងប់ក្នុងមហាកុសលហើយ បញ្ហាអ្វីៗនោះមិនមានឡើយ គឺត្រូវដោះស្រាយហើយស្រេចដោយមហាកុសល ព្រោះថាបញ្ហាដែលមាននោះ គឺមានចិត្តដែលត្រូវរុំព័ទ្ធទៅដោយកិលេសហ្នឹងឯង ដូច្នេះបញ្ហាគ្រប់យ៉ាងក្នុងលោកនេះ សុទ្ធតែមានផ្លូវចេញទាំងអស់ ឲ្យតែយើងជឿជាក់លើមហាកុសល កុំគាំទ្រកិលេសខ្លួនឯងទៅបានហើយ ។

មិនប្រឆាំងនឹងការពិត ឲ្យសិទ្ធិក្នុងការកើត

នៅពេលដែលមានរឿងរ៉ាវស្មុគស្មាញ មនុស្សយើងចេះតែ

គិតមិនសុខចិត្តក្នុងរឿងរ៉ាវនោះៗ ដោយមិនយល់អំពីការពិតផង មិនអប់រំចិត្តឲ្យឋិតនៅក្នុងមហាកុសល ដែលហៅថាកុសលភាវនានោះផង ដូច្នេះសូមពុទ្ធបរិស័ទ បដិបត្តិឲ្យបានដល់កម្រិតមួយ គឺព្រមឲ្យសិទ្ធិក្នុងការកើតឡើងនូវអ្វីៗនោះ ទៅតាមបច្ច័យដែលមានទើបចិត្តមានឱកាសបានតាំងនៅស្ងប់ក្នុងមហាកុសល គ្រប់គ្រង ថែរក្សាដោយសតិសម្បជញ្ញៈ ។

ព្រមពេលណាសុខចិត្តពេលហ្នឹង

អ្វីៗដែលយើងកំពុងមាន កំពុងបាន កំពុងរស់នៅ គឺមិនត្រូវរំលងឡើយ បច្ចុប្បន្នធម៌ហ្នឹងឯងហើយដែលជាការពិត ដឹងហើយសុខចិត្ត ស្ងប់ត្រជាក់ ។ ព្រោះតែមើលរំលងធម៌ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទើបមានការកើតទុក្ខមិនសុខចិត្ត សោកស្តាយក្នុងគំនិតថា ប្រសិនបើយ៉ាងនេះវិញ យ៉ាងនោះវិញ រវើរវាយរកលាភ រកយស រករបស់ឲ្យជាទីពេញចិត្ត ប៉ុន្តែមិនបានរកការពិតឡើយ ។

៣-ចូឡមាលុង្ក្យោវាទសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះ ព្រះមា-លុង្ក្យបុត្តដ៏មានអាយុ បានចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបទូលសូមឲ្យព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសសម្តែងនូវមិច្ឆាទិដ្ឋិ គំនិតយល់ឃើញខុសផ្សេងៗ ១០ យ៉ាង ដែលពួកមនុស្សក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនាកាន់យកទីបំផុតរៀងៗខ្លួន ឈ្លោះប្រកែកគ្នាថាខ្លួនឯងយល់ត្រូវ អ្នកដទៃយល់ខុស ដូច្នេះតើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបទិដ្ឋិមួយណាក្នុងទិដ្ឋិទាំង ១០ នោះ សូមព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងឲ្យទាន ។

មិច្ឆាទិដ្ឋិ ១០ យ៉ាង

១- លោកទៀង (សស្សតោ លោកោ)

២- លោកមិនទៀង (អស្សស្សតោ លោកោ)

៣- លោកមានទីបំផុត (អន្តវា លោកោ)

៤- លោកមិនមានទីបំផុត (អនន្តវា លោកោ)

៥- ជីវៈនោះគឺសរីរៈនោះ (តំ ជីវំ តំ សរីរំ)

៦- ជីវៈដទៃ សរីរៈដទៃ (អញ្ញំ ជីវំ អញ្ញំ សរីរំ)

៧- សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀត

៨- សត្វស្លាប់ហើយមិនកើតទៀត

៩- សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មាន

១០- សត្វស្លាប់ហើយកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែន ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មិនត្រាស់ព្យាករនូវចំណុចណាមួយក្នុងមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំង ១០ នេះឡើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា កាលបើមានការយល់ឃើញទៅតាមមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំង ១០ នេះ ណាមួយ ការអប់រំព្រហ្មចរិយធម៌មិនមានឡើយ ប៉ុន្តែគឺជាការប្រព្រឹត្តទៅនាំឲ្យមានជាតិ ជរា មរណៈ សោកខ្សឹកខ្សួល លំបាកកាយលំបាកចិត្ត និងសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តដោយពិត ព្រះតថាគតទ្រង់បញ្ញត្តការកម្ចាត់បង់នូវកងទុក្ខទាំងអស់នេះ ដែលត្រូវបានឃើញច្បាស់ក្នុងបច្ចុប្បន្ន គឺថាព្រះអរិយសាវ័កទាំងឡាយ នឿយណាយក្នុងជរានិងមរណៈជាដើមហើយ ទើបសម្រេចនូវព្រះនិព្វានក្នុងព្រះសាសនានេះឯង ។

ព្រោះហេតុទិដ្ឋិទាំង ១០ យ៉ាងនេះ មិនប្រកបដោយ

ប្រយោជន៍ មិនមែនជាខាងដើមនៃព្រហ្មចរិយធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរួចផុតចាកទុក្ខ ទើបព្រះអង្គទ្រង់មិនព្យាករ ប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ព្យាករសម្តែងគឺអរិយសច្ចធម៌ ព្រោះការព្យាករសម្តែងនូវអរិយសច្ចធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ជាខាងដើមនៃព្រហ្មចរិយធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វានជាអសង្ខតធាតុ ។

សូមអនុមោទនា !

លិចចុះក្នុងទុក្ខ

សូម្បីតែគំនិតយល់ខុស (គឺយល់ខុសពីការពិត) ក៏ជាសភាវធម៌កើតពីបច្ច័យដែរ ជារបស់មិនទៀង ជាទុក្ខ ពួកអ្នកយល់ខុសទាំងនោះមានការប្រកាន់ក្នុងទិដ្ឋិរបស់ខ្លួន ឈ្មោះថាលិចចុះក្នុងទុក្ខ ។

មិនលិចចុះក្នុងទុក្ខ

សភាវធម៌ទាំងអស់ កើតពីបច្ច័យ មានបច្ច័យតាក់តែងឲ្យកើតឡើងហើយ សុទ្ធតែមិនទៀង មានការអស់ទៅ សូន្យទៅ ។ របស់ណាមិនទៀង របស់នោះជាទុក្ខ របស់ណាមិនទៀង ជាទុក្ខ មានការប្រែប្រួល វិបស្សនាឃើញថា របស់នោះមិនមែនជារបស់យើង មិនមែនជាយើង មិនមែនជាខ្លួនរបស់យើងទេ ។ ព្រះអរិយ-បុគ្គលទាំងឡាយ មិនប្រកាន់ក្នុងបញ្ចក្ខន្ធ ដឹងពីការរលាស់ចោលនូវបញ្ចក្ខន្ធ រមែងមិនលិចចុះក្នុងទុក្ខឡើយ ។

ដូចក្មេងមិនចូលសាលារៀន

ពិតមែនតែអ្វីៗនោះមិនគាប់ចិត្តយើង ប៉ុន្តែយើងត្រូវឆាប់មានស្មារតីរលឹកដឹងថា អ្វីៗនោះសុទ្ធតែជាសភាវៈយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ក្នុងការកើតឡើង គឺត្រឹមត្រូវតាមបច្ច័យ មិនថាកុសល អកុសល ឬអព្យាក្រឹតឡើយ ។ ការដែលចេះតែចង់ឲ្យអ្វីៗផ្គាប់ចិត្តយើង វាជារឿងក្មេងៗទេ ពោលគឺក្មេងខ្ញីបញ្ញា កាលបើអ្វីៗជាបរមត្ថសុទ្ធតែ

ត្រឹមត្រូវ ម៉េចក៏មិនព្យាយាមសិក្សាចូលទៅដឹងការពិត អប់រំបញ្ញាទទួលយករសនៃសច្ចធម៌ ស្ងប់ចិត្តរលត់តណ្ហា ការដែលចង់ឲ្យអ្វីៗត្រូវតាមចំណង់ គឺចង់ផ្គាប់កិលេសខ្លួនឯងតែប៉ុណ្ណោះ ដូចក្មេងដែលមិនចូលសាលារៀនអ៊ីចឹងឯង ។

បៀតបៀនចិត្តខ្លួនឯង

ដឹងថាខ្លួនឯងកើតទុក្ខសោកសៅមកពីអ្វីទេ ? មកពីហួងហែងរបស់មិនទៀងថាជារបស់ខ្លួនឯង ។ តាមពិត ការមិនទៀងនៃសង្ខារធម៌ជាអារម្មណ៍នៃវិបស្សនាល្អណាស់ ប៉ុន្តែព្រោះហេតុតែការមិនយល់ ទើបបៀតបៀនចិត្តខ្លួនឯង ។

មានសេចក្ដីស្ងប់ជាទីពឹង

នៅពេលណា ដែលយើងសម្រេចបាននូវសេចក្ដីសុខស្ងប់ខាងក្នុងខ្លួនយើង នៅពេលនោះ គឺយើងមិនបានឲ្យសេចក្ដីសំខាន់

ចំពោះកាមសុខ ដោយការខំប្រឹងប្រែងស្វែងរកយកមកសេពសោយនោះឡើយ ទាំងសេចក្ដីទុក្ខដែលកើតមកពីការពឹងពាក់អ្នកដទៃរបស់ដទៃ ហើយមិនបានដូចចិត្តនោះ ក៏ថយចុះទៅដែរ នេះចូលក្នុងបទថា មានខ្លួនឯងជាទីពឹង ។

មានទ្រព្យហើយមិនឲ្យទានព្រោះមោហៈ

មានទ្រព្យសម្បត្តិជាទីពេញចិត្តហើយ មិនឲ្យទាន ព្រោះហេតុមិនដឹងថា សត្វលោកប្រព្រឹត្តទៅតាមកម្ម ។ បានទ្រព្យហើយធ្វើនូវការសន្សំទ្រព្យនោះៗដោយការជាប់ជំពាក់ រឹងរឹតតែប្រាថ្នានូវវត្ថុកាមគុណឡើងទៀត ។ មិនមានអ្នកណាអស់កិលេស ព្រោះមានមាសប្រាក់ច្រើននោះឡើយ ហើយក៏មិនមានអ្នកណាអស់ទុក្ខព្រោះនៅមានកិលេសនោះដែរ ។

បានជួបព្រះធម៌ហើយ នៅជាថាអត់ពេល

បានជួបព្រះពុទ្ធដីកាហើយ មិនស្តាប់ មិនរៀនឲ្យបានចេះដឹង ត្រូវចំណាយពេលវេលាដើម្បីនេះ ដើម្បីនោះ តើនេះនោះហ្នឹងក្រណាស់ទៅឬក្នុងវដ្តសង្សារ កាលបានមកហើយឲ្យយើងអស់កិលេសដែរទេ សំខាន់ជាងព្រះពុទ្ធដីកាទៅទៀតឬ ?

គ្រាន់តែមិនសូវកើតទុក្ខ ប៉ុណ្ណឹងល្អហើយ

មនុស្សយើង តែកាលណាខ្លាចទុក្ខទាំងដែលមិនស្គាល់ទុក្ខ (ទុក្ខេ អញ្ញាណំ) រមែងប្រាថ្នាសេចក្តីសុខដោយតណ្ហា ពោលគឺខ្លាចទុក្ខ ប្រាថ្នាសុខ ប៉ុន្តែសាងហេតុនៃសេចក្តីទុក្ខឲ្យខ្លួនឯង ព្រោះអវិជ្ជាមិនដឹងក្នុងអរិយសច្ច ។ តាមពិត មនុស្សយើងសព្វថ្ងៃនេះគ្រាន់តែមិនសូវកើតទុក្ខប៉ុណ្ណឹងប្រសើរណាស់ហើយ មិនចាំបាច់បានសុខអ្វីពីរបស់ក្នុងលោកនេះច្រើនពេកទៅនោះទេ ព្រោះថា សូម្បីតែព្រះនិព្វានដែលជាបរមសុខ ក៏ព្រោះទុក្ខមិនកើតឡើងហ្នឹងឯង ។

ត្រូវចេះពិចារណាកាន់យកប្រយោជន៍

ព្រោះហេតុតែឆ្ងាញ់អាហារនៅក្នុងមាត់ ទើបគិតរកឆ្ងាញ់បរិភោគបន្តទៀត ដោយមិនបានពិចារណាឲ្យនៅត្រឹមជាអាហារ-ប្បច្ច័យប៉ុណ្ណោះ ។ មនុស្សយើង ស្ទុះទៅតាមចំណង់គឺតណ្ហា មិនបានអប់រំបញ្ញាពិចារណារកឲ្យឃើញនូវប្រយោជន៍នៃបច្ច័យ ៤ ដែលខ្លួនឯងមានសម្រាប់រស់នៅឡើយ របៀបដូចរសឆ្ងាញ់នៅក្នុងមាត់វាបោកឲ្យមនុស្សយើងស្ទុះស្ទារត់រករហូតក្នុងជីវិត ដែលវាគ្រាន់តែកន្លងផុតអណ្ដាតប៉ុណ្ណោះ ក៏អស់ឆ្ងាញ់ទៅហើយនោះ ។

ត្រូវការតិចដូចកែវតូច

ទឹកបន្តិចបន្តួចក៏អាចចាក់ពេញក្នុងកែវបាន ប៉ុន្តែទឹកប្រៃនៃមហាសមុទ្រច្រើនប៉ុនណាក៏ដោយ ក៏មិនអាចញ៉ាំងមហាសមុទ្រឲ្យពេញបានឡើយ យ៉ាងណាមិញ ការកំណត់ដឹងប្រយោជន៍នៃអ្វីៗដែលបរិភោគប្រើប្រាស់ វាធ្វើឲ្យជីវិតដែលប្រកបដោយចិត្តវិញ្ញាណនេះនៅសល់សេចក្ដីត្រូវការតូចដូចកែវទឹក ងាយនឹងចាក់ទឹកឲ្យពេញ

ណាស់ មិនទាំងអស់ទឹកមួយកូនដបផង ។

សំខាន់នៅត្រង់ចិត្តស្ងប់

វត្ថុប្រើប្រាស់ មិនមែនថាថ្លៃណាស់ហើយ ល្អណាស់ទៅនោះទេ សីលទើបល្អពិតៗ ល្អណាស់ ។

ម្ហូបអាហារ ក៏មិនមែនថាឆ្ងាញ់ណាស់ហើយ មានប្រយោជន៍ណាស់ទៅនោះដែរ ប្រយោជន៍សំខាន់គឺចិត្តស្ងប់ទុក្ខកង្វល់ មិនរវើរវាយ ធ្វើអ្វីៗដែលល្អៗ មានមេត្តា ចេះអត់ធន់ ឲ្យអភ័យ មិនប្រទូសរ៉ាយអ្នកដទៃ និងចេះគិតឲ្យបានសុខ ។

ទ្រព្យសម្បត្តិ ក៏ដូចគ្នា មិនមែនថាមានច្រើនណាស់ហើយបានសេចក្តីសុខណាស់នោះទេ សម្បត្តិបញ្ញាឃើញអ្វីៗតាមសេចក្តីពិត លះបង់នូវតណ្ហាជាហេតុនៃទុក្ខ ទើបបានសុខពិតប្រាកដ ។

ជីវិតនេះ មិនចាំបាច់ទាល់តែមានរបស់ថ្លៃៗ បរិភោគឆ្ងាញ់ៗ និងមានមាសប្រាក់ច្រើនៗ ទើបបានសេចក្តីសុខនោះឡើយ សំខាន់គឺស្ងប់ចិត្ត ជីវិតរមែងបានសុខ ។

ល្អហើយមានប្រយោជន៍ ទើបនាំសុខពិត

របស់ថ្លៃណាស់មិនច្បាស់ថាល្អ គុណធម៌បវរល្អថ្លៃក្រៃលែង
មានសីលជាគ្រឹះមិនរើសចាស់ក្មេង ល្អដោយខ្លួនឯងមិនមែនសន្មតិ ។
អាហារឆ្ងាញ់ណាស់មិនច្បាស់ប្រយោជន៍ កាមនាំហិនហោចខូចកេរ្តិ៍ប្រាកដ
សមាធិស្ងប់ចិត្តជីវិតហ្មត់ចត់ ប្រយោជន៍ប្រាកដកំណត់អារម្មណ៍។
មានប្រាក់ច្រើនណាស់មិនច្បាស់ថាសុខ ប្រាក់ក្លាយជាគុកការងារបង្ខំ
ប្រាក់នាំប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតលាយឡំ ប្រាក់មិនអាចនាំឲ្យចំសុខពិត ។
រកខ្លួនឯងផងទើបឆ្លងផុតកម្ម កំណត់ខន្ធប្រាំប្រចាំជីវិត
ពន្លឺបញ្ញាប្រហារងងឹត អនត្តាពិតថយចិត្តប្រាថ្នា ។
ដូចកែវតូចមួយមិនព្រួយទឹកពេញ ទ្រព្យតិចម្តេចមិញពេញល្មមប្រើការ
ទ្រព្យច្រើនតែខ្វះកន្លះតណ្ហា ប្រៀបដូចជលសាខ្វះការពេញលេញ។
មិនសូវមានទុក្ខជាសុខទៅហើយ ក្នុងចិត្តរហើយស្បើយពីម្នោម្នេញ
ដើរផ្លូវនិព្វានមិនមានវិលវិញ និព្វានសុខពេញចេញចាកទុក្ខា ៕

ដោយ **ប.ស.ឧ.**

ការងារសំខាន់របស់មនុស្សគឺអប់រំចិត្ត

ពិតមែនតែការដាច់អស់កិលេសពីសន្តាន មិនមែនជាការងាយ ប៉ុន្តែការហ្វឹកហាត់អប់រំចិត្ត ពិតជាអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន បើមិនមានការអប់រំចិត្តទេ ក៏មិនមានឈ្មោះថាមនុស្សដែរ ម្យ៉ាងទៀត ការងារសំខាន់របស់មនុស្សដែលកើតមក បើមិននៅត្រង់អប់រំចិត្តទេ តើសំខាន់ជាងសត្វតិរច្ឆានត្រង់ណាទៅ នៅត្រង់ស៊ីឆ្ងាញ់ ដេកស្រួល មានកិត្តិយសហ្នឹងឬ ? ត្រង់នេះ ជាចំណុចនៃការចម្រើនកិលេសរបស់មនុស្សទេតើ បើមិនអប់រំចិត្តទេ មនុស្សនឹងធ្លាក់ចុះទៅក្នុងការធ្វើបាបដ៏ខ្លាំង ដែលមានសភាពនៃចិត្តជាសត្វនរក ឬសត្វតិរច្ឆាន ។

ការពិតនៅតែជាការពិត

ខ្យល់ដូរទិសដៅ ក្តៅហើយត្រជាក់ ភ្លៀងធ្លាក់ស្មៅដុះ រដូវកាលដូរផ្លាស់ ចិត្តមនុស្សមិនទៀង ... មានតែម្យ៉ាងគត់ដែលមិនធ្លាប់ប្រែប្រួលគឺការពិត ។ ការពិត មិនប្រែប្រួលក្លាយទៅជាមិនពិត

វិញនោះឡើយ ។

របស់ក្នុងលោកសុទ្ធៗ

ជីវិតមួយ ដៃពីរ កាន់អ្វីច្រើនម្ល៉េះហ្ន៎ ! កើតមកដៃទទេ ទោះជាខំចាប់កាន់អ្វីៗពេញដៃក៏ដោយ ស្លាប់ទៅនៅតែដៃទទេ ចំណែកអ្នកដែលស្រឡាញ់យើងស្មើរលេប ក៏ព្រមយកសាកសព យើងទៅដុតចោលដែរ ។ តាមពិត នៅមិនទាន់ស្លាប់ក៏ដោយ ក៏មិនមានអ្វីជាយើង ជារបស់យើងដែរ អ្វីៗគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍របស់ចិត្តប៉ុណ្ណោះ ដែលចិត្តនេះកើតរលត់បន្តគ្នា នេះឯងដែលជាការរស់នៅរាល់ថ្ងៃនោះ ។

គួរតាំងចិត្តឲ្យអ្នកដទៃបានសុខ

ដឹងថា ពាក្យសម្ដីយើងមុតជាងដាវលំពែងទេ កាលបើយើងនិយាយដោយប្រាសចាកមេត្តាចិត្ត និយាយដោយអត់គិតពិចារណា ។ ជីវិតមានតម្លៃ នៅត្រង់ធ្វើអ្វី និយាយអ្វី ឲ្យអ្នកដទៃបាន

ប្រយោជន៍សុខ ។ បើអ្នកដទៃធ្វើអ្វីខុស យើងមិនអាចឲ្យអភ័យបានទេ យើងក៏មិនមែនជាមនុស្សសំខាន់អ្វីជាងគេក្នុងលោកនេះដែរ ជាមនុស្សកេងយកគ្រាន់បើខ្លួនឯង ចាំតែមានគេខុសនឹងអាលប្រកាសទោសគេនោះក្តែងៗ ខ្វះសមត្ថភាពសាងសេចក្តីល្អខ្លួនឯង ។

ឱកាសល្អណាស់ ប្រញាប់សន្សំបុណ្យ

កុំរវល់តែគិតថា ខ្ញុំត្រូវបានអ្វី អ្នកនេះ អ្នកនោះ ត្រូវឲ្យអ្វីដល់ខ្ញុំ ម៉េចបានឲ្យតែអ្នកដទៃ ម៉េចបានចោលខ្ញុំ ... ។ ត្រូវចេះគិតថា ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្វីដល់អ្នកដទៃ ប្រគេនអ្វីដើម្បីទំនុកបម្រុងព្រះសង្ឃ ខ្ញុំជ្រះថ្លានឹងបុណ្យដែលអ្នកដទៃបានបំពេញហើយ ។ ចិត្តលោភៈ ដូចជាអ្នកក្រ អ្នកសូមទាន ចំណែកចិត្តឲ្យទាន ដូចជាអ្នកមានទ្រព្យច្រើន សម្បូណ៌សប្បាយ ជាចិត្តប្រសើរខ្ពស់ មានភាពជាឥស្សរៈ ។ អ្នកឲ្យទានមានសីលជាដើម ទើបឈ្មោះថា ជាអ្នកស្រឡាញ់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ ព្រោះបានតម្កល់ខ្លួនគឺចិត្តឲ្យប្រពៃ មិនបណ្តោយឲ្យខ្លួនឯងជាខ្ញុំបម្រើរបស់បាបឡើយ ។

មានសម្បត្តិ ៣ យ៉ាង

១- មានសម្បត្តិខ្លឹមសារ គឺមានទានសីលភាវនា ត្រូវចេះគិតថា នេះជាសម្បត្តិរបស់ចិត្ត គឺចិត្តសម្បូណ៌សប្បាយ ចិត្តស្អាត និងជាចិត្តដែលមានសុខភាពល្អ ។

២- មានសម្បត្តិជាទីពឹងដ៏ក្រៃលែង គឺមានបញ្ញា ព្រោះបញ្ញាបានចូលដល់សច្ចធម៌ ជាធម៌ពិត មិនប្រែប្រួល មិនក្លាយទៅជាមិនពិតវិញនោះឡើយ នេះហើយឈ្មោះថា បានឃើញធម៌ បានជួបធម៌ទាំងដែលជាទីបញ្ចប់នៃតណ្ហាទៀតផង ។

៣- មានសម្បត្តិដែលជារង្វាន់ គឺនិព្វានសម្បត្តិ ដែលជាលទ្ធផលនៃការប្រឹងប្រែងព្យាយាមត្រូវ ។

បច្ច័យ ៤ របស់ចិត្ត

១- **ទាន** ជាបិណ្ឌបាតប្បច្ច័យរបស់ចិត្ត ចិត្តបានឆ្អែតមានបីតិ មានចាគានុស្សតិ សុខស្ងប់ ភ្លឺស្វាង ... ។

២- **សីល** ជាចីវរប្បច្ច័យរបស់ចិត្ត ចិត្តបានកក់ក្ដៅ ខ្ពង់ខ្ពស់

ស្អាតល្អ មានសីលានុស្សតិ សុខស្ងប់ ភ្លឺស្វាង ... ។

៣- **សមថៈ** ជាសេនាសនប្បច្ច័យរបស់ចិត្ត ចិត្តបានម្លប់ត្រជាក់ នឹងធឹង ប្រាសចាកកិលេសជាគ្រឿងរួបរឹត សុខស្ងប់ភ្លឺស្វាង ... ។

៤- **វិបស្សនា** ជាគិលានភេសជ្ជប្បច្ច័យរបស់ចិត្ត ចិត្តបានជាសះស្បើយ មានសុខភាពល្អ ប្រាសចាករោគ ប្រាសចាកទោស សុខស្ងប់ ភ្លឺស្វាង ... ។

សន្តោស ធ្វើឲ្យមានទ្រព្យ ចេះគ្រប់

យើងកើតមកមិនមែនជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន ប៉ុន្តែយើងចេះពេញចិត្តនឹងសម្បត្តិដែលយើងមាន នេះជាគុណធម៌គឺសេចក្តីសន្តោស ដែលមានអានុភាពធ្វើសម្បត្តិទ្រព្យដែលខ្លួនមាននោះ ឲ្យជាសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ នេះអស្ចារ្យណាស់ ព្រោះថា សូម្បីភ្នំមាសពីរ ក៏មិនអាចធ្វើឲ្យបុរសម្នាក់ដែលមិនមានធម៌សន្តោសនោះគ្រប់គ្រាន់ទៅបានឡើយ ។

ខ្លួនយើងសំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងណាស់

កុំអន់ចិត្តនឹងខ្លួនឯងព្រោះតែរឿងក្រទ្រព្យ ឬព្រោះតែមិនបានដូចអ្នកដទៃ ... តាមពិត ខ្លួនឯងគឺជាការពិតដ៏សំខាន់ ដែលនាំមកនូវការសិក្សារំលត់កិលេសរបស់ខ្លួន (សិក្ខេ និព្វានមគ្គនោ) ដូច្នេះខ្លួនយើងនេះ សំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងណាស់ កាលណាបើយើងរកការពិតក្នុងខ្លួនឯងឃើញហើយ យើងក៏លែងត្រូវការអ្វីអំពីលោកនេះដែរ ព្រោះមានការរំលត់នូវកិលេស ដែលជាទីពឹងដ៏ឧត្តម ។

ដោយបរមត្ថ សុទ្ធតែត្រឹមត្រូវ

មនុស្សយើងរមែងញាប់ញ័រ ឬឈឺចាប់នឹងភាពអយុត្តិធម៌ក្នុងរឿងផ្សេងៗ លុះដល់ ពេលណា ដែលបញ្ញារកភាពយុត្តិធម៌ដោយបរមត្ថឃើញ ពេលនោះ យើងក៏អស់បញ្ហា ព្រោះថាដោយបរមត្ថអ្វីៗសុទ្ធតែមានហេតុត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ឃើញហើយស្ងប់ចិត្តយល់ព្រមតាមសេចក្ដីពិត ។

រស់នៅដើម្បីអ្វី

បើយើងរស់នៅឧទ្ទិសជីវិតដើម្បីតែលាភសក្ការៈ យើងនឹងមានទុក្ខច្រើន មានសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន បើរស់នៅដើម្បីតែការគ្រប់គ្រង ដើម្បីយស ឋានៈបុណ្យស័ក្តិ យើងនឹងមានការហត់-នឿយច្រើន បើរស់នៅដើម្បីតែសេចក្ដីសរសើរ ដើម្បីតែការលើក-តម្កើង យើងនឹងញាប់ញ័រដូចត្រីនៅក្នុងទីដែលមានទឹកតិច បើរស់នៅដើម្បីតែសេចក្ដីស្រឡាញ់ សេពសោយកាមសុខ រីករាយក្នុងបញ្ចកាមគុណ យើងនឹងជួបប្រទះនូវការឈឺចាប់គំនរទុក្ខធំ ប៉ុន្តែបើយើងរស់នៅដើម្បីថែរក្សាសេចក្ដីល្អ កសាងចេតិយនៃជីវិត យើងនឹងបាននូវការសប្បាយចិត្ត ចម្រើនទៅដោយសេចក្ដីសុខ ។

ចេតិយនៃជីវិត

មានការមិនធ្វើបាបទាំងពួង គឺបុណ្យចាក់គ្រឹះព្រះចេតិយ ។

ដល់ព្រមដោយការបំពេញកុសល គឺបុណ្យសាងតួព្រះចេតិយ ។

កិរិយាសម្អាតចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យផូរផង់ គឺបុណ្យលើកកំពូលព្រះចេតិយ ។

តម្កល់ព្រះនិព្វានធាតុក្នុងព្រះចេតិយ គឺព្រះនិព្វានជាអារម្មណាធិបតីនៃផលសមាបត្តិ ។

សាលារៀនថ្នាក់បរិញ្ញា

អ្វីៗដែលកើតមានក្នុងជីវិត ជាបរមត្ថ សុទ្ធតែជាមេរៀនថ្នាក់បរិញ្ញាទាំងអស់ ត្រូវសិក្សាកំណត់ដឹង ចាក់ធ្លុះនូវការពិត សម្រេចនូវបរិញ្ញា មានការដឹងនូវនាមរូបអាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើងជាដើម ។ ត្រូវយល់ថា ជីវិតនេះជាសាលារៀន មិនមែនជាផ្ទះសម្រាប់យើងប្រកាន់ហួងហែងទេ បើចង់ល្ងង់ ចង់សោយសោក ហួងហែងទៀតទៅ ព្រោះពួកជនរមែងសោកសៅ ដោយសារការហួងហែងរបស់មិនទៀង ថាជារបស់យើងហ្នឹងឯង ។

៤-មហាមាលុង្ក្យោវាទសូត្រ

នៅនាវត្តជេតពន សម័យមួយនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយ យ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអ្នកទាំងឡាយបានចាំនូវឱរម្ភាគិយសំយោជនៈ (គឺសំយោជនៈជាចំណែកខាងជាន់ទាប មានអំណាចចងសត្វឲ្យកើតនៅក្នុងកាមភព) ៥ ដែលតថាគតបានសម្ដែងហើយដែរឬ ។

ក្នុងកាលនោះ ព្រះមាលុង្ក្យបុត្ត បានឆ្លើយអំពីសំយោជនៈខាងក្រោម ៥ គឺសក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា សីលព្វតបរាមាស កាមឆន្ទៈ និងព្យាបាទ ក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះថេរៈពុំបានធ្វើឲ្យត្រូវនឹងព្រះហឫទ័យនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ ទោះជាបានឆ្លើយនូវឈ្មោះនៃសំយោជនៈខាងក្រោម ៥ នេះ ត្រូវហើយក៏ដោយព្រោះព្រះថេរៈប្រកបដោយកិលេស ប្រកាន់លទ្ធិតាមទិដ្ឋិរបស់ខ្លួនឈ្មោះថាមិនឆ្លាត ទាំងពោលមួលបង្កាច់ព្រះធម៌ទេសនា តាមដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ផ្ដើមឡើងដោយព្រះអង្គឯង សម្ដែងដល់ភិក្ខុសង្ឃ ។

សេចក្តីនៃសំយោជនៈខាងក្រោម ៥ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងដល់អនុស័យ ព្រោះហេតុដូច្នេះទើបព្រះអង្គទ្រង់លើកអំពីក្មេងតូចដែលនៅទន់ខ្ចី ទោះបីជាទារកតូចនៅដេកផ្ងារ មិនមានទិដ្ឋិវិចិកិច្ឆា មិនមានសីល មិនមានកាមច្ឆន្ទៈព្យាបាទក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានអនុស័យគឺសំយោជនៈដែលនៅមិនទាន់បានលះដោយអរិយមគ្គហ្នឹងឯង ។ បន្ទាប់អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់លើកទោសព្រះមាលុង្ក្យបុត្តហើយ ព្រះអានន្ទត្ថេរបានអារាធនាព្រះពុទ្ធអង្គ សូមទ្រង់ត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់អំពីបុថុជ្ជនដែលមិនបានលះបង់នូវសំយោជនៈនោះៗ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់អំពីព្រះអរិយសាវ័ក ដែលជាបុគ្គលបានលះបង់នូវសំយោជនៈព្រមទាំងអនុស័យ ។

ជាបន្ត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីមគ្គប្បដិបទា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីលះបង់នូវសំយោជនៈនោះៗ ដូចជាការបកយកសំបកឈើចេញ ចាំងយកស្រាយចេញទៀត រួចហើយបានកាត់យកខ្លឹម ម្យ៉ាងទៀត ប្រៀបដូចអ្នកមានកម្លាំងខ្លាំងហែលកាត់ទន្លេគង្គាដែលមានទឹកពេញ បានដល់ត្រើយនាយដោយសួស្តី ដូច្នោះឯង គឺព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់បដិបទាជាលោកិយ និងលោកុត្តរ ក្នុងការលះនូវសំយោជនៈ ។ ឈានសមាបត្តិដូចការ

បកសំបកឈើចេញ វិបស្សនា ដូចជាការចាំងយកស្រាយឈើចេញទៀត រីឯអរិយមគ្គដូចជាការកាត់យកខ្លឹម ចំណែកការប្រៀបទៅនឹងអ្នកមានកម្លាំងខ្លាំង ហែលទឹកឆ្លងទៅត្រើយនាយនៃទន្លេគង្គា បានដល់ចិត្តដែលស្ទុះទៅ ជ្រះថ្លាមាំទាំ និងរួចផុតដោយសួស្តី ព្រោះអាស្រ័យបានស្តាប់ព្រះធម៌ ដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីការរលត់ឧបាទានក្ខន្ធ ៥ (សក្កាយនិរោធ) ។

នៅខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះអានន្ទក្រាបទូលសួរព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ អំពីចេតោវិមុត្តិ និងបញ្ញាវិមុត្តិ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ឆ្លើយថា ម្នាលអានន្ទ ក្នុងសាសនានេះឯង តថាគតពោលថា ពួកភិក្ខុទាំងនោះ មានឥន្ទ្រិយផ្សេងៗគ្នា ។

សូមអនុមោទនា !

រស់នៅដើម្បីអ្វី

បើខំប្រឹងរស់ព្រោះតែប្រាក់ ជាប់គុកច្រវាក់ព្រោះប្រាក់ដែរ
ទុក្ខកាយទុក្ខចិត្តឥតមានល្ហែ ក៏ព្រោះប្រាក់ដែរស្រែឬក្រុង ។
បើខំប្រឹងរស់ព្រោះយសស័ក្តិ ព្រោះតែឋានៈប្រាក់បម្រុង

គ្រប់គ្រងហួងហែងចំបែងក្នុង មានដើមមានចុងមានប្រចណ្ឌ ។
បើខំប្រឹងរស់ព្រោះសរសើរ ជណ្ដើរកេរ្តិ៍ឈ្មោះឈ្លោះប្រកាន់
ពូកែខាងខឹងមិនដឹងខន្ធ ឯងអញប្រកាន់កំណាន់ទុក្ខ ។
បើខំប្រឹងរស់ព្រោះស្នេហា សោយសុខកាមាជាប្រមុខ
ប្រព្រឹត្តកាមេគេដាក់គុក មានរឿងកើតទុក្ខឈឺចុកចាប់ ។
បើខំប្រឹងរស់ព្រោះខ្លួនឯង ព្រះធម៌សម្ដែងកោតក្រែងស្ដាប់
បញ្ញានាំផ្លូវត្រូវប្រញាប់ សាងល្អឲ្យឆាប់ក្ដាប់ឱកាស ។
លាភយសសរសើរគ្រាន់បើសុខ លោកធម៌ស្មាញស្មុគប្រែក្រឡាស់
ប្រែប្រួលមិនទៀងតែងព្រាត់ប្រាស ពឹងខ្លួនឯងច្បាស់ក្រាស់បារមី ។
សូមពុទ្ធបរិស័ទប្រព្រឹត្តធម៌ ចរិយាបវរល្អនិស្ស័យ
សិក្សាបដិបត្តិហាត់រាល់ថ្ងៃ បំពេញបារមីនិព្វានហោង ៕

ដោយ **ច.ស.ទ.**

ប្រយោជន៍របស់ឆត្រ

គេមិនមែនធ្វើឆត្រដើម្បីកុំឲ្យភ្លៀង ឬកុំឲ្យមានថ្ងៃក្ដៅនោះទេ គឺគេធ្វើដើម្បីកាន់បាំងកុំឲ្យភ្លៀងទទឹក ឬកុំឲ្យត្រូវក្ដៅ យ៉ាងណា ធម៌រមែងរក្សានូវអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ។ យើងមិនអាចហាមឃាត់អារម្មណ៍

(អ្វីណា ដែលចិត្តដឹង អ្វីនោះ ហៅថាអារម្មណ៍) ផ្សេងៗ ដូចជា ជរា ព្យាធិ ទុក្ខវេទនា ការព្រាត់ប្រាស អត់លាភ អត់យស ពាក្យ រិះគន់និន្ទា ជាដើមបានមែន ប៉ុន្តែយើងមានការប្រព្រឹត្តធម៌ដើម្បីរក្សា ចិត្ត មិនឲ្យចិត្តកើតទុក្ខ ដូចជាមិនឲ្យរូបកាយទទឹកភ្លៀង ឬមិនឲ្យ ក្តៅព្រោះបានបាំងឆត្រ ដូច្នោះឯង ។

ជីវិតមានតម្លៃព្រោះបានប្រព្រឹត្តធម៌

ជីវិតមនុស្សមានតម្លៃនៅត្រង់បានធ្វើប្រយោជន៍ ទាំង ប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ទាំងប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ។ ប្រយោជន៍ខ្លួនឯងគឺ អប់រំចិត្តឲ្យមានចំណេះនិងគុណធម៌ ប្រយោជន៍អ្នកដទៃគឺភាពជា ស្រែបុណ្យ ភាពជាកល្យាណមិត្ត មានអាមិសទាន អភយទាន និង ធម្មទាន ។ ជីវិតមានតម្លៃល្អដូចដើមផ្កា បើគេដាក់ជីឲ្យ រឹតតែមាន ផ្កាល្អ មិនក្លាយទៅជាជី ទៅជាលាមក ទៅជាសំរាម តាមជីដែល គេដាក់នោះឡើយ យ៉ាងណាមិញ មនុស្សមានតម្លៃគឺថ្លៃទៅដោយ គុណធម៌របស់ខ្លួន ហើយក៏មិនថោកទៅតាមអ្វីដែលថោកនៅជុំវិញ ខ្លួននោះដែរ បែរទៅជាបានបទសិក្សា ការពារខ្លួន រក្សាខ្លួន យក

ឈ្នះកិលេសខ្លួនឯងវិញ ។

ជីវិតយើងជាការពិតរបស់យើង

យើងមិនមានសិទ្ធិជ្រើសរើសកំណើត កើតជាកូនអ្នកមាន ប៉ុន្តែយើងមានសិទ្ធិជ្រើសរើសធ្វើជាមនុស្សល្អ ។ ជីវិតយើងមិនដូចគេ តែជីវិតយើងជាការពិតរបស់យើង មិនក្លែងក្លាយ យុត្តិធម៌ត្រឹមត្រូវតាមបរមត្ថ មានកាយ វេទនា ចិត្ត និងពួកធម៌ដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ឲ្យដឹង ពោលគឺជីវិតរបស់យើងហ្នឹងឯង ដែលជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋានសម្រាប់ខ្លួនឯងអប់រំចិត្ត ចម្រើនបញ្ញា ។ យើងសប្បាយចិត្ត ព្រោះបានរស់នៅជាមួយនឹងការពិតដោយបញ្ញា ។

អង្គ ៤ សម្រេចបាននូវបញ្ញា

សុស្សូសំ លភតេ បញ្ញំ ស្តាប់ដោយល្អ គឺតាំងចិត្តស្តាប់ឲ្យយល់ បើមិនសូវយល់ ត្រូវសាកសួរឲ្យបានយល់ច្បាស់ នេះគ្រាន់តែជាអង្គ ១ ប៉ុណ្ណោះ ត្រូវប្រកបដោយអង្គ ៣ ទៀត ទើបសម្រេច

បាននូវបញ្ញា ។ អង្គ ៣ ទៀតគឺ អង្គទី ១ មានសទ្ធាជឿធម៌ព្រះអរហន្ត បានដល់ពោធិបក្ខិយធម៌ ថាជាធម៌ឲ្យបានសម្រេចដល់នូវព្រះនិព្វាន អង្គទី ២ គឺសេចក្ដីមិនប្រមាទ បានដល់មិនប្រាសចាកសតិក្នុងការស្ដាប់ធម៌ អង្គទី ៣ គឺពិចារណាអត្ថ បានដល់ការពិចារណាចាក់ធ្លុះអត្ថសេចក្ដីនៃព្រះធម៌ដែលកំពុងស្ដាប់ ឬព្រះធម៌ដែលបានទ្រទ្រង់ចាំទុកមកនោះ ។

ឥស្សរភាពលើកិលេសខ្លួនឯង

រឹតតែហួងហែង រឹតតែកើតទុក្ខ ការព្រមលះបង់ ព្រមឲ្យអ្វីៗទៅតាមធម្មតាធម៌ នេះជាវិធីដោះទុក្ខដ៏ប្រសើរ ។ អ្វីៗក្នុងលោកសម្រាប់យល់ មិនមែនសម្រាប់ហួងហែងទេ សេចក្ដីទុក្ខក្នុងចិត្តរមែងថយចុះ ព្រោះបានដឹងថា ជីវិតនេះមិនមែនមានតែសេចក្ដីសុខនោះឡើយ ។ ព្យាយាមរស់នៅជាមួយនឹងសេចក្ដីល្អ ធ្វើល្អដល់អ្នកដទៃដោយមិនទាមទារផលតបស្នង នេះជាឥស្សរភាពនៃជីវិត ។ ភាពជាឥស្សរៈលើកិលេសរបស់ខ្លួន ទើបជាឥស្សរភាព ប្រព្រឹត្តទៅជាសុខពិតប្រាកដ ទាំងដែលជាឈ្មោះនៃព្រះនិព្វានទៀតផង ។

រស់នៅជាមួយនឹងបញ្ញា បានសុខ

ជនទាំងឡាយ រមែងសោកសៅព្រោះហេតុហួងហែងរបស់មិនទៀង ថាជារបស់យើង ចំណែកអ្នកមានបញ្ញា រមែងបាននូវសេចក្តីសុខស្ងប់ជាមួយនឹងការមិនទៀងនោះឯង ព្រោះបានដឹងថានេះជាការពិតរបស់សង្ខារធម៌ ។ ជនទាំងឡាយ តែងសោកសៅទៅរកអ្នកដែលបែកឃ្លាត ព្រាត់ប្រាសទៅ ចំណែកអ្នកមានបញ្ញា រមែងមានសេចក្តីសុខជាមួយនឹងអ្នកដែលរស់នៅជុំវិញខ្លួន តាមរយៈនៃមេត្តាធម៌ និងគុណធម៌ផ្សេងៗទៀត ។ ជនទាំងឡាយ តែងសោកសៅទៅរករបស់ដែលបាត់បង់ ចំណែកអ្នកមានបញ្ញា រមែងរស់នៅជាសុខជាមួយនឹងរបស់ដែលនៅមាន ប្រើប្រាស់ឲ្យជាប្រយោជន៍ ។

ចង់បានសុខពេកបែរនៅជាកើតទុក្ខ

មនុស្សយើងសព្វថ្ងៃអាយុតិច ទាំងខ្លីជាងអាយុក្ខ័យទៀតក៏មានច្រើន មិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដើម្បី

សេចក្តីលោភលន់ ដើម្បីការខឹងក្រោធនោះឡើយ ដូច្នេះហើយ យើងកុំចេះតែរវល់ចង់បានអ្វីៗ ដែលយើងគិតថាល្អណាស់ ពិសេសណាស់ រហូតដល់ចំណង់នោះធ្វើឲ្យយើងរស់នៅមិនបានសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានតែទុក្ខក្តៅក្រហាយឡើយ ដូច្នេះយើងគួររស់នៅឲ្យបានសុខឲ្យហើយជាមួយនឹងរបស់ដែលយើងមាន រួចហើយយើងគប្បីកែខៃរៀបចំ អប់រំហេតុនៃសេចក្តីសុខ ប្រកបដោយការពេញចិត្ត មិនកើតទុក្ខអ្វីឡើយ ព្រោះបានដឹងជាពិសេសថា អ្វីៗជាបរមត្ថសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវទៅតាមហេតុ ជាសច្ចធម៌ ។

មើលឃើញសេចក្តីល្អខ្លួនឯង

មានរឿងមិនសប្បាយចិត្តត្រង់ដែលថា យើងធ្វើល្អប៉ុណ្ណឹងហើយ គេនៅតែមើលយើងមិនឃើញ ។ តាមពិត ឲ្យតែយើងមើលឃើញខ្លួនឯងទៅ ក្រែងតែយើងមើលមិនដឹងសេចក្តីល្អខ្លួនឯងតាមពិតនោះ ទើបយើងមិនសប្បាយចិត្តហ្នឹងឯង ព្រោះមិនមានអ្វីដែលគួរឲ្យរីករាយជាងការមើលឃើញសេចក្តីល្អក្នុងខ្លួនឯងឡើយ ។

៥.ភទ្ទាលិសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅនាព្រះមហា-វិហារជេតពន ក្នុងសម័យកាលនោះ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់បញ្ញត្តវិកាល-ភោជនសិក្ខាបទ កំពុងឲ្យភិក្ខុសង្ឃសមាទាននូវសិក្ខា ព្រះភទ្ទាលិដ៏-មានអាយុ ក៏ក្រាបទូលនូវសេចក្តីមិនអាចធ្វើតាមបាន ហើយគេច ខ្លួនមិនឲ្យជួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពេញបីខែគត់ ។

អដ្ឋកថាថា ពីជាតិមុននោះ ព្រះភទ្ទាលិលោកកើតជាសត្វក្អែក ធម្មតាក្អែកទាំងឡាយជាសត្វឃ្លានរឿយៗ គឺឆាប់ឃ្លានហ្នឹងឯង ។ ឧបនិស្ស័យនៃការបរិភោគរឿយៗ នាំឲ្យជាប់ជំពាក់ក្នុងការបរិភោគ រហូតមក ។

បីខែកន្លងទៅ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបម្រុងនឹងស្តេចយាងចេញ ទៅកាន់ទីចារិក ព្រះភទ្ទាលិបានពួកភិក្ខុសព្រហ្មចារីរំលឹកដាស់តឿន ក៏បានចូលទៅសូមខមាទោសចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះពុទ្ធ-អង្គទ្រង់រំលឹកដាស់តឿនដល់ព្រះភទ្ទាលិក្នុងបទជាដើមថា **សម-យោបិ ខោ តេ ភទ្ទាលិ** ម្នាលភទ្ទាលិ សូម្បីគ្រាន់តែហេតុមួយ

ដែលអ្នកគប្បីដឹង ក៏អ្នកមិនបានកំណត់ដឹងឡើយ ។ ហេតុមួយ ឬរឿងមួយនោះគឺ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្តី ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ខាងក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុងក្រុង-សាវត្ថីនេះក្តី គង់ដឹងថាអាត្មាអញជាភទ្ទាលិភិក្ខុ មិនបានបំពេញសិក្ខាក្នុងសាសនារបស់ព្រះសាស្តា រឿងមួយនេះឯងដែលគួរដឹង ប៉ុន្តែព្រះភទ្ទាលិបែរទៅជាមិនបានកំណត់ដឹង ។ ព្រះភទ្ទាលិ សូមខមាទោសព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាលើកទី ២ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់លើកអំពីព្រះអរិយបុគ្គល ៧ ពួក មានឧភតោភាគវិមុត្តបុគ្គលជាដើម ជាបុគ្គលប្រដៅបានដោយងាយ ទាំងជាបុគ្គលដែលដឹងក្នុងហេតុគួរ ឬមិនគួរទៀតផង មិនមែនចេះតែធ្វើតាមដោយមិនដឹងអ្វីនោះឡើយ ចំណែកអ្នកជាភិក្ខុភទ្ទាលិក្រៅអំពីព្រះអរិយបុគ្គល ៧ ពួកនោះ ហើយប្រដៅបានដោយក្រទៀតផង ។ ព្រះភទ្ទាលិ សូមខមាទោសព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាលើកទីបី ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ទទួលនូវការសូមខមាទោសនោះ ហើយប្រកាសសម្តែងអំពីទោសនៃការមិនបានបំពេញក្នុងសិក្ខារបស់ព្រះសាស្តា គឺទោះបីជាទៅនៅក្នុងព្រៃភ្នំទីស្ងាត់យ៉ាងណា ក៏មិនអាចជាក់ច្បាស់នូវគុណវិសេសឡើយ មានតែការតិះដៀលអំពីព្រះសាស្តា អំពីពួកសព្រហ្មចារីដែលជាអ្នកចេះដឹង ទាំងទេវតាក៏តិះដៀល ទាំងខ្លួនឯងក៏តិះដៀលខ្លួនឯងទៀត ។

អដ្ឋកថាថា ទេវតាមិនត្រឹមតែតិះដៀលទេ ថែមទាំងសម្តែងអារម្មណ៍ ដែលគួរឲ្យខ្លាច ធ្វើឲ្យគេចចេញអំពីទីនោះៗទៀតផង ឯការដែល តិះដៀលខ្លួនឯងនោះ គឺកាលដែលភិក្ខុនឹកដល់សីល ហេតុដែល សៅហ្មងក៏បានប្រាកដឡើង ចិត្តក្តៅក្រហាយរាយមាយ មិនសម្រេច នូវកម្មដ្ឋាន ក៏គេចចេញអំពីទីនោះដោយខ្លួនឯង ។

ជាបន្ត ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីប្រយោជន៍ នៃការដែលភិក្ខុធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខារបស់ព្រះសាស្តា គឺបាននូវ ព្រះកម្មដ្ឋាន សម្រេចឈានរហូតដល់បានសម្រេចនូវវិជ្ជាបី ដល់ថ្នាក់ អស់អាសវក្កិលេស ។

ព្រះភទ្ទាលិបានក្រាបបង្គំទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពី ហេតុដែលនាំឲ្យភិក្ខុធ្វើការសង្កត់សង្កិននូវភិក្ខុពួកខ្លះក្នុងសាសនានេះ និងព្រោះហេតុអ្វី ដែលនាំឲ្យពួកភិក្ខុមិនធ្វើការសង្កត់សង្កិននូវភិក្ខុពួក ខ្លះក្នុងសាសនានេះ ។

បទថា **បវយ្ហ បវយ្ហ ការណំ ករោន្តិ** គឺភិក្ខុ ទាំងឡាយ សង្កត់សង្កិនហើយ ធ្វើឲ្យជាហេតុ បានដល់ធ្វើការសង្កត់ នូវទោសសូម្បីមានប្រមាណតិច ទាំងធ្វើញយៗ ។ ពាក្យថា សង្កត់សង្កិនក្នុងបទ **បវយ្ហ បវយ្ហ** នេះ គឺក្នុងអត្ថន័យឃុំ គ្រង មើលថៃ ណែនាំ អប់រំទូន្មាន ប្រៀនប្រដៅ ចំពោះបុគ្គល

ដែលអាចប្រដៅបាន ។ ចំពោះព្រះភទ្ទាលិខ្លួនលោកដោយផ្ទាល់ មិនបានទទួលនូវ **បចយ្ឃា បចយ្ឃា** នេះទេ កន្លងទៅបីខែ អំពីព្រះ-សាស្តាក្តី អំពីព្រះភិក្ខុសង្ឃក្តី ទើបបានជាព្រះភទ្ទាលិ ក្រាបទូលសួរនូវបញ្ហានេះឯង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់អំពីពួកភិក្ខុដែលប្រដៅបានដោយក្រ និងពួកភិក្ខុដែលប្រដៅបានដោយងាយជាដើម ។ ព្រះ-អដ្ឋកថាថា ព្រះភទ្ទាលិនេះ ជាភិក្ខុដែលប្រដៅបានដោយក្រ ជាបន្ត ព្រះភទ្ទាលិបានក្រាបទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគអំពី ហេតុដូចម្តេចបានជាកាលពីដើម មានសិក្ខាបទតិចល្មម តែពួកភិក្ខុច្រើនអង្គបានតាំងនៅក្នុងព្រះអរហត្ត ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ មានសិក្ខាបទច្រើនណាស់ត្រឡប់ទៅជាមានពួកភិក្ខុដែលសម្រេចព្រះអរហត្តតិចអង្គទៅវិញ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភទ្ទាលិ ដំណើរនោះយ៉ាងនេះឯង គឺកាលបើសត្វទាំងឡាយ សាបសូន្យ កាលបើព្រះ-សទ្ធម្មអន្តរធាន សិក្ខាបទទាំងឡាយរមែងមានច្រើន ឯពួកភិក្ខុដែលបានឋិតនៅក្នុងព្រះអរហត្តមានតិច ។ ម្នាលភទ្ទាលិ ធម៌ទាំងឡាយខ្លះ ដែលជាទីតាំងនៃអាសវៈ មិនទាន់កើតប្រាកដចំពោះសង្ឃក្នុងសាសនានេះត្រឹមណា ព្រះសាស្តាក៏មិនទាន់បញ្ញត្តសិក្ខាបទដល់

សាវ័កទាំងឡាយត្រឹមនោះ ។ ម្នាលភទ្ទាលិ លុះតែធម៌ទាំងឡាយខ្លះ ដែលជាទីតាំងនៃអាសវៈ កើតប្រាកដចំពោះសង្ឃក្នុងសាសនានេះ ក្នុងកាលណា ទើបព្រះសាស្តាទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទ ដល់ពួកសាវ័ក ក្នុងកាលនោះ ដើម្បីនឹងការពារនូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលជាទីតាំងនៃ អាសវៈនោះប៉ុណ្ណោះ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែង ពួកធម៌ខ្លះដែលជា ទីតាំងឡើងនៃអាសវៈ មានប្រាកដដល់សង្ឃ ៥ យ៉ាងគឺ

១- **សង្ឃោ មហត្តំ បត្តោ ហោតិ** មានភិក្ខុសង្ឃចំនួន ច្រើន (ទាក់ទងដល់សេនាសនៈ) ។

២- **លាភគ្គំ បត្តោ ហោតិ** ដល់នូវលាភដ៏ប្រសើរ ។

៣- **យសគ្គំ បត្តោ ហោតិ** ដល់នូវយសដ៏ប្រសើរ ។

៤- **ពាហុសច្ចំ បត្តោ ហោតិ** ដល់នូវភាពជាពហុស្សូត (សិក្សាមិនល្អ សម្តែងក្រៅធម៌វិន័យថាជាព្រះពុទ្ធដីកា) ។

៥- **រត្តញ្ញុតំ បត្តោ ហោតិ** ដល់នូវភាពជាអ្នកស្គាល់ រាត្រី (គឺបួសបានយូរ ចាស់វស្សា) ។

នៅខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ សម្តែងអំពីភិក្ខុដែលមាននូវអសេក្ខធម៌ប្រកបដោយអង្គ ១០ មាន

សម្មាទិដ្ឋិជាដើមក្នុងអរហត្តផល ប្រៀបទៅនឹងសេះអាជានេយ្យ ដែលគេបង្ហាត់បានល្អហើយ ។

សូមអនុមោទនា !

មនុស្សខ្សោយគំនិត មាត់ពោលមិនល្អ

មនុស្សខ្សោយគំនិតមាត់ពោលមិនល្អ និយាយភូតភរររករឿងទទេ
អួតចេះខ្លួនឯងមិនក្រែងចេះគេ គេខុសឯងជេរគ្មានទេគុណធម៌ ។
មនុស្សល្ងង់មែនពិតចិត្តអកុសល និយាយចូលដល់រឿងគេមិនល្អ
លុះដល់បានស្ដាប់សារសព្វតបត ថាខ្លួនមិនល្អកររឿងជម្លោះ ។
វេលាជីវិតពិតមិនគ្រប់ក្រោធ ពោលពាក្យចាក់ដោតខឹងក្រោធជួបគ្រោះ
បាបកម្មក្រាស់ក្រៃលអស់ពេលនឹងរស់ អត់ប្រយោជន៍សោះឈ្លោះគ្នាធ្វើអ្វី ។
វេលាជីវិតពិតមិនច្រើនឡើយ ដកដេកចេញហើយសល់ពីរភាគបី
លោភៈទោសៈមោហៈណាណី តើឲ្យប្រុសស្រីបានអ្វីទីពឹង ។
បើចេះពិនិត្យចិត្តបាបខ្លួនឯង រមែងចេះក្រែងមិនចេះតែខឹង
គ្រប់គ្នារងគ្រោះប្រាប់គ្នាឲ្យដឹង ជួយប្រាប់ទីពឹងប្រឹងលះតណ្ហា ។
កើតមករងទុក្ខរកសុខរៀងខ្លួន មិនអាចគេចពួនពីក្ដីមរណា
តែបើខំប្រុងនៅក្នុងសាសនា រួចពីហិង្សាមេត្តាសង្គ្រោះ ។

មិនមែនខ្ពង់ខ្ពស់ត្រង់ឈ្លោះឈ្នះគេ មិនមែនចាញ់ទេត្រង់គេមិនឈ្លោះ
ឈ្នះមានតម្លៃទាំងថ្លៃទាំងខ្ពស់ គឺឈ្នះបាបគ្រោះរស់រួចវេរា ។
ថាខ្លាចមនុស្សខូចមិនខ្លាចខ្មោចលង ខ្លាចការទាក់ទងមិនទុកចិត្តគ្នា
តែមិនខ្លាចខ្លួនដែលខ្លៅពាលា ខំប្រឹងឈ្លោះគ្នាទាមទារអ្វីទៅ ។
មនុស្សដែលយើងស្អប់ទោះដប់ម្ភៃនាក់ ត្រូវគិតឲ្យជាក់អ្នកជាសត្រូវ
យើងអ្នកស្អប់គេដើរវេខុសផ្លូវ កំពូលសត្រូវនៅក្នុងខ្លួនសោះ ។
ភារៈធ្ងន់ពេកទូលរែកមិនដាក់ ព្រោះតែអាសវៈវដ្តៈជាខ្នោះ
កំណើតទុក្ខពិតក្នុងចិត្តទាំងអស់ បញ្ញារំដោះឲ្យអស់អាសវា ។
អាសវៈក្សិណក្ស័យភពបីរលត់ និព្វានប្រាកដតណ្ហាក្ខយា
ព្រហ្មយានកើតមានក្នុងខ្លួនអ្នកណា អ្នកនោះយាត្រាចូលមហានិព្វាន ៕

ដោយ **ម.ស.ទ.**

យកទឹកពន្លត់ភ្លើង

មនុស្សឆ្លាត មិនមែននៅត្រង់បានឈ្លោះឈ្នះគេនោះទេ តែនៅត្រង់មិនបង្កជម្លោះ គឺធ្វើជាមនុស្សទឹកដែលអាចពន្លត់ភ្លើងបាន ។ បើយើងដឹងថាអ្នកដទៃមានសេចក្តីក្រោធហើយ យើងមានស្មារតីនៅដោយសេចក្តីអត់ធន់ ស្ងប់ស្ងៀម ដូច្នេះ យើងឈ្មោះថា បានធ្វើនូវ

ប្រយោជន៍ទាំងខ្លួនយើងផង ទាំងអ្នកដទៃផង ទាំងបានឈ្នះនូវសង្គ្រាម ដែលឈ្នះបានដោយក្រផង ។

ចេះទទួលយល់ព្រម ទើបស្ងប់ចិត្ត

អ្វីដែលបញ្ញាទទួលយកបានគឺការពិត ធ្វើឲ្យយល់ព្រមថា វាត្រូវតែយ៉ាងហ្នឹង ។ មនុស្សយើងច្រើនតែរីករាយទទួលយកសេចក្ដីសុខ បដិសេធមិនទទួលយកសេចក្ដីទុក្ខឡើយ ប៉ុន្តែយើងកើតមកហើយ តើរត់ទៅណារួចពីទុក្ខ ពេលខ្លះត្រូវកើតទុក្ខព្រោះហេតុតែចង់បានសុខពេកហ្នឹងឯង ដូច្នេះត្រូវអប់រំបញ្ញាទទួលការពិត ត្រូវដឹងថាជីវិតនេះមិនមែនមានតែសុខនោះទេ បើយើងបដិសេធចំពោះសេចក្ដីទុក្ខ វារឹតតែគ្របសង្កត់ធ្វើឲ្យយើងកើតទុក្ខថែមទៀត ។

មេត្តាចិត្តឲ្យសុខគ្នាមៗ

កាលបើយើងជួបនឹងបុគ្គលដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត យើងកើតទុក្ខ ព្រោះមកអំពីយើងធ្លាប់ជាប់ជំពាក់ចិត្តជាមួយនឹង

បុគ្គល ជាមួយនឹងអ្វីៗដែលជាទីស្រឡាញ់នោះៗ ទាំងមិនបានអប់រំសតិសម្បជញ្ញៈ ឲ្យបានយល់ច្បាស់អំពីសភាពការណ៍នៃជីវិត ដែលមិនចេះតែបានអ្វីៗតាមចិត្តចង់ទៅនោះទេ ប៉ុន្តែបើយើងហ្វឹកហាត់អប់រំនូវមេត្តាចិត្តរឿយៗ យើងក៏មិនចាំបាច់លំបាកកើតទុក្ខអ្វី នៅពេលជួបនឹងអ្នកណាៗនោះឡើយ ។

ត្រូវចិត្តនិងត្រឹមត្រូវ

១- ត្រូវចិត្ត គឺត្រូវទៅតាមចំណង់ចំណូលចិត្ត ។

២- ត្រូវតាមសេចក្ដីពិត គឺត្រូវតាមហេតុ តាមបច្ច័យ ជាសច្ចធម៌នៃជីវិតក្នុងលោក និយាយឲ្យខ្លីមកគឺថា ត្រឹមត្រូវ ។ ពីរនេះតើយើងយកមួយណា បើយកត្រូវចិត្ត វាជាការកាន់យកដោយលោភៈ ហើយលោភៈនេះជាហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខពិតប្រាកដណាស់ ព្រោះក្នុងលោកនេះ វាមិនអាចមានអ្វីឲ្យយើងត្រូវចិត្តគ្រប់យ៉ាងទៅនោះទេ ទាំងលោភៈជាមូលនៃវដ្តទុក្ខទៀតផង តែបើយើងក្រេបយកសច្ចរសបាន ពោលគឺបញ្ញាកើតឡើង បានដឹងថាអ្វីៗជាសេចក្ដីពិតទទួលយកភាពត្រឹមត្រូវនៃសង្ខារលោក ក្នុងខ្លួនយើងក្ដី ក្នុងអ្នកដទៃ

ក្តី ក្នុងធម្មជាតិមេឃដីក្តី បានជ្រាបច្បាស់ឡើងៗ គឺអ្វីៗត្រឹមត្រូវតាមបច្ច័យមួយរយភាគរយ ដូច្នេះចិត្តរមែងសុខស្ងប់ មិនជាប់នៅក្នុងសង្ខារលោក មិនលិចចុះក្នុងទុក្ខឡើយ ។

ចូរឆ្នាក់ខ្លួន កុំគេចពួនពីភារពិត

បុថុជ្ជន ធ្ងន់កិលេស មិនចេះដឹង
ចេះតែខឹង ប្រឹងតែស្អប់ ជាប់វេរា
ភ្នែកក្នុងខ្វាក់ មិនប្រចក្ស នូវធម្មា
ញុំាងវេទនា ជាបច្ច័យ នៃតណ្ហា ។
មិនដឹងទុក្ខ ពោលចាក់រុក សំបុកបាប
ក្លិនឆ្អេះឆ្អាប បាបអសោច ហោចកុសលា
ប្រកាន់ខ្លួន ពួនធ្វើខុស លុះកាមា
ផលក្តៅផ្សា ចិន្តាខ្លោច អសោចកេរ្តិ៍។
មិនសិក្សា ការមិនទៀង ល្មៀងឃ្លាតឃ្លា
តាមធម្មា ជាធម្មតា មិនបិតថេរ
ប្រឹងហួងហែង ប្រឹងស្វះស្វែង សូន្យទទេ

ស្លាប់ទៅគេ   កាយដីកប់   ចប់មួយជាតិ ។
ចូរភ្ញាក់ខ្លួន   កុំគេចពួន   ពីការពិត
កាយនិងចិត្ត   ទាំងគំនិត   គឺជាធាតុ
កុំវង្វេង   បោកខ្លួនឯង   ឲ្យឃ្លៀងឃ្លាត
កំណត់ធាតុ   បបួលញាតិ   សិក្សាធម៌ ៕

ដោយ **ម.ស.ទ.**

មនុស្សមិនល្អ

មនុស្សមិនល្អ ចូលចិត្តនិយាយរឿងមិនល្អរបស់អ្នកដទៃ ទាំងដែលរឿងល្អរបស់គេមានដែរ តែមិននិយាយ នេះព្រោះចិត្តឥតមេត្តា តាំងទុកអ្នកដទៃនោះជាសត្រូវរបស់ខ្លួន មានគំនុំសងសឹក សង្កត់អ្នកដទៃដើម្បីលើកខ្លួនឯង ទាំងដែលមិនដឹងថាខ្លួនឯងកំពុងតែជាមនុស្សមិនល្អ ។

៦. លដុកិកោបមសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងអាបណនិគម នាដែនឈ្មោះអង្គុត្តរាបៈ ស្ដេចទ្រង់បិណ្ឌបាត ហើយក្នុងវេលាក្រោយភត្ត ទ្រង់គង់សម្រាកក្រោមម្លប់ឈើមួយដើម ។ ក្នុងសម័យនោះ ព្រះឧទាយីក៏គង់សម្រាកក្បែរព្រះដ៏មានព្រះភាគដែរ លុះដល់ពេលចេញពីផលសមាបត្តិមក ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះនឹករលឹកចំពោះព្រះគុណរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក៏បានចូលគាល់ព្រះអង្គក្រាបទូលសេចក្ដីនៃពុទ្ធានុស្សតិ ទាំងបានលើកឡើងនូវទោសនៃការបរិភោគអាហារក្នុងវេលាវិកាល ក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគទៀតផង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់លើកឡើងនូវឧបមាដូចជាសត្វប្រចៀច (លដុកិកោបមា) ដែលជាប់ដោយចំណងវល្លិផោម ។ ពិតមែន ថាវល្លិផោមវាមិនស្វិតមាំដូចជាវល្លិស្វិតមាំដទៃៗ ប៉ុន្ដែវាជាចំណងដែលចងសត្វប្រចៀចបានយ៉ាងជាប់លាប់មាំមួន ព្រោះមកអំពីសត្វប្រចៀចជាសត្វតូច មានកម្លាំងខ្សោយដោយពិត ។

គ្រឿងចងដែលមាំស្វិត វាស្ថិតនៅត្រង់សត្វតូចមានកម្លាំងខ្សោយ យ៉ាងណា បុគ្គលដែលទន់ខ្សោយទៅដោយសទ្ធានិងបញ្ញា ក៏យ៉ាងនោះដែរ គ្រាន់តែទោសត្រឹមវត្ថុនៃអាបត្តិទុក្កដ ក៏មិនអាចលះបង់បាន មានសភាពមាំស្វិតប្រាកដដូចវត្ថុនៃបារាជិកដូច្នោះឯង គឺថាការជាប់ជំពាក់នឹងរបស់បន្តិចបន្តួច ក៏មិនអាចលះកាត់បានដែរ កូនខ្ទមដែលរខេករខាកសោះ ប្រាកដដូចជាវិមានប្រាសាទ ប្រពន្ធមុខមាត់អាក្រក់ មារយាទថោកសោះ ប្រាកដដូចទេពធីតា ឬស្ត្រី-កែវដែលជាអគ្គមហេសីនៃស្តេចចក្រ ។ ចំណែកកុលបុត្រដែលមានសទ្ធានិងបញ្ញាច្រើន សូម្បីតែកាមគុណជាទិព្វក៏លះបង់បានដែរ ដូចជាព្រះសមិទ្ធិដែលមិនស្រឡាញ់ទេពធីតា ឬដូចព្រះរដ្ឋបាលត្ថេរ ព្រះអនុរុទ្ធ ព្រះភទ្ទិយកាឡិគោធាយបុត្ត និងព្រះមហាកប្បិនជាដើម ដែលសុទ្ធតែជាអង្គដែលបរិបូណ៌ដោយកម្លាំងសទ្ធានិងបញ្ញា ប្រាកដដូចជាដំរីដែលផ្តាច់នូវទន្លីងដូច្នោះឯង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងបន្តអំពីបុគ្គល ៤ ពួក គឺ ពួកទី ១ មិនបានលះនូវឧបធិ ពួកទី ២ បានលះនូវឧបធិ ពួកទី ៣ លះនូវឧបធិបានដោយឆាប់រហ័ស និងពួកទី ៤ លះបង់នូវកិលេសូបធិ ព្រោះដឹងច្បាស់ថាខន្ធូបធិជាមូលនៃទុក្ខ ។ បីពួកខាង

ដើមគឺបុថុជ្ជននិងព្រះអរិយបុគ្គល (វៀរព្រះអរហន្ត) ដែលថា មិនបានលះនូវឧបធិសូម្បីតែព្រះអនាគាមិបុគ្គល ក៏នៅញាប់ញ័រក្នុងសុខមានភវរាគៈ ទើបឈ្មោះថា នៅលះមិនទាន់បាន ។ ដែលថាលះបាននូវឧបធិ សូម្បីបុថុជ្ជនអ្នកចម្រើនវិបស្សនា ឈ្មោះថាលះបានគឺដោយព្យាយាមចម្រើនវិបស្សនា ដកនូវកិលេសដោយមគ្គ ។ ដែលថាលះនូវឧបធិបានដោយឆាប់រហ័ស ដូចសម្តែងក្នុងមហាហត្ថិបទោ-បមសូត្រ ឥន្ទ្រិយភាវនាសូត្រ និងក្នុងព្រះសូត្រនេះដោយពិត ។ ចំណែកបុគ្គលពួកទី ៤ គឺព្រះអរហន្តលះបង់កិលេសមិនមានសល់ ។ ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវឥន្ទ្រិយដែលផ្សេងគ្នាចំពោះបុគ្គលក្នុងលោក ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងបុគ្គល ៤ ពួក ដែលមានបុគ្គលមិនបានលះនូវឧបធិ និងបុគ្គលបានលះនូវឧបធិនោះក្នុងពេលក្រោយទៅតាមឥន្ទ្រិយចាស់ក្លា ឬទន់ខ្សោយ ។

ជាចុងក្រោយនៃព្រះសូត្រ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់អំពីកាមគុណ ៥ និងកាមសុខ ថាជាសុខមិនស្អាត ជាសុខរបស់បុថុជ្ជន មិនមែនជាសុខរបស់ព្រះអរិយៈ ដែលគេមិនគួរធ្វើឲ្យថ្មើក មិនគួរចម្រើន មិនគួរធ្វើឲ្យរឿយៗឡើយ តថាគតពោលថា គួរខ្លាចសេចក្តីសុខនោះ ។ ផ្ទុយគ្នា ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់អំពីនេក្ខម្មសុខ វិវេកសុខ ឧបសមសុខ

និងសម្ពោធិសុខ ដែលបុគ្គលគួរធ្វើឲ្យថ្មើក គួរចម្រើន គួរធ្វើឲ្យរឿយៗ តថាគតពោលថា បុគ្គលមិនគួរខ្លាចនូវសេចក្តីសុខនេះឡើយ ។

សូមអនុមោទនា !

សេចក្តីសុខ ២ ផ្នែក

សេចក្តីសុខ គឺជាកំពូលនៃសេចក្តីប្រាថ្នារបស់មនុស្សយើងគ្រប់គ្នា ទោះជាប្រាថ្នាវត្ថុអ្វីៗ ផ្សេងៗគ្នាក៏ដោយ សរុបមកសុទ្ធតែបំណងឲ្យជីវិតបានសុខ ទាំងខ្លួនឯង ទាំងបុគ្គលដែលខ្លួនស្រឡាញ់ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ មនុស្សយើងមិនគួរបៀតបៀនគ្នាទេ ម្យ៉ាងទៀត កុំឃើញតែកាមសុខថាជាសុខ ត្រូវឃើញនូវនេក្ខម្មសុខជាដើមថាជាសុខពិតមិនគួរឲ្យខ្លាច ឯចំណែកកាមសុខត្រូវតែប្រយ័ត្នឲ្យណាស់ ដូចឃើញទុក្ខទោសក្នុងកាមភពនេះស្រាប់ហើយ ។

គួរចម្រើនមរណស្សតិឲ្យបានរឿយៗ

បើយើងមានមរណស្សតិរឿយៗ យើងនឹងរកសេចក្តីសុខ

បានងាយៗ ព្រោះយើងបានឃើញតម្លៃនៃពេលវេលាដែលនៅសល់ គ្រាន់តែភ្ញាក់ឡើងបានឃើញថ្ងៃថ្មីប៉ុណ្ណឹង យើងក៏មានសេចក្តីសុខទៅហើយ ដែលមិនបានស្លាប់ពីយប់មិញ នៅមានថ្ងៃនេះសម្រាប់យើងធ្វើអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើ ដែលជាអំពើមានប្រយោជន៍ និងនៅបានឃើញមុខមនុស្សគ្រប់គ្នាប្រកបដោយមេត្តាចិត្ត មិនមានស្អប់អ្នកណាៗឡើយ ព្រោះយើងមានសេចក្តីសុខដោយការបានត្រឹមតែជីវិតមិនទាន់ស្លាប់ប៉ុណ្ណោះគ្រប់គ្រាន់ហើយ អរគុណបុណ្យដែលបានឲ្យនៅមានជីវិត អរគុណជីវិតដែលបានឲ្យនៅរស់ធ្វើបុណ្យបន្តទៀត ។ ជាមួយគ្នានេះដែរយើងឃើញមនុស្សទាំងឡាយដ៏ច្រើន ត្រឡប់ទៅជារកសុខបានដោយលំបាកក្រៃលែង ចេះតែត្រូវការនេះ ត្រូវការនោះ បាននៅរស់ហើយមិនគ្រប់គ្រាន់ ដោយសារមិនមាននូវមរណស្សតិហ្នឹងឯង ។

បាននៅរស់ហើយ កុំភ្លេចខ្លួន

មនុស្សយើងប្លែកណាស់ ដើម្បីរក្សាជីវិត ព្រមលះបង់ទ្រព្យសម្បត្តិប៉ុនណាៗក៏ដោយ ឲ្យតែបាននៅរស់ ប៉ុន្តែឥឡូវបាននៅរស់

ហើយ បែរទៅជាកើតទុក្ខ ព្រោះត្រូវការទ្រព្យសម្បត្តិដោយប្រការផ្សេងៗទៅវិញ នេះហៅថាភ្លេចខ្លួន បាននៅរស់ហើយ ទៅជាខ្ជះខ្ជាយជីវិតឲ្យអស់ទៅឥតប្រយោជន៍ ។

កុំខ្ជះខ្ជាយជីវិតដ៏មានតម្លៃនេះ

មនុស្សយើងខ្លះ ចេះសន្សំសំចៃក្នុងការចាយវាយទ្រព្យសម្បត្តិ ប៉ុន្តែបែរជាខ្ជះខ្ជាយជីវិតទៅវិញ ព្រោះមកអំពីភ្លេចគិតពីតម្លៃនៃជីវិត ។ មានសេដ្ឋីម្នាក់ដែលគាត់ភ័យចំពោះសេចក្តីស្លាប់ព្រោះមានរោគក្នុងក្បាល គាត់ត្រូវការជីវិតខ្លាំងណាស់ សូមឲ្យលោកគ្រូពេទ្យ (ពេទ្យជីវកកោមារភច្ច) ព្យាបាល ដោយសន្យាថាបើរោគគាត់បានជាសះស្បើយ គាត់ជូនទ្រព្យគាត់ទាំងអស់ដល់លោកគ្រូពេទ្យ ហើយគាត់នឹងទៅបម្រើលោកគ្រូពេទ្យ ក្នុងជីវិតរស់នៅតទៅទៀតរបស់គាត់ ។

ក្នុងលោកនេះមិនមានអ្វីរហូតទេ

អ្វីៗសុទ្ធតែមានអាយុ មានពេលវេលា មិនថាសុខឬទុក្ខ គឺមានការកើតពីខាងដើម ប្រែប្រួលកណ្ដាល រួចហើយក៏រលត់រលាយបាត់ទៅនៅទីបំផុត ។ ការដែលមនុស្សយើងបានមកជួបគ្នា ស្គាល់គ្នា គឺជាអ្នកមានឧបនិស្ស័យជាមួយនឹងគ្នាមក បានជួបគ្នាហើយគួរតែប្រើប្រាស់ពេលវេលាឲ្យបានល្អ ធ្វើល្អដល់គ្នាឲ្យហើយៗ ព្រោះអ្វីដែលថារហូតមិនមានទីបំផុតនោះ គឺមានតែព្រះនិព្វានប៉ុណ្ណោះ ចំណែកយើងឯណេះវិញក្រែងតែថានៅមិនទាន់ដល់ស្អែកផងទេ អ្វីៗដែលល្អៗត្រូវតែប្រញាប់ធ្វើទៅ តែដល់ពេលកំណត់ត្រូវតែព្រាត់ត្រូវតែបែក ប្រកែកមិនបានឡើយ ។

ចំណេះដឹងក្នុងរឿងស្នេហាគឺការលះបង់

មនុស្សយើងច្រើនតែកើតទុក្ខសោកសៅ ព្រោះការហួងហែងនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ ចាប់ផ្ដើមស្រឡាញ់ ស្នេហាពេលណា ការហួងហែងក៏ចាប់ផ្ដើមដែរ ទាំងចាប់ផ្ដើមសង្ស័យ ហើយសាកសួរ

ដេញដោល បង្កឲ្យមានការច្រណែន ប្រចណ្ឌ ។ល។ បើមិនមានការហួងហែងទេ មានតែសេចក្ដីស្រឡាញ់ដោយមេត្តា ក៏មិនមានបញ្ហាតានតឹងក្នុងដើមទ្រូងដែរ ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់ចូលមកដល់ជីវិតយើង ដើម្បីឲ្យយើងរៀនដឹង មិនមែនសម្រាប់ឲ្យយើងគ្រប់គ្រងរហូតទៅនោះទេ គេមានពេលវេលារបស់គេ យើងត្រូវតែយល់ឲ្យច្បាស់ ហើយចំណេះដឹងដែលយើងត្រូវអនុវត្តដើម្បីរក្សាខ្លួនយើងនោះ គឺការលះបង់ ។

ចេតិយនៃជីវិត

ការមិនធ្វើបាបទាំងពួង គឺជាបុណ្យសំខាន់ផ្នែកចាក់គ្រឹះ រួចហើយទើបដល់ព្រមដោយការបំពេញនូវកុសល គឺជាតួកណ្ដាលនៃព្រះចេតិយ ជាទីបំផុតចិត្តយើងស្អាត គឺជាកំពូលនៃព្រះចេតិយដែលសម្រាប់តម្កល់ទុកនូវនិព្វានធាតុ គឺព្រះនិព្វានជាអារម្មណ៍នៃផលសមាបត្តិ នេះគឺចេតិយនៃជីវិត ។

៧.ចាតុមសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងអាមលកីវ័ន (ព្រៃកន្ទួតព្រៃ) ក្នុងស្រុកចាតុមា ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុប្រមាណ ៥០០ អង្គដែលទើបនឹងបួសថ្មីៗ ត្រូវបានព្រះអគ្គសាវ័កទាំងពីរអង្គនាំចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ដោយគិតថា ពួកកុលបុត្រទាំងនេះ បួសហើយមិនធ្លាប់បានឃើញព្រះទសពលឡើយ យើងនឹងឲ្យភិក្ខុទាំងនេះបានគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានស្តាប់ព្រះធម៌ក្នុងសម្នាក់ព្រះអង្គហើយនឹងតាំងនៅតាមឧបនិស្ស័យរបស់ខ្លួន ។

ព្រះភិក្ខុទាំង ៥០០ អង្គនោះ ត្រូវព្រះដ៏មានព្រះភាគបណ្តេញចេញអំពីសម្នាក់ព្រះអង្គ ព្រោះមកអំពីមាត់ក មានសំឡេងគឹកកងខ្លាំងៗ នៅពេលដែលទើបតែនិមន្តចូលទៅដល់ ទាក់ទងនឹងរៀបចំទីកន្លែងគង់អាស្រ័យនៅ ដោយព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរចេញទៅ តថាគតបណ្តេញអ្នកទាំងឡាយ គឺអ្នកទាំងឡាយមិនគួរនៅក្នុងសម្នាក់តថាគតឡើយ ។ ព្រះអដ្ឋកថាបញ្ជាក់សេចក្តីត្រង់ព្រះពុទ្ធដីកា **ន វោ មម សន្តិកេ វត្ថព្វំ**

ដែលប្រែថា អ្នកទាំងឡាយមិនគួរនៅក្នុងសម្នាក់តថាគតឡើយ គឺ ក្នុងសេចក្តីថា ពួកអ្នកមកដល់សម្នាក់នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ នៅ ធ្វើសំឡេងខ្លាំងៗដល់ថ្នាក់នេះ ទម្រាំដល់ពួកអ្នកនៅតាមកន្លែងរបស់ ខ្លួន នឹងធ្វើអំពើសមគួរបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ដូចពួកអ្នកទាំងឡាយ នេះ មិនមានកិច្ចដែលនឹងនៅក្នុងសម្នាក់តថាគតឡើយ ។

បំណងភិក្ខុទាំងនោះថា យើងនឹងគាល់ព្រះសាស្តា នឹងស្តាប់ ព្រះធម៌ទេសនា នឹងនៅក្នុងសម្នាក់ព្រះពុទ្ធអង្គ ទើបបានមក ប៉ុន្តែ ពេលដែលមកដល់សម្នាក់ព្រះសាស្តាដែលជាព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ បែរ ទៅជាធ្វើសំឡេងខ្លាំងៗ នេះគឺជាកំហុសរបស់ពួកយើង ទើបត្រូវ ព្រះសាស្តាទ្រង់បណ្តេញ ។ ពួកភិក្ខុមិនបាននៅក្នុងសម្នាក់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ មិនបានឃើញនូវព្រះសរីរៈដែលមានពណ៌ដូចមាស មិនបានដើម្បីនឹងស្តាប់ នូវព្រះធម៌ដោយព្រះសូរសៀងដ៏ពីរោះដូច្នេះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ដល់នូវភាពទោមនស្សយ៉ាងខ្លាំង ទទួលស្តាប់ ព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថាព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយ ក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំលាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ ហើយ រៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈ បានកាន់យកបាត្រនិងចីវរចៀស ចេញទៅ ។

ក្នុងកាលនោះ បានសក្យៈទាំងឡាយអ្នកស្រុកចាតុមា និង

សហម្បតិព្រហ្ម ចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបទូលសូមសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ពួកភិក្ខុទាំង ៥០០ អង្គនោះ ដោយលើកឧបមាដូចពូជដែលនៅទន់ខ្ចី និងដូចកូនគោតូច ។ ពូជដែលនៅទន់ខ្ចី កាលមិនបានទឹកហើយ នឹងមានការស្វិតស្រពោន ឬនឹងមានដំណើរប្រែប្រួល (វិបរិណាមោ) គឺពួកភិក្ខុនឹងសឹកចាកសិក្ខាបទ ដូចពូជស្រូវត្រូវស្វិតក្រៀមដោយសារអត់ទឹកដូច្នោះដែរ ពុំនោះសោត ដូចកូនគោតូចកាលដែលមិនបានឃើញមេហើយ នឹងមានការស្គាំងស្គមដល់ស្លាប់ឈ្មោះថាការប្រែប្រួល ពោលគឺពួកភិក្ខុទាំងនោះនឹងលាចាកសិក្ខា ។

កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុគ្រោះដល់ព្រះភិក្ខុទាំងនោះឲ្យចូលគាល់ជាថ្មីហើយ ទ្រង់ប្រទានសាធុការដល់ព្រះ-មហាមោគ្គល្លាន ក្នុងគំនិតដែលព្រះមហាមោគ្គល្លានគិតថា នឹងគ្រប់គ្រងភិក្ខុសង្ឃជាមួយនឹងព្រះសារីបុត្ត រួចហើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា អំពីភ័យ ៤ យ៉ាង ។

ភ័យ ៤ យ៉ាងគឺ

១- **ឧម្មិភយំ** ភ័យកើតពីរលក ជាឈ្មោះនៃសេចក្តីក្រោធនិងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ។

២- **កុម្ភីលភយំ** ភ័យនឹងក្រពើ ជាឈ្មោះនៃការគិតតែបរិភោគបំពេញផ្ទៃប៉ុណ្ណោះ ។

៣- **អាវដ្ដភយំ** ភ័យកើតពីអន្លង់ទឹក ជាឈ្មោះនៃកាមគុណ ៥ ។

៤- **សុសុកាភយំ** ភ័យកើតអំពីត្រីសាហាវ ជាឈ្មោះនៃមាតុគ្រាម ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ័យទាំង ៤ នេះឯង ដែលកើតមានចំពោះបុគ្គលពួកមួយក្នុងសាសនានេះ ជាបព្វជិតដែលចេញចាកផ្ទះចូលកាន់ផ្នួសក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។

សេចក្ដីពិស្ដារនៃភ័យ ៤ យ៉ាងនេះ មានក្នុងព្រះសូត្រស្រាប់ សូមពុទ្ធបរិស័ទរីករាយជ្រះថ្លាក្នុងការសិក្សា សូមអនុមោទនា ។

សូមអនុមោទនា !

អប់រំហ្វឹកហាត់ចិត្ត

មនុស្សសព្វថ្ងៃពូកែណាស់ ខាងធ្វើអ្វីៗឲ្យមនុស្សផងគ្នាប្រើប្រាស់ ដូចជារថយន្ត យន្តហោះ ទូរទស្សន៍ ទូរស័ព្ទ ។ល។

ប៉ុន្តែបែរជាសាងចិត្តរបស់ខ្លួនឯងឲ្យស្ងប់មិនបាន ។ ចិត្តនេះត្រូវអប់រំហ្វឹកហាត់ក្នុងអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន មានសីលសម្រាប់ទ្រទ្រង់ ។ ដួងចន្ទពេញបូណ៌មី គ្រាន់តែត្រជាក់ភ្នែកប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែសីលនាំឲ្យត្រជាក់ចិត្ត ។ យើងមិនអាចបង្គាប់បញ្ជាអ្វីៗឲ្យបានដូចចិត្តយើងចង់ទៅគ្រប់យ៉ាងនោះឡើយ ប៉ុន្តែយើងអាចអប់រំចិត្តឲ្យយល់ព្រមជាមួយនឹងអ្វីៗដែលកើតឡើងនោះ រស់នៅជាមួយបានដោយស្មារតីប្រគល់ឲ្យអ្វីៗទៅតាមធម្មតាធម៌ជាសភាវៈក្នុងលោក ការមិនចាប់ប្រកាន់គឺជាទីពឹងរបស់អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ។

សម្លឹងសន្តិ លះលោកាមិសៈ

បញ្ហាក្នុងជីវិតគ្រប់គ្នា គឺកិលេសក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន ដំណោះ-ស្រាយគឺសន្សំបុណ្យលះបាបហ្នឹងឯង ។ អ្វីៗដែលជាមហាកុសលមិនមែនអរិយមគ្គ មិនមែនសម្រាប់ដើម្បីលះកិលេសទេនោះ តើចេះតែខំត្រេកអរដើម្បីអ្វីទៅ ។ សូមឲ្យពុទ្ធបរិស័ទ ចេះសម្លឹងមើលសេចក្តីសុខនៅត្រង់ការអស់កិលេស អស់ទុក្ខ ដែលជាបរមសុខគឺព្រះនិព្វាន ។

មួយណាជាសត្រូវពិតប្រាកដ

មួយអ្នកដទៃដែលយើងស្អប់ មួយទៀតគឺការស្អប់អ្នកដទៃនោះ តើមួយណាដែលគួរលះបង់ មួយណាដែលជាសត្រូវនឹងយើងពិតប្រាកដ ។

ចេះសម្លឹងឃើញកិលេសខ្លួនឯង

មួយសម្លឹងទោសអ្នកដទៃ ដើម្បីចាប់កំហុស ប្រកាសទោស តិះដៀលដោយគំនុំគុំស្អប់ មួយទៀតសម្លឹងទោសខ្លួនឯង ដើម្បីកែខៃលះបង់នូវអ្វីដែលមិនល្អ អប់រំចម្រើននូវគុណធម៌ឲ្យបានពេញ-លេញ តើមួយណាដែលគួរកាន់យក ។ តាមពិត មនុស្សយើង ឲ្យតែចេះសម្លឹងឃើញកិលេសក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនពិតៗ ប្រាកដជាមិនកាចសាហាវដាក់អ្នកដទៃទេ ព្រោះបានយល់ថា មិនមានអ្នកណាសាងកិលេសឲ្យខ្លួនឯងឡើយ កិលេសហ្នឹងហើយដែលជាអកុសលមូល បើមិនមានអកុសលមូល គឺលោភៈ ទោសៈ និងមោហៈទេ ក៏មិនមានអ្នកណាធ្វើអ្វីខុសក្នុងអកុសលកម្មបថដែរ ។

កម្មមាន តែអ្នកធ្វើកម្មមិនមាន

មនុស្សយើងចេះនិយាយថា ស្អប់អំពើអាក្រក់ ប៉ុន្តែតាមពិត គឺស្អប់មនុស្សដែលធ្វើអាក្រក់នោះៗឯង ។ ដោយបរមត្ថ កម្មមាន ប៉ុន្តែអ្នកធ្វើកម្មមិនមានទេ កម្មកើតអំពីអវិជ្ជា តណ្ហា ឧបាទាន កាលណា បានដឹងដូច្នេះដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃតាមពិត គឺរមែងមិនមាន ការស្អប់គ្នាឡើយ មានតែខ្មាសខ្ពើមបាប ខ្លាចបាបដោយហិរិនិង ឱត្តប្បៈ និងមានសតិរលឹកដឹងទោសនៃបាបអកុសលនោះៗ កាល បើមានបញ្ញត្តិជាអារម្មណ៍ ក៏ចេះជួយគ្នាឲ្យរួចពីបាប ដោយការ ប្រព្រឹត្តធម៌ ឃើញគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែជាអ្នករងគ្រោះក្នុងវដ្តសង្សារ ។

អំពើបាបជាអំពើរបស់បុគ្គលល្ងង់ទេតើ

គួរតែរលឹកដឹងថា អំពើដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយរាគៈ គេមិន ចាំបាច់រៀនសូត្រព្រះធម៌ ប្រព្រឹត្តតាមព្រះធម៌ដប់ម្ភៃឆ្នាំទៅនោះឡើយ សូម្បីតែមនុស្សទ្រុស្តសីល មិច្ឆាទិដ្ឋិ ឬសូម្បីតែសត្វតិរច្ឆានក៏ចេះដែរ ការខឹងក្រោធក៏ដូចគ្នា ដូច្នេះវាមិនមែនជាសភាវៈដែលមានតម្លៃគួរ

កាន់យកនោះឡើយ តើយើងខំរៀនធម៌ ម្ភៃសាមសិបឆ្នាំ បានត្រឹមតែចេះខឹង ចេះខុសហ្នឹងឬ ?

ទុក្ខប៉ុណ្ណឹងកុំរអ៊ូយអី

ព្រោះធ្លាប់សុខស្រណុកស្រួល ធ្លាប់គ្រាន់បើរឿងនេះ រឿងនោះ ក៏មិនអាចទទួលការណែនាំអំពីព្រះឧបជ្ឈាយាចារ្យ ដោយគិតថាលំបាកយ៉ាងនេះ លំបាកយ៉ាងនោះ ដូច្នេះហើយ ក៏មិនអាចប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ដើម្បីរួចផុតចាកទុក្ខបាន នេះព្រោះមិនឃើញភ័យក្នុងវដ្តៈហ្នឹងឯង ។

ព្រោះធ្លាប់ក្នុងរឿងបរិភោគតាមឆ្ងាញ់ និងគ្រប់ពេលវេលា ក៏មិនអាចប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខបានដែរ ខ្លាចទុក្ខបន្តិចបន្តួច តែមិនខ្លាចទុក្ខធំក្នុងវដ្តៈ មិនខ្លាចទុក្ខក្នុងអបាយភូមិ ។

ព្រោះត្រេកអរក្នុងរូប សំឡេង ក្លិន រស ផោដ្ឋព្វៈជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាទីត្រេកអរ ជាទីប្រាថ្នា ជាអារម្មណ៍ដែលប្រកបដោយកាម ជាទីតាំងនៃតម្រេក ក៏មិនអាចប្រព្រឹត្តព្រហ្ម-ចរិយធម៌ឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខ នេះមកអំពីចង់លះទុក្ខក្នុងបច្ចុប្បន្នដោយ

អវិជ្ជា ហើយសន្សំកពូននូវហេតុនៃសេចក្ដីទុក្ខដោយតណ្ហា ទាំងមិនឃើញភ័យក្នុងវដ្តសង្សារទ្បើយ ។

ព្រោះកាមរាគៈអាស្រ័យនឹងមាតុគ្រាម ក៏មិនអាចប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខបាន ដែលមាតុគ្រាមនោះគឺមិនមែនជាអរិយមគ្គ ក៏មិនមែនជាមហាកុសលដែរ ។ ប្រភពនៃបញ្ហាគឺតណ្ហាក្នុងចិត្ត ដូច្នេះគប្បីស្វែងរកនូវកុសល ត្រេកអរក្នុងព្រហ្មចរិយធម៌ដើម្បីលះបង់ហេតុនៃសេចក្ដីទុក្ខ ។

តាមពិត បានកើតជាមនុស្សហើយ ទាំងបានប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌គឺធម៌ដ៏ប្រសើរទៀត ក៏ល្មមយល់ដឹងអំពីសេចក្ដីសុខដែលប្រាសចាកទោស ដោយមិនចាំបាច់ទាមទារអ្វីៗដែលនាំមកនូវភ័យទាំង ៤ យ៉ាងនោះៗទ្បើយ បានសុខប៉ុណ្ណឹងក៏ល្មមហើយ ទាំងបានឃើញភ័យក្នុងវដ្តសង្សារថែមទៀត ដូច្នេះគួរអប់រំសេចក្ដីសុខឲ្យបានស្ងប់ប្រណីត ចម្រើនវិបស្សនាកំណត់ដឹងទុក្ខ លះបង់តណ្ហាសម្រេចនូវមគ្គព្រហ្មចរិយៈដល់ទីបំផុត ។

៨-នឡកបានសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃចារ (បលាសវ័ន) ជិតស្រុកនឡកបានៈ ក្នុងដែនកោសល ។ ក្នុងសម័យនោះ កុលបុត្រទាំងឡាយជាច្រើនអង្គ ដែលចូលកាន់ផ្នួសដោយសទ្ធា ឧទ្ទិសចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ មានព្រះអនុរុទ្ធ ព្រះភទ្ទិយៈ ព្រះកិម្ពិលៈ ព្រះភគ្គុ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះរេវតៈ និងព្រះអានន្ទ ជាដើម គង់នៅជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់ត្រាស់សួរអំពីការត្រេកអរក្នុងព្រហ្មចរិយធម៌ ។

ការដែលបួសដោយសទ្ធា គឺមិនមែនបួសព្រោះព្រះរាជាទ្រង់គុំគួន ចោរគុំគួន ជំពាក់បំណុលគេ ភ័យរឿងក្ដី ឬមានវិបត្តិក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិតជាដើមឡើយ ប៉ុន្តែព្រោះមកអំពីគិតឃើញថា អាត្មាអញជាអ្នកត្រូវជាតិជរាមរណៈ សោកបរិទេវៈ ទុក្ខទោមនស្ស និងសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តគ្របសង្កត់ ពោលគឺជាអ្នកមានទុក្ខគ្របសង្កត់ មានទុក្ខរួបរឹតហើយ ទើបចេញចាកផ្ទះដោយសទ្ធា ចូលកាន់ផ្នួសបួសជាបព្វជិត ដើម្បីធ្វើនូវទីបំផុតនៃកងទុក្ខទាំងអស់នោះ ឲ្យប្រាកដបាន ។

កិច្ចដែលកុលបុត្របួសដោយសទ្ធាគឺស្ងាត់ចាកកាម ស្ងាត់ចាកអកុសលធម៌ បានសម្រេចនូវបឋមជ្ឈាន និងទុតិយជ្ឈាន ។ បើមិនទាន់បាននូវឈានថ្នាក់លើ ឬមិនទាន់សម្រេចនូវមគ្គ ៤ ទេ ក៏ត្រូវធម៌ជាអកុសល ៧ យ៉ាងគ្របសង្កត់ គឺនីវរណធម៌ ៥ និងអរតិ ដែលមិនត្រេកអរនឹងអធិកុសល ១ តន្ទ្រី សេចក្តីខ្ជិលច្រអូសទម្រន់យឺត-យូរ ១ លុះដល់បានសម្រេចនូវឈានថ្នាក់លើគឺតតិយជ្ឈាន និងចតុត្ថជ្ឈាន (ឈានចតុក្កន័យ) ឬបានសម្រេចនូវមគ្គ ៤ តាមដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលពួកអនុរុទ្ធ បុគ្គលនោះ ស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ស្ងាត់ចាកអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ហើយបានដល់នូវបីតិនិងសុខ ឬបានដល់នូវសេចក្តីសុខដទៃ ដែលស្ងប់ស្ងាត់ជាងបីតិនិងសុខនោះ ទើបអកុសលធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនោះ មិនគ្របសង្កត់ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះបាន (**ឞិវេគំ អនុរុទ្ធា ភាមេហិ ឞិវេគំ អកុសលេហិ ធម្មេហិ បីតិសុខំ អធិគច្ឆតិ អញ្ញំ ឞា តតោ សន្តតរំ**) ។

អាសវៈទាំងឡាយណា នាំមកនូវសេចក្តីសៅហ្មង នាំមកនូវភពថ្មី ប្រកបដោយសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ មានវិបាកជាទុក្ខតទៅ ជាទីតាំងនៃជាតិជរាមរណៈ អាសវៈអម្បាលនោះ ព្រះតថាគតទ្រង់លះបង់បានហើយ ព្រោះហេតុដូច្នោះបានជាព្រះតថាគត ៖

សន្ទាយេកំ បដិសេវតិ ទ្រង់ជ្រាបហើយ ទើបសេព របស់ខ្លះ គឺទ្រង់សេពនូវរបស់ដែលគួរសេព [១] ។

សន្ទាយេកំ អធិវាសេតិ ទ្រង់ជ្រាបហើយ ទើបអត់សង្កត់ក្នុងអារម្មណ៍ដែលគួរអត់សង្កត់ ។

សន្ទាយេកំ បរិវជ្ជេតិ ទ្រង់ជ្រាបហើយ ទើបវៀរនូវអ្វីដែលគួរវៀរ ។

សន្ទាយេកំ វិនោទេតិ ទ្រង់ជ្រាបហើយ ទើបបន្ទោបង់នូវអ្វីដែលគួរបន្ទោបង់ ។

ជាចុងក្រោយនៃព្រះសូត្រ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងអំពីប្រយោជន៍ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ព្យាករនូវភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និង ឧបាសិកា ជាព្រះអរិយបុគ្គលដែលទទួលនូវមរណភាពទៅនោះៗ ។ ប្រយោជន៍គឺនៅត្រង់ដែលថា មានការរលឹកឃើញនូវសទ្ធា សីល សុតៈ ចាគៈ និងបញ្ញារបស់ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងនោះហើយ ក៏បង្អោនចិត្តទៅ ដើម្បីភាពដូច្នោះ នេះជា ផាសុវិហារធម៌ ។

សូមអនុមោទនា !

---

[១] សេពនូវបច្ច័យ ៤ មានចីវរប្បច្ច័យជាដើម តាមសេចក្ដីក្នុងសព្វាសវសំវរសូត្រ ។

ពូកែដែលអស្ចារ្យ អាសវក្ខយានិព្វានហោង

កុំពូកែតែគិត ត្រូវគិតសុចរិតមនោកម្មា
កុំពូកែតែថា ត្រូវពោលវាចាវចីសុចរិត ។
កុំពូកែតែធ្វើ ត្រូវធ្វើអំពើសុចរិតពិតៗ
កុំពូកែតែលិឍ ត្រូវតែប្រយ័ត្នកាំបិតទឹកឃ្មុំ ។
កុំពូកែតែរស់ ត្រូវរៀរជម្លោះរស់គ្មានគំនុំ
កុំពូកែតែខ្ញុំ ត្រូវមើលឲ្យជុំក្រែងខ្ញុំតណ្ហា ។
កុំពូកែតែហូប ត្រូវចេះស្រស់ស្រូបមត្តញ្ញុតា
កុំពូកែតែថា ត្រូវខំសិក្សាបដិបត្តិប្រពៃ ។
កុំពូកែតែចាយ ត្រូវគិតចំណាយចំណូលលកលៃ
កុំពូកែតែភ័យ ត្រូវមើលអ្វីៗតាមសេចក្ដីពិត ។
កុំពូកែតែអញ ត្រូវចេះស្រឡាញ់ធម្មញាតិធម្មមិត្ត
កុំពូកែតែស្និទ្ធ ត្រូវចេះពិនិត្យក្រែងមិត្តនាំគ្រោះ ។
កុំពូកែតែដេក ត្រូវក្រែងថាស្អែកមិនបាននៅរស់
កុំពូកែតែឈ្លោះ ត្រូវយកការរស់សង្គ្រោះមេត្តា ។
កុំពូកែតែដើរ ត្រូវគិតដំណើរចាកវដ្តសង្សារ

ពូកែដែលអស្ចារ្យ　　　អាសវក្ខយានិព្វានហោង ។

ដោយ **ម.ស.ខ.**

គេនិយាយអត់គំនិត យើងយកមកគិតឲ្យស្មុកចិត្ត

អ្នកខ្លះនិយាយអត់គំនិត　　　យើងយកមកគិតធ្វើអ្វីទៅ
ពាក្យមានខ្លឹមសារវាចាត្រូវ　　　ស្តាប់ទៅគិតទៅសប្បាយចិត្ត ។
អ្នកខ្លះអួតខ្លួនខ្លាំងពូកែ　　　ក៏ព្រោះហេតុតែមិនបានគិត
កិលេសរួបរឹតសន្តានចិត្ត　　　បើខ្លាំងមែនពិតបរិសុទ្ធហោង ។
អ្នកខ្លះរំពៃតែទោសគេ　　　រិះគន់គ្នាន់គ្នេរថៃមថយផង
ក្នុងចិត្តខ្លួនឯងខ្មៅសៅហ្មង　　　ម្តេចមើលរំលងមិនអៀនមាត់ ។
អ្នកខ្លះហ៊ានវាយតម្លៃមនុស្ស　　　មិនបានចាក់ធ្លុះឲ្យហ្មត់ចត់
សម្តីមនុស្សថ្លៃពិតប្រាកដ　　　តែដល់ពោលភ្លាត់ទៅជាថោក ។
ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូត្រាស់សម្តែង　　　ឲ្យមើលខ្លួនឯងក្រែងចាញ់បោក
ដឹងខុសកែខៃថ្លៃផុតលោក　　　ផុតចាកទុក្ខសោកនិព្វានហោង ។

ដោយ **ម.ស.ខ.**

ទាល់តែមិនទាញ បានមិនតឹង

ទាល់តែមិនទាញបានវាមិនតឹង គឺលែងឲ្យវាទៅតាមធម្មតា-ធម៌ យើងរៀនរស់នៅជាមួយនឹងការមិនប្រកាន់ ទើបកាត់បន្ថយសេចក្តីទុក្ខផ្លូវចិត្តបាន ។

មនុស្សល្អ ខ្មើមបាប

មនុស្សស្អាត ខ្មើមរអើមរបស់ស្មោកគ្រោក ចំណែកមនុស្សល្អវិញ ខ្មើមឆ្អើមអំពើបាបរបស់ខ្លួនឯង ។

ប្រយោជន៍ធំ បរមសុខ

ត្រីធំមាននៅតែក្នុងសមុទ្រទឹកជ្រៅ បើយើងមានតែទូកតូចនៅតែក្បែរៗមាត់ច្រាំង នឹងចាប់ត្រីធំបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ យ៉ាង-ណាមិញ ប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែងជាប្រយោជន៍ធំ គឺឋិតនៅក្នុងជម្រៅ

នៃធម៌បដិបត្តិ ។ បើមានត្រឹមតែសីល ៥ ប៉ុណ្ណោះ វានៅកៀកនៅក្បែរនឹងកាមគុណពេកណាស់ ដូច្នេះត្រូវសមាទានឧបោសថ មាននូវនេក្ខម្មៈដោយការអប់រំចិត្ត ចម្រើនបញ្ញា លះបង់រឿងរ៉ាវក្នុងលោកិយ ចូលកាន់ផ្លូវនៃជីវិតបរិសុទ្ធគឺអរិយមគ្គអង្គ ៨ មិនប្រាថ្នាភពផុតចាកពីតណ្ហា នេះទើបជាការបានសម្រេចនូវប្រយោជន៍ធំ បរមសុខសាន្ត ។

ទ្រុងមាសទ្រុងប្រាក់

បក្សីនៅក្នុងទ្រុងមាសដែលមនុស្សសាងឡើង តាមពិតទ្រុងនោះធ្វើអំពីអ្វីក៏ដោយ គឺសុទ្ធតែជាទោសទាំងអស់ ព្រោះឃុំឃាំងហាមឃាត់សេរីភាព ។ មនុស្សដែលគិតថាខ្លួនឯងឆ្លាតជាងសត្វប៉ុន្តែបែរជាត្រេកអរនឹងទ្រុងសម្បត្តិ ទ្រុងមាស ទ្រុងប្រាក់ ដែលខ្លួនឯងសាងឡើង ប្រព្រឹត្តទៅជាពន្ធនាគារ ចងរួបរឹតខ្លួនឯង រហូតគ្រប់ពេលវេលា ។

ប្រាជ្ញានាំមកនូវប្រយោជន៍

បើយើងចង់មើលរបស់ល្អ គប្បីមើលខ្លឹមសារនៃព្រះត្រៃបិដក ចំណែកអ្វីៗផ្សេងទៀត យើងមិនចាំបាច់ទាស់ចិត្តដោយគិតថា មិនល្អនោះទេ គឺខ្លួនយើងហ្នឹងឯង ដែលត្រូវរៀបចំឲ្យអ្វីៗបានល្អប្រសើរឡើងសម្រាប់យើងខ្លួនឯង ។ តាមពិត វាមិនមានអ្វីដែលអាក្រក់សម្រាប់យើងទេ បើយើងមិនគិតថាអាក្រក់ទេនោះ អ្វីៗក៏យើងអាចបំពេញឲ្យសម្រេចបានជាបារមីជាមួយនឹងអ្វីៗនោះដែរ កាលបើដូច្នេះ តើយើងចង់ឲ្យរបស់អ្វីៗ ទៅជាអ្វីទៅវិញទៀត ទោះជាអ្វីនោះល្អប្រសើរគាប់ចិត្តយ៉ាងណា ក៏វាមិនល្អពូកែស័ក្តិសិទ្ធិដូចជាបារមីដែរ ។ បុគ្គលដែលមានប្រាជ្ញារមែងរកប្រយោជន៍បាន អំពីអ្វីៗសព្វគ្រប់ សូម្បីពីបុគ្គលដែលមិនមានប្រយោជន៍ ។

៩. គោលិស្សានិសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តវេឡុវ័ន ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង មាន ភិក្ខុមួយអង្គឈ្មោះគោលិស្សានិ ជាអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ ជាអ្នកមានមារយាទមិនរៀបរយ អង្គុយក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដោយ កិច្ចណាមួយ ។

លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ប្រារព្ធនូវគោលិស្សា-និភិក្ខុ ហើយទើបពោលនឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ កាលនឹងទៅកាន់ទី ប្រជុំសង្ឃ ៖

១- នៅក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ គួរតែប្រកបដោយសេចក្តី គោរពកោតក្រែង ចំពោះពួកសព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ។

២- នៅក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ គួរជាអ្នកឈ្លាសក្នុងការអង្គុយ ថា អាត្មាអញនឹងមិនអង្គុយជ្រៀតជ្រៀតភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈផង មិនហាមឃាត់ភិក្ខុថ្មីទាំងឡាយដោយអាសនៈផង ។

៣- នៅក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ មិនគួរចូលទៅកាន់ស្រុកឲ្យហួសវេលា មិនគួរត្រឡប់មកឲ្យទាល់តែថ្ងៃហួសនោះដែរ ។

៤- នៅក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ មិនគួរដល់នូវការត្រាច់ទៅក្នុងត្រកូលទាំងឡាយ ក្នុងវេលាមុនភត្ត និងក្រោយភត្តឡើយ ។

៥- នៅក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ មិនគួរមានចិត្តរាយមាយឃ្លេងឃ្លោងឡើយ ។

៦- នៅក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ កុំជាអ្នកមានមាត់រឹង កុំជាអ្នកមានវាចាឡេះឡោះឡើយ ។

៧- នៅក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ គួរជាអ្នកប្រដៅងាយ មានកល្យាណមិត្ត ។

៨- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកមានទ្វារគ្រប់គ្រងក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ។

៩- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកដឹងប្រមាណក្នុងភោជន ។

១០-ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកប្រកបរឿយៗនូវការភ្ញាក់រលឹក ។

១១- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកប្រារព្ធ

ព្យាយាម ។

១២- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកតាំងស្មារតីឲ្យមាំ ។

១៣- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ។

១៤- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គួរជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ។

១៥- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គប្បីធ្វើសេចក្តីព្យាយាមក្នុងអភិធម្មនិងអភិវិន័យ ។

១៦- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គប្បីធ្វើសេចក្តីព្យាយាមក្នុងវិមោក្ខដ៏ល្អិត គឺអរូបសមាបត្តិដែលកន្លងនូវរូបសមាបត្តិ ។

១៧- ភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ គប្បីជាអ្នកធ្វើសេចក្តីព្យាយាម ក្នុងឧត្តរិមនុស្សធម្ម គឺលោកុត្តរធម៌ ។

កាលព្រះសារីបុត្តសម្តែងយ៉ាងនេះហើយ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ បានពោលពាក្យនេះនឹងព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុថា ម្នាលអាវុសោសារីបុត្ត ចុះធម៌ទាំងនេះ សម្រាប់តែភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គទេឬ ទើបសមាទានប្រព្រឹត្តបាន ឬក៏ភិក្ខុ

ដែលនៅក្នុងស្រុកគួរសមាទានប្រព្រឹត្តបានដែរ ។ ព្រះសារីបុត្តតបថា ម្នាលមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ធម៌ទាំងនេះ សូម្បីភិក្ខុអ្នកសមាទាននូវអារញ្ញកធុតង្គ ក៏គួរតែសមាទានប្រព្រឹត្តទៅហើយ នឹងចាំបាច់ពោលទៅថ្វីដល់ភិក្ខុដែលនៅក្នុងស្រុក ។

ព្រះសារីបុត្តបានញ៉ាំងគោលិស្សានិភិក្ខុ ឲ្យបានសម្រេចព្រះ-អរហត្តដោយលំដាប់ តាំងអំពីអភិសមាចារិកវត្ត ដោយអំណាចនៃបុគ្គលដែលគួរណែនាំបាន ។

សូមអនុមោទនា !

បញ្ញានិងករុណានៃព្រះមហាបុរស

ខ្លួនឯងឆ្លងដោយបញ្ញា ញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យឆ្លងដោយករុណា ។

កំណត់ដឹងទុក្ខរបស់អ្នកដទៃដោយបញ្ញា ប្រារព្ធជួយដោះទុក្ខអ្នកដទៃដោយករុណា ។

ធុញទ្រាន់ នឿយណាយចំពោះទុក្ខដោយបញ្ញា ទទួលទុក្ខដោយករុណា ។

ឆ្ពោះមុខទៅព្រះនិព្វានដោយបញ្ញា ដល់នូវវដ្តៈដោយ

ករុណា ។

នឿយណាយក្នុងទីទាំងពួងដោយបញ្ញា ប៉ុន្តែព្រោះប្រព្រឹត្តទៅដោយករុណា ទើបត្រូវអនុគ្រោះសត្វទាំងពួង ។

ភាពជាបុគ្គលមិនមានអហង្ការមមង្ការ (សេចក្តីប្រកាន់ថា អញ របស់អញ) ដោយបញ្ញា មិនមានការខ្ជិលច្រអូសដោយករុណា ។

ជាអ្នកមិនធ្វើខ្លួនឯងឲ្យក្តៅក្រហាយដោយបញ្ញា មិនធ្វើអ្នកដទៃឲ្យក្តៅក្រហាយដោយករុណា ។

ការសម្រេចប្រយោជន៍ខ្លួនឯងដោយបញ្ញា ញ៉ាំងប្រយោជន៍អ្នកដទៃឲ្យសម្រេចដោយករុណា ។

ភាពជាអ្នកមានធម៌ជាធំដោយបញ្ញា មានលោកជាធំដោយករុណា ។

ភាពជាអ្នកដឹងគុណដោយបញ្ញា ជាបុព្វការីដោយករុណា ។

ការប្រាសចាកមោហៈដោយបញ្ញា ប្រាសចាកតណ្ហាដោយករុណា ។

ការសម្រេចវិជ្ជាដោយបញ្ញា សម្រេចចរណៈដោយករុណា ។

ការសម្រេចនូវទសពលញ្ញាណដោយបញ្ញា សម្រេចនូវវេសារជ្ជញ្ញាណដោយករុណា ។

ត្រូវប្រយ័ត្នរឿង ៤ មុខ

១- ក្រព្រោះបរិភោគ

២- ស្មោកគ្រោកព្រោះយស

៣- ខូចឈ្មោះព្រោះកាម

៤- រហេមរហាមព្រោះឈ្លោះគ្នា ។

៤ មុខល្អប្រសើរ

១- បរិភោគឲ្យរស់

២- ប្រើយសសង្គ្រោះជន

៣- កាមគុណត្រូវសង្រួម

៤- យល់ព្រមឈប់ឈ្លោះ ។

១០. កីដាគិរិសូត្រ

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកក្នុងកាសីជនបទ មួយអន្លើដោយភិក្ខុសង្ឃច្រើនអង្គ ។ សេចក្ដីផ្ដើមនៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ គឺព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយ វៀរចាកការបរិភោគភោជនក្នុងវេលាយប់ ចំណែកនៅក្នុងភទ្ទាលិសូត្រ ព្រះ-អង្គទ្រង់ឲ្យវៀរចាកការបរិភោគក្នុងវេលាវិកាលដែលជាពេលថ្ងៃ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកតាមលំដាប់ក្នុងកាសីជនបទ រហូតដល់និគមឈ្មោះកីដាគិរីនៅក្នុងកាសីជនបទនោះឯង នៅក្នុងនិគមនោះ មានភិក្ខុពីរអង្គគឺអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វ-សុកភិក្ខុ ដែលជាភិក្ខុនៅក្នុងចំណោមឆព្វគ្គិយភិក្ខុ លោកមិនព្រមតាមព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ គឺលោកនៅទាមទារឆាន់មួយថ្ងៃបីដងព្រឹកថ្ងៃល្ងាច ។

ក្នុងការសម្ដែងព្រះធម៌ទេសនា ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់លើកយកវេទនាបីអាស្រ័យកាមគុណ ដែលនាំឲ្យអកុសលធម៌ចម្រើនឡើងកុសលធម៌សាបសូន្យទៅ ដោយព្រះអង្គត្រាស់ថា តថាគតធ្លាប់ដឹង

ធ្លាប់ឃើញ ធ្លាប់យល់ ធ្លាប់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្លាប់ពាល់ត្រូវដោយប្រាជ្ញា ទើបតថាគតពោលថា អ្នកទាំងឡាយចូរលះបង់នូវវេទនាបែបនេះចេញ ។ ចំណែកវេទនាបីអាស្រ័យនេក្ខម្មៈ ដែលនាំឲ្យកុសលធម៌ចម្រើនឡើង អកុសលធម៌សាបសូន្យទៅ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា អ្នកទាំងឡាយចូរសម្រេចនៅដោយវេទនាបែបនេះចុះ ។

ជាបន្ត ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីព្រះអរិយបុគ្គល ៧ ពួក ដែលមានព្រះអរហន្តពីរពួក និងព្រះសេក្ខបុគ្គល ៥ ពួក ។ ព្រះអរហន្តពីរពួកគឺឧភតោភាគវិមុត្តបុគ្គល និងបញ្ញាវិមុត្តបុគ្គល មិនបាច់ធ្វើកិច្ចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទឡើយ ព្រោះភិក្ខុទាំងឡាយនោះបានធ្វើកិច្ចរួចហើយដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ ពួកភិក្ខុជាព្រះអរហន្តនោះ មិនគួរប្រមាទទៀតឡើយ ។ ចំណែកព្រះសេក្ខបុគ្គល ៥ ពួកគឺកាយសក្ខីបុគ្គល ១ ទិដ្ឋិប្បត្តបុគ្គល ១ សទ្ធាវិមុត្តបុគ្គល ១ ធម្មានុ-សារីបុគ្គល ១ និងសទ្ធានុសារីបុគ្គល ១ ត្រូវធ្វើកិច្ចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសម្រេចបានជាព្រះអរហន្ត ។

នាហំ ភិក្ខវេ អាទិកេនេវ ដោយសេចក្តីថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតមិនពោលថាការតាំងនៅក្នុងអរហត្តផល ជាធម៌មុនដំបូងនោះទេ គឺត្រូវមានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានការធ្វើដោយលំដាប់ មានការប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ គឺ

សទ្ធាជាតោ មានសទ្ធាដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីសម្រេចកើតឡើងហើយ ។

ឧបសង្កមតិ រមែងចូលទៅរកគ្រូ ។

បយិរុបាសតិ រមែងអង្គុយក្នុងសម្នាក់គ្រូ ។

សោតំ ឱទហតិ ផ្ទៀងត្រចៀក ។

ធម្មំ សុណាតិ ស្តាប់ធម៌ ។

ធម្មំ ធារេតិ ទ្រទ្រង់ចាំទុកនូវធម៌ ។

ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខតោ រមែងពិចារណាសេចក្តីនៃធម៌ដែលទ្រទ្រង់ចាំទុកនោះ ។

ធម្មា និជ្ឈានំ ខមន្តិ ធម៌ទាំងឡាយគួរដល់កិរិយាសម្លឹងពិនិត្យលៃលក ។

ឆន្ទោ ជាយតិ បំណងនឹងធ្វើក៏បានកើតឡើង ។

ឧស្សហតិ ឧស្សាហ៍ព្យាយាម ។

តុលេតិ ស្ទាបស្ទង់ថ្លឹងថ្លែងក្នុងត្រៃលក្ខណ៍ ។

បទហតិ តម្កល់នូវសេចក្តីព្យាយាមក្នុងមគ្គ ។

បហិតត្តោ មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

កាយេន ចេវ បរមំ សច្ចំ សច្ឆិករោតិ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវបរមសច្ចគឺព្រះនិព្វានដោយនាមកាយ ។

បញ្ញាយ ច នំ អតិវិជ្ឈ បស្សតិ ទាំងបាន ចាក់ធ្លុះឃើញច្បាស់នូវបរមសច្ចនោះ ដោយបញ្ញា គឺមគ្គប្បញ្ញា ដែលសម្បយុត្តដោយនាមកាយ ។

ព្រោះហេតុតែភិក្ខុនោះៗបានដំណឹងថា ព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងមក ក៏មិនធ្វើសូម្បីតែការទទួលព្រះសាស្តាដូច្នេះហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលនូវការប្រព្រឹត្តរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសទ្ធានោះមិនមានហើយ ការចូលទៅរកក៏មិនមាន ។ល។ ឆន្ទៈបំណងនឹងធ្វើក៏មិនមាន ឧស្សាហ៍ក៏មិនមាន ការស្វាបស្ទង់ថ្លឹងថ្លែងក៏មិនមាន ការតម្កល់នូវបធានក្នុងមគ្គក៏មិនមាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយមុខតែនឹងដល់នូវវិបត្តិ មុខតែនឹងប្រតិបត្តិខុសពុំខាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសអម្បាលនេះ នឹងឃ្លាតចាកនូវធម្មវិន័យនេះឆ្ងាយប៉ុនណាទៅ ។

ជាចុងបញ្ចប់នៃព្រះសូត្រ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីសាវ័កជាអ្នកមានសទ្ធា កាន់តាមហើយប្រព្រឹត្តនៅក្នុងព្រះសាសនានៃព្រះសាស្តាដែលមិនជាប់ជំពាក់ដោយអាមិសៈទាំងឡាយ គឺថា ព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវអានិសង្សក្នុងការបរិភោគតែម្តង ចំណែកអាត្មាអញពុំបានជ្រាបឡើយ ។ កាលដែលសាវ័កមាននូវ

សទ្ធាប្រព្រឹត្តតាមដូច្នេះ សាសនារបស់ព្រះសាស្តានឹងដុះដាល មានឱជារសឆ្ងាញ់ទៅបាន ទាំងដែលសាវ័កអ្នកមានសទ្ធានោះប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាមប្រកបដោយអង្គ ៤ នឹងបានសម្រេចជាព្រះអរហន្តឬព្រះអនាគាមិបុគ្គលពុំខានឡើយ ។

លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់សម្តែងនូវព្រះសូត្រនេះចប់ហើយ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏មានសេចក្តីពេញចិត្តត្រេកអរ ចំពោះភាសិតនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

សូមអនុមោទនា !

សេចក្តីសុខធំទូលាយ

សុខធំ មិនមែនព្រោះមានអ្វីធំៗ ដោយលាភ ដោយយស ឬដោយរបស់អ្វីក្នុងលោកនោះទេ គឺដោយសារមានទុក្ខតិចទេតើ ទុក្ខតិចព្រោះរាគៈ ទោសៈ និងមោហៈតិច។ កាលដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច សូម្បីតែមានរបស់តិចហើយ ក៏ប្រាកដដូចជាមានច្រើនដូច្នេះ សេចក្តីសុខមិនមែននៅត្រង់មានអ្វីៗច្រើននោះទេ គឺនៅត្រង់

មានសេចក្តីត្រូវការតិចហ្នឹងឯង ទាំងដែលមានការមិនប្រកាន់ជាទីពឹង ។

រកសុខក្នុងចិត្ត

បើយើងធ្វើរបស់ឲ្យបាត់នៅនឹងផ្ទះ ស្រាប់តែយើងទៅស្វែងរកនៅក្រៅផ្ទះ ប្រាកដជារកមិនឃើញឡើយ រឹតតែទៅឆ្ងាយប៉ុនណា រឹតតែមិនឃើញ ប៉ុន្តែបើយើងគិតឲ្យបានត្រឹមត្រូវថា យើងធ្វើឲ្យបាត់នៅនឹងផ្ទះ ដូច្នេះយើងត្រឡប់មករកក្នុងផ្ទះ យើងនឹងមានឱកាសបានឃើញ សេចក្តីនេះយ៉ាងណា សេចក្តីសុខក៏យ៉ាងនោះដែរ យើងធ្វើឲ្យបាត់អំពីចិត្តរបស់យើង សេចក្តីសុខនោះមិនមែនចេះនៅក្រៅចិត្តឡើយ ព្រោះជាចេតសិក ដូច្នេះបើយើងស្ទុះស្ទារកសុខនៅខាងក្រៅអំពីការអប់រំចិត្ត នឹងធ្វើឲ្យយើងជួបតែរឿងដែលនាំឲ្យកើតទុក្ខក្នុងចិត្តច្រើនឡើងថែមទៀត ទោះជាមានរឿងឲ្យរីករាយចិត្តខ្លះក៏គ្រាន់តែជាសុខបួម សុខក្លែងក្លាយ សុខគួរឲ្យខ្លាចតែប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាសេចក្តីសុខពិត សុខដែលប្រាសចាកទោសនោះឡើយ ។

សុខក្នុងការអប់រំចម្រើននូវកុសលចិត្ត ជានេក្ខម្មសុខ វិវេកសុខ ឧបសមសុខ និងជាសម្ពោធិសុខ ។

សួស្តីសិរីភទ្រ

ធ្វើអ្វីពោលអ្វីឲ្យមានតម្លៃ គិតការយប់ថ្ងៃឲ្យមានច្រកទៅ
អត់ធន់ទ្រាំឃ្លានឲ្យមានទិសដៅ ជីវិតរស់នៅឲ្យមានសួស្តី ។

ដោយ **ម.ស.វ.**

ស្រវឹងបាត់ស្មារតី

ស្រវឹងជីវិតភ្លេចមរណា ស្រវឹងកាយាភ្លេចជរា
ស្រវឹងបញ្ញត្តិភ្លេចធម្មា ស្រវឹងភរិយាភ្លេចម៉ែឪ ។

ដោយ **ម.ស.វ.**

ព្រមរៀនប្រព្រឹត្តធម៌វិន័យ

ផ្ទះតូចក៏សុខដែរ គឺឲ្យតែចិត្តព្រមសុខ
បើចិត្តមិនស្រណុក ពិតជាទុក្ខទោះភូមិគ្រឹះ ។
រស់នៅរៀនសិក្សា ឲ្យជ្រាបថាការពិតនោះ
មិនដែលបោកយើងសោះ តែនេះព្រោះហេតុមិនព្រម ។
មិនព្រមដឹងការពិត តាមតែចិត្តមិនចេះល្មម
អារាមធាត់វត្តស្គម បើចេះល្មមពិតព្រមព្រៀង ។
ព្រមព្រៀងប្រព្រឹត្តធម៌ ចិត្តស្ងប់ល្អឃើញមិនទៀង
ដូចយប់អុជចង្កៀង មគ្គព្រមព្រៀងអង្គប្រាំបី ។
ប្រឹងប្រែងអប់រំចិត្ត ព្រោះជីវិតពិតជាខ្លី
លាភយសពេញផែនដី ធម៌វិន័យទើបបានក្រ ។
ក្របានកើតជាមនុស្ស ក្របានបួសក្រត្រេកអរ
ក្របានដឹងព្រះធម៌ ក្រសែនក្រក្រត្រាស់ដឹង ។
រំលឹកសាជាថ្មី ធម៌វិន័យត្រូវខំប្រឹង
ព្រះពុទ្ធក្រត្រាស់ដឹង ត្រូវខំប្រឹងផ្លូវតែមួយ ។
ឯកាយនមគ្គ ស្ងប់ត្រជាក់ផុតទុក្ខព្រួយ

បរមសុខចំណែកមួយ គ្មានទុក្ខព្រួយលាយឡើយហោង ។

ដោយ **ប.ស.ទ.**

មង្គល ៣៨ ប្រការ

១- **ការមិនគប់ជនពាល** ស្លឹកឈើខ្ចប់ត្រីស្អុយ វារមែងជាប់ស្អុយ ទៅតាមដែលស្លឹកឈើនោះប្រឡាក់ជាមួយនឹងត្រីស្អុយយ៉ាងណាមិញ ការសេពគប់ជនពាល នាំឲ្យកាន់យកធម៌ពាលមកដាក់ខ្លួន ហើយប្រព្រឹត្តបាបកម្មផ្សេងៗ មានរហូតដល់ថ្នាក់សម្លាប់មាតា សម្លាប់បិតាទៀតផង ក៏យ៉ាងនោះឯង ព្រោះហេតុដូច្នេះ ការមិនសេពគប់ជនពាល ទើបជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

២- **ការសេពគប់បណ្ឌិត** ស្លឹកឈូកខ្ចប់ផ្កាម្លិះ ផ្កាចេកទុំ ឬសំពត់ដែលខ្ចប់គ្រឿងក្រអូបផ្សេងៗ រមែងជាប់ក្រអូបតាមមកយ៉ាងណា ការសេពគប់បណ្ឌិត រមែងបានទទួលនូវចំណេះដឹង រហូតបានសម្រេចនូវលោកុត្តរកុសលដល់នូវព្រះនិព្វានទៀតផង យ៉ាងនោះឯង ។

៣- **កិរិយាបូជាដល់បុគ្គលដែលគួរបូជា** ដាំកូនឈើតូច ត្រូវមើលថែឲ្យបានសព្វគ្រប់ ដើម្បីឲ្យបានធំយ៉ាងណា បុគ្គលដែលប្រាថ្នាសេចក្ដីចម្រើន គប្បីបូជាដល់បុគ្គលដែលគួរបូជា ដើម្បីទុកជាតួយ៉ាងក្នុងដំណើរជីវិត សិក្សាបដិបត្តិកម្ចាត់ទោស ចម្រើនគុណ រីករាយក្នុងបុណ្យកុសល មានបុគ្គលដែលគួរបូជានោះជាទីរលឹក រហូតដល់សម្រេចបាននូវទីពឹង ដូច្នោះឯង ។

៤- **កិរិយានៅក្នុងប្រទេសដ៏សមគួរ** ព្រះពោធិព្រឹក្សកាលបើប្រតិស្ឋាននៅនឹងថើង មិនអាចធំបានប៉ុន្មានទៅឡើយ តែបើប្រតិស្ឋានក្នុងទីដែលល្អ មានផ្ទៃដីទូលំទូលាយ ព្រះពោធិព្រឹក្សប្រាកដជាធំ មានមែកត្រសុំត្រសាយ យ៉ាងណា មនុស្សយើងក៏ដូច្នោះដែរ គប្បីនៅក្នុងប្រទេសដែលមានសប្បុរស ជាទីដែលនាំឲ្យកុសលធម៌ចម្រើនឡើង អកុសលធម៌សាបសូន្យទៅ រហូតដល់បានសម្រេចនូវពោធិបក្ខិយធម៌ជាលោកុត្តរ ។

៥-**ភាពនៃបុគ្គលមានបុណ្យបានធ្វើទុកហើយ** ពូជនៃដំណាំល្អ វានាំឲ្យមានផលល្អ ដូចជាផ្លែច្រើន ផ្លែធំៗ និងមានឱជារសល្អជាដើម យ៉ាងណា មនុស្សយើងជាអ្នកមានបុណ្យបានធ្វើទុក

ហើយ ក៏ដូច្នោះដែរ គឺជាអ្នកដល់ព្រមដោយលោកិយសម្បត្តិ និង លោកុត្តរសម្បត្តិ ទៅតាមបុណ្យដែលបានធ្វើហើយជាកម្មប្បច្ច័យ និង ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

៦- **កិរិយាតម្កល់ខ្លួនដោយប្រពៃ** ស្រូវដែលនៅក្នុង ស្រែល្អ មានទឹកមានដីត្រឹមត្រូវ រមែងមានផលល្អ យ៉ាងណា មនុស្ស យើងដែលបានជួបប្រសព្វនូវសេចក្ដីសម្រេចក្នុងជីវិតទៅបាន ព្រោះ មកអំពីបានតម្កល់ខ្លួនដោយប្រពៃនៅក្នុងសទ្ធា សីល សុតៈ ចាគៈ និងបញ្ញា យ៉ាងនោះឯង ។

៧- **ការចេះដឹងច្រើនជាពហុស្សូត** ពន្លឺរស្មីនៃព្រះ-អាទិត្យធ្វើឲ្យរុក្ខជាតិបានរស់ និងមានពណ៌ល្អស្រស់តាមធម្មជាតិ យ៉ាងណា ការចេះដឹងច្រើន ក៏ដូចជាពន្លឺរស្មីនៃព្រះអាទិត្យដូច្នោះ ដែរ ធ្វើឲ្យមនុស្សមានការអភិវឌ្ឍទៅតាមការចេះដឹងនោះឯង ។

៨- **សិល្បៈ** បានដល់កិច្ចការងារហត្ថកម្មដែលប្រាសចាក ទោស ធ្វើទៅដោយការវៃឆ្លាត ទាក់ទងនឹងការចេះដឹងដែលបាន សិក្សារៀនសូត្រមក ។ ការសិក្សារៀនសូត្របានចេះដឹង ប្រៀបដូច

ជាការដាំស្វាយ ចំណែកសិល្បៈប្រកបកិច្ចការមានធ្វើជាងជាដើម ដូចជាការបានផ្លែស្វាយបរិភោគ ។

៩- **មានវិន័យ** ចម្ការដំណាំត្រូវធ្វើរបងការពារសត្វគោក្របីជាដើម យ៉ាងណា ចំណេះដឹងនិងសមត្ថភាពក្នុងការងារ បើមិនមានវិន័យគ្រប់គ្រងទេ ប្រាកដជាត្រូវបរាជ័យដូច្នេះឯង ទើបត្រូវមានវិន័យ ។

១០- **វាចាសុភាសិត** សត្វខ្លះយំមានសំឡេងកោកកាកមិនពីរោះ ប៉ុន្តែសត្វតាវៅនៅលើចុងឈើខ្ពស់ យំពីរោះ ដែលអ្នកផងទាំងពួងតែងសរសើរ សេចក្ដីនេះគឺដូចពាក្យសម្ដីរបស់មនុស្សដូច្នោះដែរ អ្នកខ្លះនិយាយទុព្ភាសិត អ្នកខ្លះទៀតនិយាយសុភាសិត សម្ដីផ្កា សម្ដីទឹកឃ្មុំ វៀរចាកវចីទុច្ចរិត ៤ យ៉ាង ។

១១- **កិរិយាបម្រើមាតាបិតា** (២) ដើមដូង ដើមស្វាយជាដើម កាលណាគេដាំ គេមើលថៃ រហូតបានផ្លែជាផលតបស្នង

---

(២) **មាតាបិតុឧបដ្ឋានំ** អដ្ឋកថាថាចែកជាពីរក៏បាន រួមតែមួយក៏បាន ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យបាន ៤ មង្គល ត្រូវចែកជាពីរ ។

យ៉ាងណា កូនប្រុសស្រីមិនត្រូវឲ្យចាញ់ដើមឈើមានផ្លែទាំងនោះឡើយ ។

១២- **សង្គ្រោះបុត្ត** [៣] ឈើអណ្តែតទឹក គេស្រង់យកមកហាលថ្ងៃ គេច្នៃធ្វើអ្វីក៏បាន យ៉ាងហោចណាស់ក៏អុសដុតដែរ យ៉ាងណា ការសង្គ្រោះចិញ្ចឹមបីបាច់មើលថែបុត្រធីតាឲ្យបានល្អប្រកបដោយធម៌ ប្រាកដជាមិនចាញ់ការស្រង់ឈើអណ្តែតទឹកនោះឡើយ លើកលែងតែកូនអកតញ្ញូដែលអន់ជាងឈើអណ្តែតទឹកនោះឯង ។

១៣- **សង្គ្រោះភរិយា** ដើមឈើបានជាម្លប់ដល់អ្នកជ្រកដូច្នេះម្ចាស់ដើមឈើគប្បីថែរក្សាដើមឈើនោះ យ៉ាងណាការសង្គ្រោះគ្នារវាងភរិយាស្វាមីក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

១៤- **ការងារមិនច្របូកច្របល់** ដើមឈើមានដើមស្វាយជាដើម តែកាលណាមានបញ្ញើក្អែក វារមែងអន់ដើម យ៉ាងណា ការងារបើធ្វើឲ្យច្របូកច្របល់ដោយសេចក្តីខ្ជិល នឹងត្រូវធ្លាក់

---

(៣) **បុត្តទារស្ស សង្គហោ** អដ្ឋកថាថាចែកជាពីរក៏បាន ។ ក្នុងគាថានេះមានមង្គលបី ឬបួន ឬក៏ប្រាំ ប៉ុន្តែផ្លូវការរាប់យក ៤ ។

ចុះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ខ្លាចលំបាកហើយខ្ជិលមិនព្យាយាម មិនរួច អំពីសេចក្ដីលំបាកឡើយ ។ ខ្វះខន្ដីសេចក្ដីអត់ធន់ ការងារមិនបាន ល្អ ។ ខ្វះការតស៊ូ ការងារមិនសម្រេច ។ រវល់តែរឿងស្នេហា កាន់ ការងារធំមិនបាន ។ ព្រោះសេចក្ដីធ្វេសប្រហែស ការងារដែលចេះ ស្ទាត់ហើយនោះ ត្រឡប់ទៅជាបរាជ័យដូចបុគ្គលល្ងង់ខ្លៅ ដូច្នេះត្រូវ តែហ្មត់ចត់ក្នុងការងារ ។

១៥- **ការបំពេញទាន** ដើមឈើមានផ្កាក្រអូប មានផ្លែ ល្អ ឬបានជាម្លប់ល្អ រមែងជាទីត្រេកអរនៃមនុស្សសត្វទាំងឡាយ យ៉ាងណា អ្នកឲ្យទាន អាមិសទានក្ដី ធម្មទានក្ដី ក៏មានឈ្មោះថា ជា មនុស្សមានប្រយោជន៍ រមែងបានទទួលការលើកតម្កើង ការសរសើរ និងការជួយទំនុកបម្រុងអំពីមនុស្សទាំងឡាយ ក៏យ៉ាងនោះឯង ។

១៦- **ការប្រព្រឹត្តធម៌** គឺប្រព្រឹត្តនៅក្នុងកុសលកម្មបថ ១០ ធ្វើល្អបី សម្ដីល្អបួន និងមនោកម្មបី ។ ខ្លឹមចន្ទន៍ទោះបីស្ងួតក៏ មិនលះបង់ក្លិនក្រអូបយ៉ាងណា បណ្ឌិតទោះបីមានសេចក្ដីលំបាក ម្ដេចម្ដា ក៏មិនលះបង់ការប្រព្រឹត្តធម៌ឡើយ ។

១៧- **សង្គ្រោះញាតិ** ព្រៃឈើ មានដើមឈើដុះច្រើន ជាប់ៗគ្នា រមែងជួយទប់គ្នានៅគ្រាដែលមានខ្យល់ព្យុះ យ៉ាងណា ការសង្គ្រោះញាតិ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ការរាប់អានជិតដិតស្និទ្ធស្នាល មានទឹកចិត្តជួយគ្នាប្រកបដោយធម៌ ចេះឲ្យសេចក្តីសំខាន់ដល់គ្នា នេះគឺជាញាតិដ៏ក្រៃលែង ។

១៨- **ការងារប្រាសចាកទោស** បើយើងដាំទឹកឲ្យពុះ ហើយយកទៅចាក់ស្រោចគល់កូនឈើទាំងក្តៅក្នុងបំណងឲ្យកូនឈើ បានល្អ កុំឲ្យកណ្តៀរស៊ីគល់ ប្រាកដជាកូនឈើនោះងាប់ជាមិនខាន សេចក្តីនេះយ៉ាងណា ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលនូវគុណភាពនៃជីវិត ដែលប្រៀបដូចជាការដាំកូនឈើ ត្រូវតែគេចឲ្យផុតអំពីការងារទុច្ចរិត ព្រោះការងារនេះជាសត្រូវនឹងខ្លួនឯង ដូចចាក់ស្រោចទឹកក្តៅកំពុងពុះ ទៅនឹងគល់នៃកូនឈើដែលដាំដូច្នោះឯង ។ មនុស្សអត់ការងារជា មនុស្សអន់ មនុស្សទ្រមក់ ប៉ុន្តែបើមានការងារអាក្រក់ ទុច្ចរិតទៅវិញ នោះ ជាមនុស្សគម្រក់តែម្តង ដេកលក់វិញប្រសើរជាង ។ ការងារ បែងចែកមនុស្សឲ្យខ្ពង់ខ្ពស់ ឬថោកទាប ដូច្នេះមង្គលសិរីសួស្តី គឺនៅ ត្រង់ធ្វើការងារណាដែលបរិសុទ្ធប្រាសចាកទោស ត្រូវចេះស្រឡាញ់

ការងារនោះ ព្រោះមិនមានអ្នកណាម្នាក់គាំទ្រយើងឲ្យខ្ពង់ខ្ពស់ ក្រៅអំពីខ្លួនឯងដែលចេះគោរពការងាររបស់ខ្លួននោះឡើយ ។

១៩- **កិរិយាមិនត្រេកអរក្នុងបាប និងកិរិយាវៀរចាកបាប** មនុស្សដែលស្រឡាញ់ការរស់នៅជាសុខ មិនគប្បីបរិភោគនូវផ្លែឈើពុលឡើយ យ៉ាងណា បុគ្គលគប្បីវៀរចាកបាបដើម្បីឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខទោសក្នុងវដ្តសង្សារក៏ដូច្នោះដែរ ។

២០- **សង្រួមចាកកិរិយាផឹកនូវទឹកស្រវឹង** អ្នកចម្ការរក្សាដំណាំក្នុងចម្ការយ៉ាងណា អ្នកស្រែថែស្រូវយ៉ាងណា មនុស្សល្អរមែងរក្សានូវស្មារតីរបស់ខ្លួនក៏យ៉ាងនោះឯង ។ ក្នុងការរក្សានូវស្មារតី ត្រូវវៀរចាកកិរិយាផឹកនូវទឹកស្រវឹងជាដើម ។

២១- **មិនប្រមាទក្នុងធម៌ទាំងឡាយ** គោខូចចុះស៊ីសន្ទូងក្នុងស្រែ ដោយសារអ្នកយាមធ្វេសប្រហែស លុះដល់គេយកចិត្តទុកដាក់យាមឲ្យបានល្អ គេចាប់គោវាយដោយដំបងរឿយៗ គោនោះក៏រាងចាល សន្ទូងក៏បានផល សេចក្តីនេះយ៉ាងណា គោខូចជាឈ្មោះនៃចិត្តខូច សន្ទូងក្នុងស្រែជាឈ្មោះនៃបញ្ចកាមគុណ អ្នកយាម

ធ្វេសប្រហែសជាឈ្មោះនៃសេចក្ដីប្រមាទ លុះដល់អ្នកយាមយកចិត្តទុកដាក់ នេះជាឈ្មោះនៃស្មារតីគឺសេចក្ដីមិនប្រមាទ ដំបងវាយគោជាឈ្មោះនៃឱវាទានុសាសនីរបស់ព្រះបរមសាស្ដា គោដល់នូវការរាងចាលជាឈ្មោះនៃការអប់រំចិត្តដោយព្រះកម្មដ្ឋាន សន្ទូងបានផលជាឈ្មោះនៃការបានសម្រេចមគ្គផល ។

២២- **សេចក្ដីគោរព** ភិក្ខុប្រមាណប្រាំរយអង្គ រៀនយកមេត្តាភាវនាអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបានផ្សព្វផ្សាយនូវមេត្តានោះដល់ពួកទេវតានៅតាមដើមឈើក្នុងព្រៃ ពួកទេវតាក៏បានទទួលនូវមេត្តានុភាព ហើយជួយទំនុកបម្រុងរក្សាដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំងឡាយនោះ រហូតដល់លោកបានសម្រេចព្រះអរហត្តគ្រប់ទាំងប្រាំរយអង្គទៅ យ៉ាងណា ការដែលមនុស្សយើងនឹងបានទទួលផលប្រយោជន៍អំពីបុគ្គលណាៗ ក៏គប្បីជាអ្នកមានសេចក្ដីគោរពកោតក្រែងដល់បុគ្គលនោះៗ ក៏ដូច្នោះដែរ ។

២៣- **កិរិយាឱនលំទោន** គឺជាការដាក់ចុះនូវមានះរឹងត្អឹង ហើយឱនលំទោនដល់បុគ្គលដែលគួរឱនលំទោន ។ ឱនក្បាលឲ្យទាប លើកចិត្តឲ្យខ្ពស់ តម្កល់ខ្លួនឲ្យប្រពៃ ពាក្យខ្មែរថា

ងើយស្កុក ឱនដាក់គ្រាប់ ។ ដំណាំមានផ្លែដូចជាក្រូច មៀនជាដើម លុះដល់ផ្លែច្រើនធ្វើឲ្យមែកទន់ព្រោះធ្ងន់នឹងផ្លែ សភាពបែបនេះគឺល្អណាស់ ខុសអំពីមែកអត់ផ្លែឬងាប់ យ៉ាងណា សភាពទន់ភ្លន់ឱនលំទោនរបស់មនុស្សយើង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

២៤- **សេចក្ដីសន្ដោស** ផ្លែឫស្សីសម្លាប់ដើម ផ្លែចេកក៏សម្លាប់ដើមដូចគ្នាដែរ យ៉ាងណា លាភសក្ការៈ មាសប្រាក់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឋានៈបុណ្យស័ក្តិ រមែងសម្លាប់បុគ្គលល្ងង់ខ្លៅក៏យ៉ាងនោះ-ឯង ។ សម្លាប់ម្យ៉ាង គឺសម្លាប់កុសលធម៌ សម្លាប់ម្យ៉ាងទៀត គឺជាឈ្មោះនៃសេចក្ដីទុក្ខក្នុងវដ្តសង្សារ ។ សេចក្ដីសន្ដោសនេះ គឺជាសេចក្ដីសុខជាមួយនឹងរបស់ដែលមាន ប្រើប្រាស់របស់ដែលមានឲ្យជាប្រយោជន៍ក្នុងបុណ្យកុសល ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌បានសម្រេចជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

២៥- **ការដឹងគុណ** មានរឿងប្រៀបដូចជាថា ដើមឈើដែលមានផ្លែមានផ្កា សប្បាយចិត្តនឹងមនុស្សពោលសរសើរថាផ្កាល្អផ្លែឆ្ងាញ់ នាំឲ្យដើមឈើនោះចង់ហោះអណ្តែតទៅលើមេឃ ទាស់ចិត្តនឹងឫសគល់របស់ខ្លួន ។ ដើមឈើបានពឹងឲ្យខ្យល់ជួយផ្ដាច់ឫស

គល់ពីដី នឹងជួយឲ្យខ្លួនបានអណ្តែតទៅសប្បាយលេងក្នុងអាកាស ទីបំផុតដើមឈើត្រូវងាប់ដោយសារដាច់ឫសគល់ហ្នឹងឯង សេចក្តីនេះយ៉ាងណា បុណ្យដែលបានធ្វើទុកពីជាតិមុនក្តី បុព្វការីទាំងអស់ក្តី គឺសុទ្ធតែជាឫសគល់នៃការរស់នៅរបស់មនុស្សយើង អកតញ្ញូការមិនដឹងគុណគឺជាការផ្តាច់ឫសគល់របស់ខ្លួន ដែលនាំឲ្យខ្លួនដល់នូវសេចក្តីវិនាសយ៉ាងនោះឯង ដូច្នេះទើបការដឹងគុណជាមង្គលដ៏ឧត្តម ព្រោះនាំឲ្យបំពេញបារមី អប់រំគុណធម៌ជាឧបនិស្ស័យនៃអរិយមគ្គ ។ សម្រាប់អ្នកបួស ត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះលាភសក្ការៈនិងលោកធម៌ផ្សេងៗទៀត ដែលប្រៀបដូចជាផ្កា ជាផ្លែ ជាខ្យល់ ជាអាកាស នាំឲ្យផ្តាច់ឫសគល់របស់ខ្លួនគឺវិន័យ ។

២៦- **ស្តាប់ធម៌តាមកាល** ព្រះមហាមោគ្គល្លានត្ថេរ បានអារាធនាគ្រាប់ពូជព្រះពោធិព្រឹក្ស ពីទីដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់ដឹងទៅប្រគេនព្រះអានន្ទត្ថេរនៅនាវត្តជេតពន លោកសេដ្ឋីអនាថបិណ្ឌិកជាអ្នកប្រតិស្ឋាននូវគ្រាប់ពូជព្រះពោធិព្រឹក្សនោះ សេចក្តីនេះយ៉ាង-ណា ការស្តាប់ ការសិក្សាព្រះធម៌ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជាការប្រតិស្ឋាននូវគ្រាប់ពូជនៃការត្រាស់ដឹងអរិយសច្ចធម៌ គ្រាប់ពូជនោះគឺតថាគតពោធិសទ្ធាហ្នឹងឯង ។

២៧- **សេចក្តីអត់ធន់** ដើមឈើធន់នឹងកម្តៅថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យមនុស្សសត្វបានជ្រកយ៉ាងណា មាតាបិតាទ្រាំទុក្ខលំបាក ដើម្បីជាជម្រករបស់កូនប្រុសស្រីយ៉ាងណា សេចក្តីអត់ធន់ក៏ជាជម្រកដ៏ត្រជាក់របស់ចិត្ត យ៉ាងនោះដែរ ។ អារម្មណ៍ដែលនាំឲ្យកើតរាគៈ ដូចជាភ្លៀង អារម្មណ៍ដែលនាំឲ្យកើតទោសៈ ដូចជាកម្តៅថ្ងៃ អារម្មណ៍ដែលនាំឲ្យកើតមោហៈ ដូចជាខ្យល់ព្យុះ អារម្មណ៍ដែលនាំឲ្យភ័យខ្លាចដូចជាសត្វសាហាវក្នុងព្រៃ ចំណែកខន្តីគឺសេចក្តីអត់ធន់ប្រៀបដូចជាប្រាសាទកែវ ចិត្តប្រៀបដូចជាស្តេចចក្រពត្តិ ដែលគង់ប្រថាប់ក្នុងប្រាសាទកែវនោះឯង ។

២៨- **បុគ្គលដែលគេប្រដៅបានដោយងាយ** សម័យពុទ្ធកាល ពេទ្យជីវកកោមារភច្ច បានវេរចម្ការស្វាយធ្វើវត្តនៅជិតភ្នំគិជ្ឈកូដ បាវារិកសេដ្ឋីក៏វេរចម្ការស្វាយធ្វើវត្តដែរ នៅស្រុកនាឡន្ទា ចំណែកនាងអម្ពបាលីក៏វេរចម្ការស្វាយដូចគ្នានៅវេសាលី រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃក៏នៅតែសម្បូណ៌ចម្ការស្វាយ បានសេចក្តីថា ជាដើម-ឈើងាយដាំ មានផលគាប់ប្រសើរ យ៉ាងណា មនុស្សដែលគេងាយថា ងាយប្រដៅ គឺជាមនុស្សមានតែសេចក្តីចម្រើនដូចជាព្រះរាធៈ

ព្រះរាហុលជាដើម រមែងបានទទួលនូវឱវាទរឿយៗ អ្នកណាៗក៏ចូលចិត្តប្រាប់ រំលឹកដាស់តឿនដែរ ។

២៩- **ការបានឃើញសមណៈ** ព្រះបរមពោធិសត្វ បានយាងមកដល់ព្រះពោធិព្រឹក្សដែលដុះក្នុងថ្ងៃព្រះអង្គទ្រង់ប្រសូត ព្រះ-អង្គទ្រង់បានត្រាស់ដឹងក្រោមព្រះពោធិព្រឹក្សនោះ ទាំងបានប្រថាប់ឈរសម្លឹងព្រះពោធិព្រឹក្សក្នុងសប្តាហ៍ទីពីរ ដោយមិនប៉ប្រិចព្រះនេត្រ សេចក្តីនេះយ៉ាងណា ការបានឃើញនូវសមណៈអ្នកស្ងប់រម្ងាប់នូវបាបមានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម នាំឲ្យបានសម្រេចនូវប្រយោជន៍តាមឧបនិស្ស័យ និងនាំឲ្យបានបំពេញនូវសេចក្តីល្អផ្សេងៗ ទាំងបានជាតួយ៉ាងអំពីសមណៈអង្គនោះៗ ដូច្នោះឯង ។

៣០- **សន្ទនាធម៌តាមកាល** យកឈើច្រើនដើមមកបញ្ឈរដាក់ចុងទល់គ្នា រមែងជួយទប់គ្នាទៅវិញទៅមកមិនឲ្យដួលយ៉ាងណា សាកច្ឆាគឺកិរិយាសន្ទនាគ្នាទៅវិញទៅមកនូវព្រះធម៌ រមែងជួយគ្នាឲ្យបានយល់ដឹង អស់ការសង្ស័យ ដែលជាផ្លូវនៃការរួចចាកទុក្ខ ។

៣១- **ការប្រព្រឹត្តតបៈ** គឺសង្រួមឥន្ទ្រិយដុតអភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ប្រៀបដូចជាការកាប់ព្រៃដុតស្មៅដើម្បីធ្វើចម្ការដូច្នោះដែរ ។ មានពាក្យខ្មែរយើងមួយឃ្លាថា ចង់បានផ្លែផ្កា យកភ្លើងដុតគល់ គឺដុតគល់នៃវដ្តសង្សារបានដល់អវិជ្ជានិងតណ្ហាហ្នឹងឯង ឯពាក្យថាផ្លែផ្កាគឺជាឈ្មោះនៃការបានសម្រេចអរិយផល ឯចំណែកភ្លើងបានដល់ការបំពេញតបៈ សម្រេចវិបស្សនាញាណ និងមគ្គញ្ញាណ ។

៣២- **ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌** បន្ទាប់ពីកាប់ព្រៃដុតស្មៅ ត្រូវប្រញាប់ដាំដំណាំ កុំទុកយូរនាំឲ្យដុះស្មៅ កើតព្រៃត្រឡប់មកវិញ យ៉ាងណា មនុស្សយើង កាលដែលប្រព្រឹត្តតបៈហើយ ត្រូវព្យាយាមបណ្តុះបណ្តាលនូវគុណធម៌ផ្សេងៗក្នុងចិត្តសន្តានជាការប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ឲ្យបានធំខ្ពស់ឡើង កម្ចាត់បង់បាបដែលដូចជាស្មៅនិងកូនព្រៃឈើ កុំឲ្យត្រឡប់កើតឡើងវិញ ក៏ដូច្នោះឯង ។

៣៣- **ឃើញអរិយសច្ច** ភ្លៀងធ្លាក់រឿយៗ នាំឲ្យដំណាំដាំដុះក្នុងចម្ការ បានផលផ្លែផ្កា យ៉ាងណាការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ប្រកបដោយសេចក្តីព្យាយាម ក៏បានសម្រេចនូវការចាក់ធ្លុះអរិយ-

សច្ចធម៌ ដោយវិបស្សនាញាណនិងមគ្គញ្ញាណ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

៣៤- **ជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន** ម្ចាស់ចម្ការមានជីវភាពធូរធារ ចិញ្ចឹមជីវិតរស់នៅបានដោយសារផលដំណាំក្នុងចម្ការយ៉ាងណា អរិយមគ្គមានព្រះនិព្វានជាអារម្មណ៍ ធ្វើកិច្ចជាក់ច្បាស់ក្នុងព្រះនិព្វានដែលជាអមតៈ និងធ្វើកិច្ចបីទៀតក្នុងអរិយសច្ច ក៏ដូច្នោះឯង ។

៣៥- **ចិត្តដែលមិនញាប់ញ័រក្នុងលោកធម៌** សិលាគិរីមិនញាប់ញ័រនឹងកម្លាំងខ្យល់ យ៉ាងណា បុគ្គលដែលជាក់ច្បាស់ក្នុងព្រះនិព្វាន អស់រាគៈ ទោសៈ និងមោហៈហើយ រមែងមានចិត្តមាំទាំមិនញាប់ញ័រក្នុងលោកធម៌ទាំងឡាយ យ៉ាងនោះដែរ ។

៣៦- **ការមិនសោកសៅ** ជនទាំងឡាយ តែងសោកសៅព្រោះធ្លាក់ចុះក្នុងរណ្តៅនៃការហួងហែង ដូចជាមនុស្សអត់ផ្ទះសំបែងរស់នៅហាលភ្លៀងហាលខ្យល់។ បុគ្គលកាប់ឈើយកមកធ្វើផ្ទះ អស់កង្វល់នឹងហាលភ្លៀងហាលខ្យល់ យ៉ាងណា បុគ្គលបាននូវអនិច្ចសញ្ញាជាកម្លាំងអស់ការហួងហែង ក៏លែងមានសេចក្តីសោកសៅ

តទៅទៀតដែរ ។

៣៧- **ចិត្តប្រាសចាកធូលី** ផ្កាឈូកដុះផុតអំពីភក់ អំពីទឹក ភក់ក្តី ទឹកក្តី មិនបានប្រឡាក់សើមផ្កាឈូកនោះ យ៉ាងណា ព្រះហឫទ័យនៃព្រះខីណាស្រពផុតចាកលោកហើយ លោកទាំងបីក៏មិនបានប្រឡាក់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះខីណាស្រពនោះ ដោយរាគៈជាដើមឡើយ ដូច្នោះដែរ ។

៣៨- **ចិត្តក្សេមក្សាន្ត** បុគ្គលកាលវង្វេងនៅក្នុងព្រៃ រមែងមានភ័យ លុះផុតចាកព្រៃបានឃើញផ្លូវសំដៅមករកភូមិស្រុកហើយ ក៏សប្បាយចិត្តលែងមានការភ័យភិតតទៅទៀត យ៉ាងណា ព្រះ-អរហន្តទាំងឡាយ បានរួចផុតចាកវដ្តសង្សារ មានកិលេសវដ្តៈជាដើមហើយ ក៏រមែងមានព្រះហឫទ័យក្សេមក្សាន្ត មិនមានភ័យអ្វីទៀតឡើយ ក៏យ៉ាងនោះឯង ។

សូមអនុមោទនា !

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ

ក្នុងការខារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន	១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក អ៊ឹម វ៉ៃយ៉ា
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធរី
២១. ឧបាសក គឹម សោភ័ណ	២២. ឧបាសក ហង់ វណ្ណៈ

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១-	លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហគ្គា +បុត្រ	ស.រ.អ.
២-	ឧ.សិ.កេតុ ថូរ + ឧ.សិ.ស្វាយ សិត + កូនចៅ	ស.រ.អ.
៣-	ឧ.ស.កែម សុគន្ធ និង ឧ.សិ.ជា សុភាព	ស.រ.អ.
៤-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
៥-	ឧ.សិ.គុជ ឡាំងអេង និង អ្នកស្រី សេង យុវផា + កូនចៅ ..	ស.រ.អ.
៦-	ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៧-	ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ	ស.រ.អ.
៨-	ឧ.ស.ចាន់ ម៉ល់ និង ឧ.សិ.ជា សុផា	ស.រ.អ.
៩-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគឹង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.រ.អ.
១០-	ភិក្ខុ ឆុំសារឿន+ភិក្ខុឈួមសម្បូរ+ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ	ស.រ.អ.
១១-	ឧ.ស.ជា គុំ	ស.រ.អ.
១២-	ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.រ.អ.
១៣-	ឧ.ស.ជឹម អេងស្រ៊ន និង ឧ.សិ.វ៉ា សុខគីន ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ស.រ.អ.
១៤-	ឧ.សិ.ជុំ ឆដា (ហៅ លាភ)..	ស.រ.អ.
១៥-	ឧ.ស.ឈួន ផារិន និង ឧ.សិ.ព្រំ ប្រណិត	ស.រ.អ.
១៦-	ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ	ស.រ.អ.
១៧-	ឧ.ស.តាប ឈន និង ឧ.សិ.ព្រាប មិច	ស.រ.អ.
១៨-	លោក តាំង គឹមស៊ាង និង លោកស្រី ជា ស៊ីវអេង	ស.រ.អ.
១៩-	ឧ.សិ.តាំង លេខគៀវ (ហៅ តាំងហ៊ាង) ព្រមទាំងកូនចៅ .	ស.រ.អ.

២០- ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

២១- ឧ.ស.តាំង អាង និង ឧ.សិ.កួយ ឡាំហួង ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

២២- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ ហៅង៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

២៣- ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីនព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. ស.រ.អ.

២៤- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹងវិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ស.រ.អ.

២៥- លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុរត្ន័ .... ស.រ.អ.

២៦- ឧ.ស.ភឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ូ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ស.រ.អ.

២៧- ឧ.ស.ម៉ៃ គួលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ .... ស.រ.អ.

២៨- ឧ.សិ.រស់ លីណា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

២៩- ឧ.ស.លី ឌីន និង ឧ.សិ.ថាច់ លីហ៊ាន .... ស.រ.អ.

៣០- ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ .... ស.រ.អ.

៣១- ឧ.សិ.លី សូវង្ស .... ស.រ.អ.

៣២- ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ស.រ.អ.

៣៣- ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៣៤- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៣៥- ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ... ស.រ.អ.

៣៦- ឧ.សិ.ស្រង់ អៃ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៣៧- ឧ.ស.ស្រេង វិសុទ្ធ និង អ្នកស្រី គឹម ស្រ៊ុនកណិកា + បុត្រ ..... ស.រ.អ.

៣៨- ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

៣៩- ឧ.សិ.ហេង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ស.រ.អ.

៤០- ឧ.ស.ហោ លាន និង ឧ.សិ.ឆឹង អួន .... ស.រ.អ.

៤១- ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤២-	ឧ.ស.ឡេង កុយ និង ឧ.សិ.ឈឹម សេន	ស.រ.អ.
៤៣-	ឧ.សិ.ឡាំង គឹមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤៤-	ឧ.សិ.អួន ញ៉	ស.រ.អ.
៤៥-	លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.រ.អ.
៤៦-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.រ.អ.
៤៧-	ឧ.សិ.កែវ សុខលាភ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៤៨-	កញ្ញា ខុម គាដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៤៩-	យុវជន ខុម ច័ន្ទឱណា	អូស្ត្រាលី
៥០-	ឧ.ស.ខុម ពុធដានី និង ឧ.សិ.គាប ពុទ្ធារី	អូស្ត្រាលី
៥១-	ឧ.ស.ង៉ូវ ឈើវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៥២-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៣-	ឧ.សិ.ជូ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៥៤-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៥-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៥៦-	លោក ញ៉ាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៥៧-	ឧ.ស.ឌុច ផ្លែក និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ណូក	អូស្ត្រាលី
៥៨-	ឧ.សិ.តាំង ស៊ីយន	អូស្ត្រាលី
៥៩-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	អូស្ត្រាលី
៦០-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦១-	ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៦២-	លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់	អូស្ត្រាលី
៦៣-	ឧ.សិ.ពុធ សុខង៉ោ+ឧ.សិ.លី វណ្ណា និង ឧ.ស.ខួយ ចេង ...	អូស្ត្រាលី

៦៤-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ហៅស្រីពៅ) និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.	អូស្ត្រាលី
៦៥-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	អូស្ត្រាលី
៦៦-	ឧ.សិ.យិន មួយឡាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦៧-	លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ........	អូស្ត្រាលី
៦៨-	ឧ.ស.រស់ ធារុន និង ឧ.សិ.ហេង សុមានធា	អូស្ត្រាលី
៦៩-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ .	អូស្ត្រាលី
៧០-	ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧១-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧២-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ...	អូស្ត្រាលី
៧៣-	ឧ.ស.សរ ប៊ុនធឿង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..................	អូស្ត្រាលី
៧៤-	ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ..	អូស្ត្រាលី
៧៥-	ឧ.សិ.សុខ ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧៦-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត	អូស្ត្រាលី
៧៧-	ឧ.ស.ស៊ូ យឹម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្ត្រាលី
៧៨-	ឧ.សិ.សៀង វ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៩-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨០-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្ត្រាលី
៨១-	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃ យីអ៊ុយ	អូស្ត្រាលី
៨២-	ឧ.សិ.ហេង ពាអ៊ី និង ឧ.ស.អេង តាយ+កូនអេង ឡាយហួរ	អូស្ត្រាលី
៨៣-	លោកម្ចាស់ សីលឋាវរោ ឡូញ ផល្លី	អូស្ត្រាលី
៨៤-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៥-	ឧ.សិ.អ៊ន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី

៨៦- ឧ.សិ.អ៊ុច សុផល្លី ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី

៨៧- HENG Srey Chea+HENG Srey Chan+H.Srey Neang. ... អូស្ត្រាលី

៨៨- ឧ.សិ.គី អ៊ីភីង .... បារាំង

៨៩- ឧ.សិ.គីម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... បារាំង

៩០- ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ... បារាំង

៩១- ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅសាម៉េត) និង ឧ.ស.ឆាយ អូន+កូនចៅ បារាំង

៩២- ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា.. បារាំង

៩៣- ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... បារាំង

៩៤- ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន និង កូនចៅ .... បារាំង

៩៥- ឧ.សិ.ប្រាក់ គា និង គ្រួសារ ព្រមទាំងកូនចៅ .... បារាំង

៩៦- ឧ.សិ.យិន មួយហួរ .... បារាំង

៩៧- ឧ.សិ.យុគ ជា និង បុត្រ .... បារាំង

៩៨- ឧ.ស.លាភ ឆាយ និង ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

៩៩- ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ........... បារាំង

១០០- ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ .... បារាំង

១០១- DARRIET DAMIEN ជាម រ៉ានី (ហៅស្រីនាង) .... បារាំង

១០២- ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១០៣- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទួត......... កាណាដា

១០៤- ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ . កាណាដា

១០៥- Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat. កាណាដា

១០៦- Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa ..... កាណាដា

១០៧- ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១០៨-	ឧ.ស.ឡៅ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១០៩-	ឧ.សិ.អ៊ា នៅ និង ឧ.សិ.អ៊ា គីមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	កាណាដា
១១០-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី ឧ.ស.ត្រា គីមពិសារនិង ឧ.សិ.ត្រា សារឿន.	ស្វីស
១១១-	ឧ.ស.កាន់ គង់ និង ឧ.សិ.ជីវ យួម ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១១២-	ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័	ភ.ព.
១១៣-	ឯ.ឧ.កែវ ស៊ីវន និង លោកជំទាវ លួង ណារ៉េត+បុត្រធីតា	ភ.ព.
១១៤-	ឧ.សិ.កៅ គីមជ្រី និង កូនចៅ	ភ.ព.
១១៥-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម + កូនចៅ	ភ.ព.
១១៦-	ឧ.សិ.ខឹម តាន់ និង កូនចៅ	ភ.ព.
១១៧-	ឧ.សិ.ខៀវ វុត្ថា (ហៅមុំ)....................................	ភ.ព.
១១៨-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១១៩-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១២០-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ	ភ.ព.
១២១-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១២២-	ឧ.ស.គិន កូ និង ឧ.សិ.ម៉ៅ ថេង ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១២៣-	ឧ.ស.គីម ឡុង និង ឧ.សិ.កាំង ដានី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១២៤-	លោកយាយ គីម គាល +កូនចៅ + ចៅទួត	ភ.ព.
១២៥-	ឧ.សិ.គីម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១២៦-	ឧ.ស.គុជ ជ និង ឧ.សិ.សុខ អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១២៧-	ឧ.ស.គួច ឡៃស្រេង និង ឧ.សិ.ជិន ហួរ	ភ.ព.
១២៨-	ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១២៩-	លោក ឃួន តុលា និង អ្នកស្រី លឹម សុខហួរ + បុត្រ	ភ.ព.

១៣០- ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ .... ក.ព.ស.

១៣១- ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

១៣២- ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ... ប.ប.

១៣៣- ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ប.ប.

១៣៤- ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា . ភ.ព.

១៣៥- ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី ..... ភ.ព.

១៣៦- ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ភ.ព.

១៣៧- ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ... ភ.ព.

១៣៨- ឧ.សិ.ចុង ថូ និង កូនចៅ .... ភ.ព.

១៣៩- ឯ.ឧ.ចែម វីឌ្យ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ. ភ.ព.

១៤០- ឧ.សិ.ច្រឹង គីមស្រ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៤១- ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ប.ប.

១៤២- ឧ.ស.ឆេង ស្រ៊ា និង ឧ.សិ.ផាន គីមហ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ភ.ព.

១៤៣- ឧ.ស.ជ័យ ភា (តាន់គុណសេរី) អ្នកស្រី ឆេង សុវណ្ណារី+បុត្រ ភ.ព.

១៤៤- ឧ.សិ.ជា នាង និងកូនចៅ +ឧ.សិ.ឈីវ គីមសាន និងកូនចៅ . ប.ប.

១៤៥- ឧ.ស.ជា រ៉ានី និង ឧ.សិ.លឹម សុភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រធីតា .. ភ.ព.

១៤៦- ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា .... ភ.ព.

១៤៧- ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៤៨- ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ ..... ភ.ព.

១៤៩- លោកស្រី ជីវ គីមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា +ឧ.សិ.ភូ នាវ .... ប.ប.

១៥០- ឧ.សិ.ជីវ វួចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ប.ប.

១៥១- ឧ.សិ.ជឹង គីមស្រ៊ី +ឧ.សិ.វង្ស ឈៀកនាង និងស្វាមី+បុត្រ ភ.ព.

១៥២- ក្រុមឧ.សិ.ជុន ស៊ូគី និង ក្រុមឧ.សិ.អ៊ុឹង យុនធួន .... ភ.ព.

១៥៣- ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ .... ក.ព.ឆ.

១៥៤- ឧ.សិ.ជួង ខេន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

១៥៥- ឧ.សិ.ជួន ស្រី .... ភ.ព.

១៥៦- ឧ.ស.ជ្រា បេង និង ឧ.សិ.គ្រឹត គីម .... ភ.ព.

១៥៧- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ .... ភ.ព.

១៥៨- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី .... ភ.ព.

១៥៩- ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ ភ.ព.

១៦០- ឧ.សិ.ឈួន គឹមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ .... ភ.ព.

១៦១- ឧ.សិ.ឌួង គុយអេង និង កូនចៅ .... ភ.ព.

១៦២- ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី+កូនតាកវិរវណ្ណ+ចៅ . ភ.ព.

១៦៣- លោក តាន់ គុណសេរី និង អ្នកស្រី ឆេង សុវណ្ណារី + បុត្រ ...... ភ.ព.

១៦៤- ឧ.សិ.តាន់ ជាលី .... ស.រ.

១៦៥- ឧ.សិ.តូច វន្ថា (នាមដើម តូច ណាំយ៉េន និង ស្វាមី+កូនចៅ .. ស.រ.

១៦៦- ឧ.ស.តែ គឹមហ៊ុន និង ឧ.សិ..តាំង សុខអ៊ឹម+ ភ.ព.

១៦៧- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៦៨- ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ប.ប.

១៦៩- កុមារី តាំង សុមាវតី .... ប.ប.

១៧០- ឧ.សិ.តាំង ប៉ោជឹង (ទន់) និង ឧ.ស.អ៊ឹង ហ្គិចឡេង+ កូនចៅ .. ប.ប.

១៧១- ឧ.ស.ទា ឈីវម៉ូវ និង ឧ.សិ.តាំង មុយលី + បុត្រធីតា .... ភ.ព.

១៧២- ឧ.សិ.ទី សុធី និង កូន ហែម តុលា +ឡាយ មុយឡេង .... ភ.ព.

១៧៣- ទូចផាន់ណាស៊ី សុខច័ន្ទណារិទ្ធ+ឧ.ស.ខៀវរិន ឧ.សិ.គឹមផន ... ភ.ព.

១៧៤-	ព្រះបាឡាត់គណ ទេព ធីន+ភិក្ខុ សូចាន់ស៊ីម+ភិក្ខុ ប៉ែនសេដ្ឋា	ក.ព.ឆ.
១៧៥-	ឯ.ឧ.ធ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ.	ភ.ព.
១៧៦-	ឧ.ស.នាក់ ឌីឡែន និង ឧ.សិ.ខៀវ បុណ្យថា ព្រមទាំងបុត្រ ..	ភ.ព.
១៧៧-	ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី +ឯ.ឧ គីន ឡាយ លោកជំទាវ អ៊ុង គីមរី +បុត្រ	ភ.ព.
១៧៨-	ឧ.ស.នុត វន្ថា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៧៩-	ឧ.ស.នុត សារិន និង ឧ.សិ.ម៉ី ដារ៉េ + កូនចៅ	ភ.ព.
១៨០-	ឧ.សិ.នួន សូនី និង បុត្រ	ប.ប.
១៨១-	ឧ.ស.នួន ឡុន និង ឧ.សិ.ឡុង មុនីបញ្ញា + បុត្រី	ភ.ព.
១៨២-	ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៨៣-	ឧ.ស.ប៉ក់ សូត្រ និង ឧ.សិ.លឹម ណៃហៀង+បុត្រធីតា+ចៅ	ភ.ព.
១៨៤-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ .	ភ.ព.
១៨៥-	ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ+ឧ.ស.ឈុនចន្ថា និងឧ.សិ.ភត់សុធន្នី+បុត្រ	ប.ប.
១៨៦-	ឧ.សិ.ប៊ូអាន ស៊ីវុត្ថា	ភ.ព.
១៨៧-	ឧ.សិ.ប៊ូ ផាវ៉ាណេ	ភ.ព.
១៨៨-	ឧ.សិ.ព ធារី និងក្រុមគ្រួសារ កូនចៅ ព្រមទាំងម្តាយ	ភ.ព.
១៨៩-	ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត និង ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ	ភ.ព.
១៩០-	ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ...........	ភ.ព.
១៩១-	លោកតា ម៉ក់ មេង និង ម៉ា សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៩២-	ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច + កូនចៅ	ភ.ព.
១៩៣-	ឧ.ស.ម៉ួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុន្នី+បុត្រ..	ភ.ព.
១៩៤-	លោក ម៉េង ប៊ុនណា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៥-	ឧ.ស.ម៉ែន សឿន ឧ.សិ.អៀង ណារី +កូន សយ វណ្ណា+កូនចៅ	ភ.ព.

១៩៦-	ឧ.សិ.ម៉ៅ ថេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៧-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ	ភ.ព.
១៩៩-	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ន និង ឧ.សិ.ទួន យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
២០០-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២០១-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២០២-	ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ ..	ភ.ព.
២០៣-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន+បុត្រ+ចៅ.....	ភ.ព.
២០៤-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្ថា	ភ.ព.
២០៥-	ឧ.ស.យ៉ត មី និង ឧ.សិ.ស៊ូ គៀង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២០៦-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ +កូនចៅ	ភ.ព.
២០៧-	ឯកឧត្តម យិន សារ៉ាន់ លោកជំទាវ អ៊ាន អេឡែន និងបុត្រ	ភ.ព.
២០៨-	ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៉ូលីន និងបុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២០៩-	ឧ.សិ.យុន គីមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ិន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២១០-	ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ឆេង ហ៊ាងស្រីពុំ	ក.ព.ស.
២១១-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ.......	ភ.ព.
២១២-	ឧ.ស.រស់ សំណាង និង ឧ.សិ.ឈង ម៉ាក់នី ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២១៣-	លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ ..	ភ.ព.
២១៤-	ឧ.សិ.រៀល យ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១៥-	ឧ.សិ.លាង ស៊ីវប៊ួយ និង ឧ.សិ.ហ៊ឺ ហ៊ន + កូនចៅ	ភ.ព.
២១៦-	ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២១៧-	ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង កូនចៅ	ភ.ព.

២១៨-	ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២១៩-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២២០-	លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ	ភ.ព.
២២១-	ឧ.ស.លឹម សេង និង ឧ.សិ.ទិន សន+ឧ.សិ.លាង ស៊ីភន	ភ.ព.
២២២-	ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី និង កូនចៅ	ភ.ព.
២២៣-	ក្រុមវេនរបស់ ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី	ភ.ព.
២២៤-	លោក វង្ស សោភ័ណ្ណ និង ឧ.ស. ឡោ គឹមលាង+មាតាបិតា.	ភ.ព.
២២៥-	ឧ.ស.វ៉ាន់ ស៊ីមវ៉ា និង ឧ.សិ.តាំង សានីតា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
២២៦-	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី.	ភ.ព.
២២៧-	ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណាវ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ...	ភ.ព.
២២៨-	ឧ.សិ.សាម៉ុល គឹមធន់	ភ.ព.
២២៩-	ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង ..	ភ.ព.
២៣០-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៣១-	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .	ភ.ព.
២៣២-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៣៣-	ឧ.សិ.ស៊ិន លំអង និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៣៤-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២៣៥-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ស្រ៊ាង វួចលាង+បុត្រ	ភ.ព.
២៣៦-	ឧ.ស.ស៊ឹម យ៉េកហួយ និងម្តាយ ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី	ក.ព.ច.
២៣៧-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៣៨-	ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម និងបុត្រ .	ភ.ព.
២៣៩-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.

២៤០-	ឧ.សិ.សុខ អ៊ុម និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៤១-	ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
២៤២-	ឯ.ឧ.សេក សេដ្ឋា និង លោកជំទាវ ដួង ដារីយ៉ា +បុត្រ	ភ.ព.
២៤៣-	ឧ.សិ.សេង គីមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៤៤-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៤៥-	ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអួយ និង ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអ៊ីម+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២៤៦-	ឧ.ស.សេង ហេង និង ឧ.សិ.អៀ អៀមចេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៤៧-	លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៨-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន និងកូនចៅ +លោក កុល សារិន និងភរិយា .	ភ.ព.
២៤៩-	ឧ.ស.សោម រតនះ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
២៥០-	ឧ.ស.ស្ងួន សុធីរ	ភ.ព.
២៥១-	ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ	ភ.ព.
២៥២-	ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ	ភ.ព.
២៥៣-	ឧ.សិ.ស្ងួន កញ្ញារត្ន័	ភ.ព.
២៥៤-	ឧ.ស.ស្ងួន សឿប និង ឧ.សិ.ញ៉ឹក ស៊ីថន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ប.ប.
២៥៥-	ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ	ក.ព.ស.
២៥៦-	ឧ.ស.ហ៊ន់ ហេង និង ឧ.សិ.មៀច ផល្លា កូនចៅ	ភ.ព.
២៥៧-	ស្វាយហ៊ាង-ទំយ៉ម+ធីរិកា-សុគន្ធារី+រិទ្ធ-គន្ធា+រីណែត,ហៃ-នី	ភ.ព.
២៥៨-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៥៩-	ឧ.ស.ហ៊ឹម ឆែម និង ឧ.សិ.ឈូ ណេ	ភ.ព.
២៦០-	ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ+កូនចៅ ...	ភ.ព.
២៦១-	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន+កូនចៅ+ចៅទួត	ប.ប.

២៦២-	ឧ.សិ.ហុក សុខអ៊ីម និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៦៣-	ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ីវ និង ឧ.សិ.កាន់ នឿង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង..	ភ.ព.
២៦៤-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៥-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៦-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុម៉េតធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៧-	ឧ.ស.ហ៊ួត សំនៀង និង ឧ.សិ.សេង គា	ភ.ព.
២៦៨-	ឧ.សិ.ហួន ចាន់បូដា និងម្តាយ ឧ.សិ.ថៃ នាថ +បុត្រ និងចៅ .	ភ.ព.
២៦៩-	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង +កូនចៅ	ភ.ព.
២៧០-	ឧ.សិ.ហេង កែវជា និង ឯកឧត្តម ហេង បូរ៉ា+លោកជំទាវ	ភ.ព.
២៧១-	ឧ.សិ.ហេង បូរី (ហៅលោកយាយពៅ) និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៧២-	ឧ.ស.ហេង សម្បូរដ្ឋ និង ឧ.សិ.ស៊ីន គន្ធា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ភ.ព.
២៧៣-	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និង បងប្អូន	កណ្តាល
២៧៤-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៧៥-	ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ	ភ.ព.
២៧៦-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៧៧-	ឧ.ស.ឡាយ យូម៉េង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៧៨-	ឧ.សិ.ឡុង សុភាស់ និង គ្រួសារ	ភ.ព.
២៧៩-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត	ភ.ព.
២៨០-	ឧ.សិ.ឡាំង គីមឆេង និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៨១-	ឧ.ស.អ៊ាន គង់ និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៨២-	ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.
២៨៣-	ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.

២៨៤- លោក អ៊ីវ វិសាល និង អ្នកស្រី សុង ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៨៥- ឧ.ស.អ៊ីវ ភីរុណ និង ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២៨៦- ឯ.ឧ.អ៊ឹម សិទ្ធីរ៉ា និង លោកជំទាវ ជុកម៉ុល មរកត+បុត្រ ... ភ.ព.

២៨៧- ក្រុមវេនរបស់ ឧ.សិ.អ៊ឹង យុនធួន .... ភ.ព.

២៨៨- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ.. ភ.ព.

២៨៩- ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

២៩០- ឧ.ស.អ៊ុក សំណាង និង ឧ.សិ.ប៉ាល់ ធីតា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៩១- ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២៩២- កូនចៅ ឧ.ស.អ៊ូ ប៊ុនសេង និង ឧ.សិ.លាង ឡាំង .... ភ.ព.

២៩៣- ឧ.សិ.អ៊ូ សុខសាន្ត និង កូនស្រីឧ.សិ.អ៊ូ ស្រី ស +ស្វាមី +កូនចៅ ភ.ព.

២៩៤- ឧ.ស.អ៊ួន សុង និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាឡែត+បុត្រ ..... ភ.ព.

២៩៥- ឧ.ស.អឿ យឿន ឧ.សិ.ទូច ងឿន+ឧ.សិ.អឿ សារួន+កូនចៅ ប.ប

២៩៦- ឧ.សិ.អៀង ឃីម និង កូនចៅ .... ភ.ព.

២៩៧- ឧ.សិ.អេង ផល និង ម្តាយ ហម ជន់ .... ភ.ព.

២៩៨- ឧ.ស.ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ... ភ.ព.

២៩៩- ឧ.សិ.សាក់ ស៊ាងអេង និង លោក សឿ ស្រ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.

៣០០- ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ ភ.ព.

៣០១- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទ ឫស្សីកែវ ភ្នំពេញ .... ភ.ព.

៣០២- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទ បឹងទំពុន+ផ្សារដើមថ្កូវ តាមឧ.ស.ឡាយ ច្រឹង ភ.ព.

៣០៣- ក្រុមឧ.សិ.អ៊ុក ស៊ីនួន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

៣០៤- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទវត្តទួលទំពូង តាមរយៈ លោកតា ស៊ន ហួន ... ភ.ព.

៣០៥- ក្រុមព្រែកខ្ជិត ព្រែកល្បៀប និងទួលគោក .... ភ.ព.

៣០៦-	ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស..	ភ.ព.
៣០៧-	ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត	ភ.ព.
៣០៨-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទវត្តមណីរតនារាម ខេត្តពោធិ៍សាត់......	ព.ស.
៣០៩-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទខេត្តបន្ទាយមានជ័យ និង ខេត្តសៀមរាប	ក.ជ.
៣១០-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីដនី និងមែលប៊ន	អូស្រ្តាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣២០ $
២	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រធីតា ..	៣០០ $
៣	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ	៣០០ $
៤	ឧ.សិ.ជួន ស្រី និង កូនចៅ	៣០០ $
៥	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៦	ឧ.សិ.ព ធារី និង អ្នកម្ដាយ + ក្រុមគ្រួសារ កូនចៅ	២០០ $
៧	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ និងចៅទួត	១៦៨ $
៨	ក្រុមវេនប្រគេននិច្ចភត្តព្រះសង្ឃ ២០ វត្ត (ឧ.សិ.រស់ ជិន)	១៥០ $
៩	ក្រុមវេន ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និង ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ + កូនចៅ ...	១៣០ $
១០	ភិក្ខុបញ្ញាបជ្ជោតោ ទេព បញ្ញា និង ឧ.ស.ស្រេង ចាន់ណា+ភរិយា+បុត្រ	១២០ $
១១	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសៃ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ $
១២	ឯកឧត្ដម អ៊ិត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០០ $
១៣	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ $

១៤	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៥	CHHEM Sokreth et PUTH Kunthea+Rothmony.Bunnawat+Veriya.	១០០ $
១៦	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA .	១០០ $
១៧	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង រិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៨	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ $
១៩	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	១០០ $
២០	ស្វាយហ៊ាង+ទំ យ៉ម+សុគន្ធារី+កូន១ ហៃ-នី+ចៅ១ ខីណា-ខេមា ...	១០០ $
២១	ឧ.សិ.គឹម សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២២	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២៣	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២៤	ឧ.សិ.ហេង លាភ និង កូនចៅ	១០០ $
២៥	លោក សរ ប៊ុនធី និង អ្នកស្រី តាន់ គិមព្រៀង + បុត្រ	១០០ $
២៦	ឧ.សិ.ស៊ិន លំអង និង កូនចៅ	១០០ $
២៧	ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង	១០០ $
២៨	ឧ.សិ.ឡា ស៊ីវឡេង + កូនចៅ	១០០ $
២៩	ឧ.សិ.តាំង ប៉ោជីង ហៅទន់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	១០០ $
៣០	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០០ $
៣១	ឧ.សិ.ដួង ស្រីពៅ	១០០ $
៣២	ឧ.សិ.គាំ ណារី	១០០ $
៣៣	ឧ.សិ.ជា សុណារី និង ក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	១០០ $
៣៤	ឧ.ស.វង្ស សោភ័ណ និង ឧ.សិ.ឡោ គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៣៥	ឧ.សិ.ពិន សាត	១០០ $
៣៦	ឧ.ស.ចាន់ ម៉ល់ និង ឧ.សិ.ជា សុផា	១០០ $
៣៧	ឧ.ស.កែម សុគន្ធ និង ឧ.សិ.ជា សុភាព	១០០ $

៣៨	ព្រះតេជគុណ កែវ រតនៈ , កែវកន វិត្តកែវជ័យ	១០០ $
៣៩	លោក ខាន់ សុខេន និង លោក ខាន់ សុឃុន	៧០ $
៤០	ឧ.សិ.ខេង លាភានី (ភា)និងម្តាយ ឈរ ហុកលីវ	៧០ $
៤១	យុវជន ខុម ច័ន្ទឌីណា	៦០ $
៤២	កញ្ញា ខុម តាដារ៉ា (ហៅស្រីណេ)	៦០ $
៤៣	ឧ.ស.ខុម ពុធដានី និង ឧ.សិ.គាប ពុទ្ធារី	៦០ $
៤៤	ឧ.ស.ជឹម អេងស្រ៊ន និង ឧ.សិ.វ៉ា សុខគីន ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០ $
៤៥	ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ $
៤៦	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៧	ឧ.ស.គង់ កន្តារ៉ា និង ឧ.សិ.សូ លីម៉ាវែស្ស + កូនចៅ	៥០ $
៤៨	លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៤៩	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ ..	៥០ $
៥០	ឧ.ស.ប៉ាត់ គឹមស៊ីន និង ឧ.សិ.សៀក ឃាម + កូនចៅ	៥០ $
៥១	ឧ.សិ.ចន្ទ ភិរម្យ និង ក្រុមគ្រួសារ	៥០ $
៥២	ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យ៉ុត + កូនចៅ	៥០ $
៥៣	ឧ.សិ.កៅ ជា + កូនចៅ	៥០ $
៥៤	ឧ.សិ.អ៊ូ សុខសាន្ត + កូនចៅ	៥០ $
៥៥	លោក បួន សុខលាង និង អ្នកស្រី ឱម សុធា	៥០ $
៥៦	ឧ.ស.ជឺ យាវ និង ឧ.សិ.យាន ជ្រិន + កូនចៅ	៥០ $
៥៧	ឧ.ស.អោក បូរ៉ា និង ភរិយា + បុត្រ	៥០ $
៥៨	ឧ.សិ.អ៊ុង សាន + កូនចៅ	៥០ $
៥៩	អ្នកស្រី ងួន សៀង + កូនចៅ	៥០ $
៦០	ឧ.សិ.អ៊ូ សុខសាន្ត + កូនចៅ	៥០ $
៦១	ឧ.សិ.ជា ថាវ	៥០ $

៦២	ឧ.ស.កែវ រតនា និង ឧ.សិ.ម៉ុក ដារ៉ានី + កូនចៅ	៥០ $
៦៣	លោកស្រី លឹម សុខហួរ និង ស្វាមី + បុត្រ	៥០ $
៦៤	ឧ.ស.ជា ស៊ីវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី	៥០ $
៦៥	លោក ជា ស៊ីណា និង ឧ.សិ.ម៉ង់ ច័ន្ទណា + បុត្រ	៥០ $
៦៦	ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង + កូនចៅ	៥០ $
៦៧	ឧ.សិ.កោ គឹមអយ + កូនចៅ	៥០ $
៦៨	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង ព្រមទាំងកូនចៅ .	៥០ $
៦៩	ឧ.ស.សេង គឹមសាន្ត និង ឧ.សិ.ឌឹម សុខម៉ុម + បុត្រ	៥០ $
៧០	ឧ.ស.ច្រឹក សួស្តី និង ឧ.សិ.កៅ ឆេងហ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៧១	ឧ.សិ.ជា សុភី + ជា សុភ័ណ + ស៊ិន រស្មី	៥០ $
៧២	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០ $
៧៣	លោក សេង ទូច និង អ្នកស្រី ហេង គាង + បុត្រ	៥០ $
៧៤	ឧ.សិ.ប្លុង ចន្ទ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	៥០ $
៧៥	ឧ.សិ.សួរ ណាត + កូនចៅ	៥០ $
៧៦	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤៥ $
៧៧	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ $
៧៨	ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ	៤០ $
៧៩	ឧ.ស.មូល សុភាព និង ឧ.សិ.គឹម ភាលី	៤០ $
៨០	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និង បងប្អូនក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន ...	៤០ $
៨១	ឧ.សិ.កែវ ជីន និង ឧ.សិ.ជាម ធុច ព្រមទាំងកូនចៅ	៣៥ $
៨២	ឧ.ស.អ៊ូ ខាន់ថូ និង ឧ.សិ.ជិន ស៊ីនិន ព្រមទាំងបុត្រ	៣៥ $
៨៣	ឧ.ស.មាន ផានិត និង ឧ.សិ.ឈុំ ស៊ីធួន ព្រមទាំងម្តាយ	៣៥ $
៨៤	ពុទ្ធបរិស័ទ អន្លង់វែង .... ៣០០០០៛+	៣៣ $
៨៥	កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ+ចែម ចេស្តា+កុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	៣០ $

៨៦	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
៨៧	ឧ.សិ.ម៉ី ដារ៉េ+ឧ.សិ.សំ ផាន់ណា + ឧ.សិ.សំ វាសនា +ស្វាមីកូនចៅ	៣០ $
៨៨	ឧ.សិ.សំ សកុណាលី + លោក សំ នរៈរិទ្ធ + សំ សត្យា	៣០ $
៨៩	ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ និងចៅ សេង សុមេធ	៣០ $
៩០	ឧ.សិ.ទុយ នូ + កូនចៅ	៣០ $
៩១	ឯកឧត្តម ម៉ឹង ខុម និង ឧ.សិ.ឡេង យឿន (ប៉ុក) +កូនចៅ	៣០ $
៩២	ឯកឧត្តម សួង យុទ្ធី និង ឧ.សិ.សរ មារដី ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
៩៣	ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ីង ស៊ីមណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
៩៤	ឧ.សិ.កៅ គឹមជ្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
៩៥	ឧ.សិ.ប៉ុក សុខ + ម្តាយ លឹម សុត + កូនចៅ	៣០ $
៩៦	ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហុង និង បុត្រ	៣០ $
៩៧	ឧ.សិ.ឆ្នំ ម៉ានី + ឧ.សិ.ផាន់ ផល្លា និង ស្វាមី	៣០ $
៩៨	ឧ.សិ.អេង គឹមអាំង ព្រមទាំងបុត្រ + ចៅ	៣០ $
៩៩	ឧ.សិ.ដួង សាមឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១០០	ឧ.សិ.លីវ ណយ + កូនចៅ	៣០ $
១០១	ឧ.ស.ដួង វីរៈ និង ឧ.សិ.ឈិន ប៊ុនរឿង	៣០ $
១០២	ឧ.សិ.សោម សុខខេង និង អ្នកម្តាយ ម៉ុម ថោ + កូនចៅ	៣០ $
១០៣	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
១០៤	ឧ.សិ.ស៊ី មន និង ស្វាមី + កូនចៅ	៣០ $
១០៥	លោកស្រី ជិន ថាវី គង់គឹមសាន និង បុត្រ	៣០ $
១០៦	លោក សិត សេង និង ភរិយា អ៊ុង ស៊ីនន + បុត្រ	៣០ $
១០៧	ឧ.សិ.ចុង ថូ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $
១០៨	ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា + កូនចៅ	៣០ $
១០៩	ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $

១១០	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ + ឧ.សិ.គី យក់បូយ + កូនចៅ	៣០ $
១១១	ឧ.ស.យិច ឈើន និង ឧ.សិ.តែ សុម៉ាលី (ប៊ូយ) ព្រមទាំងកូនចៅ ..	២៦ $
១១២	លោក គីម ឡុង និង ឧ.សិ. កាំង ដានី ព្រមទាំងបុត្រ	២៦ $
១១៣	ឧ.ស.គុយ សុធន និង ឧ.សិ.ខាត់ កាន +កូនចៅ +ចៅទួត	២៥ $
១១៤	ឧ.សិ.សួរ ស៊ីវន+ឧ.សិ.ថុន សុំ+កែវ តេង និង ស្វាមី	២៥ $
១១៥	ឧ.ស.អឿ យឿន+ ឧ.សិ.ទូច ងឿន+ ឧ.សិ.អឿ សារួន+ កូនចៅ	២៥ $
១១៦	ក្រុមវេន៩រោងវត្តសំពៅមាស លោកម្ចាស់តា សំ សាន+ ផាន់ ភោគ	២៥ $
១១៧	ឧ.សិ.ព្រាប សារឿន + ឧ.សិ.សុខ ហ៊ង + កូនចៅ	២៥ $
១១៨	ឧ.សិ.ពុំ សានី និង កូនចៅ	២៥ $
១១៩	ឧ.សិ.មួរ សុខគៀង និង ស្វាមី + បុត្រ	២៥ $
១២០	ឧ.សិ.អ៊ីវ ឈីវហ៊ុន	២៥ $
១២១	ឧ.សិ.យិន យឹម + ក្ហយ ជួន ផល្លី និង ស្វាមី	២៥ $
១២២	ឧ.សិ.សោម សុវណ្ណារ៉េត + ឧ.សិ.តាន់ បុប្ផា + ឧ.សិ.យ៉ា សុធីរី	២៥ $
១២៣	ឧ.ស.ហេង វិរិន្ទ និង មាតាបិតា ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	២១ $
១២៤	ឧ.សិ.លឹម ម៉េងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២១ $
១២៥	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	២០ $
១២៦	លោក នុត អ៊ុន វ៉ណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីរ៉ែន	២០ $
១២៧	ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១២៨	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
១២៩	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣០	ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ $
១៣១	ឧ.ស.ជា យ៉ែម និង ឧ.សិ.វ៉ាត សាវន្ត	២០ $
១៣២	ឧ.សិ.ញ៉ែម ទេពបូរីសួរ សឿន + បុត្រ	២០ $
១៣៣	ឧ.សិ.គឹម សុផល និង ឧ.សិ.គឹម សុភាព ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $

១៣៤	ឧ.ស.អ៊ឹម ហេង និង ឧ.សិ.យ៉ែម សុធារី	២០ $
១៣៥	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៣៦	ឧ.សិ.ជា យ៉ាន + កូនចៅ + ចៅទួត	២០ $
១៣៧	ឧ.ស.កាង អេងម៉េង និង ឧ.សិ.ឡាយ ស៊ីវហុង ហៅមួយ	២០ $
១៣៨	ឧ.ស.កាង ប៉េងហាក់ និង ឧ.សិ.អេង ភានី	២០ $
១៣៩	ឧ.សិ.លឹម ហឿន	២០ $
១៤០	ឧ.សិ.ឡោ វួចឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០ $
១៤១	ឧ.ស.ឡាក់ ឡាយ+ឡោ សៀវប៊ុន+ឧ.ស.លាម ឈារ+ឡោសៀវប៉ារ	២០ $
១៤២	លោកគ្រូ ម៉ៅ អាន+ប៉ាល់ ឡៃអ៊ី និង ឧ.សិ.ឡោ សៀវឆៃ	២០ $
១៤៣	ឧ.សិ.សុខ ស្រីពៅ និង លោក អេន ឌី + កូនចៅ	២០ $
១៤៤	ឧ.សិ.ហ៊ឹ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.ឃុន លីហេង + កូនចៅ	២០ $
១៤៥	ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ + ឧ.សិ.ឌុក រ៉ាឌីណា +ស្វាមី + កូនចៅ	២០ $
១៤៦	ឧ.សិ.ដួង វណ្ណធឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤៧	ឧ.សិ.ដួង វណ្ណថន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៤៨	ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដួង + កូនចៅ	២០ $
១៤៩	ឧ.សិ.មោក យី + កូនចៅ	២០ $
១៥០	ឧ.សិ.ឥន សុផល្លា + កូនចៅ	២០ $
១៥១	ឧ.សិ.ក្រូច ជិនលាភ + កូនចៅ និង ឧ.សិ.ឥន លន់អេង + កូនចៅ	២០ $
១៥២	កញ្ញា ឥន ថាវី និង កញ្ញា ឥន ដារ៉ា	២០ $
១៥៣	ឧ.ស.នេត សយ និង កូនចៅ	២០ $
១៥៤	ឧ.សិ.ឱមវង្ស សំខាន់ និង ឧ.សិ.ឱមវង្ស សុខុម + កូនចៅ	២០ $
១៥៥	ឧ.សិ.តឹក អេងគី + កូនចៅ	២០ $
១៥៦	លោក ឡាយ យូម៉េង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់ + កូនចៅ	២០ $
១៥៧	ឯកឧត្តម កាន់ រ៉ាត់ និងឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+កញ្ញាកាន់សុថារ័ត្ន	២០ $

១៥៨	ឧ.សិ.រាម សាយឿន (សារុំ) ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០ $
១៥៩	ឧ.សិ.ប៉ុម ស៊ីណាត+កូន ឧ.សិ.ម៉ឺ ស៊ីសិនិត + កូនចៅ	២០ $
១៦០	ឧ.ស.ជី សុគន្ធី និង ឧ.សិ.វ៉ាន់ សុផានី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៦១	ឧ.សិ.សូ ណាត្រី និង ឧ.សិ.នង រ៉េ +ស្វាមី +កូនចៅ	២០ $
១៦២	ឧ.សិ.ឃុត គឹមស៊ាង + ម្តាយ ស៊ូ សុន + កូនចៅ	២០ $
១៦៣	ឧ.សិ.អេង ផល + ម្តាយ ហាម ជន + កូនចៅ	២០ $
១៦៤	ឧ.សិ.ហួត ឡៃ + ឧ.សិ.ឃៀង សំអាត + កូនចៅ	២០ $
១៦៥	ឧ.ស.តែ គឹមហ៊ុន និង ឧ.សិ.តាំង សុខអ៊ឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៦៦	ឧ.សិ.ថេង លន ព្រមទាំងកូនក្មួយ និងចៅ	២០ $
១៦៧	ឧ.សិ.អ៊ិន វីណា	២០ $
១៦៨	ឧ.សិ.ម៉ក ចន + អ្នកស្រី ហេង សៀម និង ស្វាមី + បុត្រ	២០ $
១៦៩	ឧ.ស.ហាង គិន និង ឧ.សិ.ប៊ុន ច័ន្ទស្រីវឌ្ឍ	២០ $
១៧០	ឧ.សិ.លីវ ណយ + កូនចៅ	២០ $
១៧១	ឧ.សិ.ឈួន សុ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៧២	ឧ.សិ.នង តាំងឡេង + កូនចៅ	២០ $
១៧៣	ឧ.សិ.ជ័យ អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៧៤	ឧ.សិ.កាន់ គីរីសុខា និង កូនចៅ	២០ $
១៧៥	ឧ.សិ.យស នីម និង កូនចៅ	២០ $
១៧៦	ឧ.ស.ស៊ុក ដារ៉ារត្ន័ និង ភរិយា + ឧ.សិ.ខឹមស៊ាងហៃ+ឧ.សិ.ផៅស៊ីម៉ុន	២០ $
១៧៧	លោក ជា សារិម និង អ្នកស្រី នុត ច័ន្ទផល្លី	២០ $
១៧៨	ឧ.សិ.ហុក បូផា	២០ $
១៧៩	ឧ.សិ.ស៊ឹម យ៉េកហួយ និង ម្តាយ ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ុំ	២០ $
១៨០	លោក ជៀវ រិន និង អ្នកស្រី ឃី ផល្លីន + បុត្រ	២០ $
១៨១	ឧ.ស.ហ៊ាន់ ហេង និង ឧ.សិ.មៀច ផល្លា + កូនចៅ	២០ $

១៨២	ឧ.ស.មាស យិន និង ឧ.សិ.ជា សារ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៣	ឧ.សិ.វ៉ុន ចិន្តា និង ស្វាមី + បុត្រ	២០ $
១៨៤	លោក ហោ គីមសឿង និង អ្នកស្រី អៀង សុភាព + កូនចៅ ...	២០ $
១៨៥	ឧ.សិ.ជា ស៊ីវអ៊ាង + បុត្រ	២០ $
១៨៦	ឧ.ស.គិង សារិន ឧ.សិ.សួស សុខួន+យាយឪ សួស គារ៉េត	២០ $
១៨៧	ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
១៨៨	ឧ.សិ.សំ សង់រិន និង កូនប្រុស កេត វ៉ាសនា	២០ $
១៨៩	ឧ.សិ.ងួន យ៉ុមអ៊ីម៉ា និង បុត្រ	២០ $
១៩០	ឧ.សិ.សៅ សុផារី + កូនចៅ	២០ $
១៩១	ឧ.សិ.ង៉ែត ម៉ាណាត + ប្អូន + កូនចៅ	២០ $
១៩២	ឧ.សិ.ប៊ុត សាមាវឌ្ឍី + បុត្រ	២០ $
១៩៣	ឧ.សិ.ចុង ទុច និង ឧ.ស.ជា ប៉ាវ +ឧ.សិ.ចុង ស៊ីង + កូនចៅ	២០ $
១៩៤	ឧ.ស.ស៊ាប មួយ និង ឧ.សិ.ចុង ជាវលី + កូនចៅ	២០ $
១៩៥	ឧ.ស.ចុង សំអុល និង ឧ.សិ.ត្រី ង៉ែត + កូនចៅ	២០ $
១៩៦	ឧ.សិ.ម៉ម លាំងសាត និង កូនចៅ	២០ $
១៩៧	ឧ.សិ.អ៊ួច គីមយ៉ន + ឧ.សិ.អ៊ួច គីមហ៊ាង + កូនចៅ	២០ $
១៩៨	ឧ.សិ.ស៊ុម សុផល + កូនចៅ	២០ $
១៩៩	លោក សា សុង និង អ្នកស្រី ឡេង នី + កូនចៅ	២០ $
២០០	ឧ.សិ.សំ ចេង + កូនចៅ	២០ $
២០១	ឧ.ស.សាំង ហឿន និង ឧ.សិ.អ៊ួង ឈុនហួង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
២០២	ឧ.សិ.ឡូត ស្រៀង + ស្វាមី + បុត្រ	២០ $
២០៣	ឧ.សិ.យឹម វិនិតា + ស្វាមី	២០ $
២០៤	ឧ.ស.ឆេង ស្រ៊ា និង ឧ.សិ.ផាន គីមហ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២០៥	ឧ.សិ.សឹម ស្រីប៊ិច	២០ $

២០៦	ឧ.ស.ណុប សៀងហោ និង ឧ.សិ.ឈាន សុខាន់ + កូនចៅ	២០ $
២០៧	លោកកុងថៅ និង ឧ.សិ.សេង ឡេង	២០ $
២០៨	លោកគ្រូ នៃ ហ៊ន និង ឧ.សិ.ថៅ សាយហួយ	២០ $
២០៩	ឧ.សិ.ជឹង គីមស្រ៊ី និង កូនចៅ	២០ $
២១០	ឧ.សិ.វង្ស ឈៀកនាង + ស្វាមី + កូនចៅ	២០ $
២១១	ឧ.ស.ស៊ុន គួយ + បុត្រ	២០ $
២១២	ឧ.សិ.ហង្ស ឡៃហួត	២០ $
២១៣	ឧ.សិ.ណុប សុគន្ធ និង ស្វាមី + កូនចៅ	២០ $
២១៤	កុមារី លី សុផាណុច	២០ $
២១៥	ឧ.ស.បាន ថុង និង ឧ.សិ.យុង លាត ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	២០ $
២១៦	ឧ.សិ.ហៃ សុខមាន (ហៅនាង) + កូនចៅ	២០ $
២១៧	ឧ.សិ.អ៊ូ គីមអួន និង កូនចៅ	២០ $
២១៨	ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង និង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី +កូន តាក វិរវណ្ណ+ចៅ ..	២០ $
២១៩	ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២០	ឧ.សិ.អ៊ុក គីម និង ឧ.ស.អ៊ឹង ផេងប៊ូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២១	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២២	ឧ.សិ.យុត ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២៣	ឧ.ស.គង់ សារ៉េត និង ឧ.សិ.ភួង សៀ + កូនចៅ	២០ $
២២៤	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២៥	ឧ.សិ.ភុំ សុខែម និង ឧ.សិ.ភុំ សរប្បូរី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២២៦	ឧ.ស.យឹម ប៊ុនលី + កូនចៅ	២០ $
២២៧	ឧ.សិ.យឹម ធារ៉ាន និង ស្វាមី + បុត្រ	២០ $
២២៨	ឧ.ស.ប៊ូ សូផាន និង ឧ.សិ.ខាន់ ម៉ានី + កូនចៅ	២០ $
២២៩	ឧ.សិ.ម៉ៅ ស៊ីវន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $

២៣០ ឧ.សិ.យូ ណុន និង កូនចៅ .... ២០ $

២៣១ ឧ.សិ.ហង្ស មាន និង កូនចៅ .... ២០ $

២៣២ ឧ.ស.នៅ គីមហាក់ និង ឧ.សិ.ជា សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៣៣ ឧ.សិ.លាង ស៊ីវប៊ួយ + ឧ.សិ.សៀក ជូ .... ២០ $

២៣៤ ឧ.សិ.វឿន គង់ និង កូនចៅ .... ២០ $

២៣៥ ឧ.សិ.លឹម ម៉េងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៣៦ ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត និងលោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រចៅ ២០ $

២៣៧ ឧ.ស.ទឹម គឹមហេង និង ឧ.សិ.ឡៅ សាមីលី + កូនចៅ .... ២០ $

២៣៨ ឧ.ស.ស៊ីវ ហុង និង ឧ.សិ.គុជ រម្យសុខា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៣៩ ឧ.ស.ឃ្លោក ឃិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

២៤០ លោកគ្រូ ឈឿន ភីរម្យ និង មាតាបិតា .... ២០ $

២៤១ ឧ.ស.ម៉ៃ ឌុល + ឧ.ស.កិក សុវណ្ណ និង ភរិយា + បុត្រ .... ២០ $

២៤២ ឧ.សិ.អ៊ឹម យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៤៣ ឧ.សិ.រត្ន សុខា ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ២០ $

២៤៤ ឧ.សិ.រត្ន ផល្លី .... ២០ $

២៤៥ ឧ.សិ.រត្ន សុភាព និង ស្វាមី + បុត្រ .... ២០ $

២៤៦ ឧ.សិ.ថេង បាយ + ឧ.សិ.រត្ន អឿង + កូនចៅ .... ២០ $

២៤៧ ឧ.សិ.សំ សោភ័ណ + ឧ.សិ.ណៅ អ៊ាន + កូនចៅ .... ២០ $

២៤៨ ឧ.សិ.ម៉ម ម៉ាឡា + ឧ.សិ.ឳន ហឿន និង ស្វាមី + កូនចៅ .... ២០ $

២៤៩ ឧ.សិ.វឿល យ៉ូន និង កូនចៅ .... ២០ $

២៥០ ឧ.ស.ហែម សុខមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលួត ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ២០ $

២៥១ ឧ.សិ.ឌឿន ហាន + ឧ.ស.ឌឿន ពេញ .... ២០ $

២៥២ ឧ.ស.ឃួន ឃឿន និង មាតាបិតា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

២៥៣ ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

២៥៤ ឧ.សិ.បាន រ៉ូ + ប្អូន ក្អួយ + ចៅ .... ២០ $
២៥៥ កញ្ញា ហ៊ុន សុធា និង ម៉ាក់ប៉ា .... ២០ $
២៥៦ ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .... ២០ $
២៥៧ ឧ.សិ.ជួង ខេន និង កូនចៅ .... ២០ $
២៥៨ លោក ទុច វណ្ណថា និង អ្នកស្រី ម៉ៅ សុជាតា + កូន .... ២០ $
២៥៩ ឧ.សិ.នេត ឡាយ + កូនចៅ .... ២០ $
២៦០ ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ ជិនឈីន និង កូនចៅ .... ២០ $
២៦១ ឧ.សិ.អ៊ឹង ចាន់នី + ឧ.សិ.មិន នាង + កូនចៅ .... ២០ $
២៦២ ឧ.ស.លន់ គឹមស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៦៣ ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផុន + ក្រុមគ្រួសារ .... ២០ $
២៦៤ ឧ.សិ.ងួន មន និង កូនចៅ .... ២០ $
២៦៥ ឧ.សិ.កង ចិន្តា និង កូនចៅ .... ២០ $
២៦៦ ឧ.ស.យ៉ត មី និង ឧ.សិ.ស៊ូ គៀង + បុត្រធីតា .... ២០ $
២៦៧ ឧ.ស.អ៊ូ ប៊ុនសេង និង ឧ.សិ.លាង ឡាំង + ឧ.សិ.ប៊ុន ឆេងលី .... ២០ $
២៦៨ ឧ.សិ.ប៊ុន ថាវី និង ឧ.ស.ហេង វេងហួត + ឧ.សិ.ប៊ុន ស៊ីណា +កូនចៅ ២០ $
២៦៩ ឧ.សិ.គាត ដន + ឧ.សិ.អ៊ុយ មិនា + កូនចៅ .... ២០ $
២៧០ ឧ.សិ.ចេង យិចលន + លោកជំទាវ ផង់ ចិន្តា + កូនចៅ .... ២០ $
២៧១ ឧ.ស.ជន ឃាងលី +លោក ជាង វ៉ាន់ធី +ភរិយា +កូនចៅ .... ២០ $
២៧២ លោក កាយ ឡូត និង អ្នកស្រី គី សាណោ + បុត្រ .... ២០ $
២៧៣ ឯកឧត្តម ឈួយ ម៉េង និង លោកជំទាវ គាត ភួង + កូនចៅ .... ២០ $
២៧៤ ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៧៥ ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.សិ.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៧៦ ឧ.ស.រស់ សំបូរ និង ឧ.សិ.ឡៃ សំអឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
២៧៧ ឧ.សិ.ស៊ីវ ស៊ីនួន និង កូនចៅ .... ២០ $

២៧៨	ឧ.ស.លាង តូ និង ឧ.សិ.ហេង សុធា + កូនចៅ	២០ $
២៧៩	ឧ.សិ.សូ ប៉ូលីន និង ស្វាមី + បុត្រ	២០ $
២៨០	ឧ.សិ.កែវ ពៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៨១	ឧ.សិ.តូវ លាភី និង គ្រួសារ + កូនចៅ	២០ $
២៨២	ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
២៨៣	ឧ.សិ.ម៉ៅ ណារ៉ុន និង ស្វាមី + កូនចៅ	២០ $
២៨៤	ឧ.ស.ជា សុថាវី និង ឧ.សិ.គឹម លីម + កូនចៅ	២០ $
២៨៥	ឧ.ស.អ៊ួង សាប៊ិន និង ឧ.សិ.ពត ណាន់ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	២០ $
២៨៦	ឧ.សិ.ទេស សំណាង និង កូនចៅ	២០ $
២៨៧	ឧ.សិ.កៅ គឹមសេង + កៅ កំសាន + កូនចៅ	២០ $
២៨៨	ឧ.សិ.គី ពេញ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៨៩	ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា ព្រមទាំកូនចៅ	២០ $
២៩០	ឧ.សិ.លឹម គឹមណា	២០ $
២៩១	ភិក្ខុ ឥន្ទ្រិយសំវរោ សុខ ហ៊ត	២០ $
២៩២	ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដួង + កូនចៅ	២០ $
២៩៣	ឧ.សិ.អ៊ុយ យ៉ង់ និង ប្អូន + កូនក្មួយ	២០ $
២៩៤	ឧ.សិ.ហ៊ុយ ផានី + ឧ.សិ.ជួន សុផល + ប្អូន + កូនចៅ	២០ $
២៩៥	ឧ.ស.រ៉ា ដែន និង ឧ.សិ.រ៉ា គឹមហោ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៩៦	ឧ.ស.កុយ សាម៉ន និង ឧ.សិ.ម៉ម សឹម + កូនចៅ	២០ $
២៩៧	ឧ.ស.ឯម វណ្ណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហួត រី + កូនចៅ	២០ $
២៩៨	ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
២៩៩	ឧ.សិ.លីវ ថងមួន + ឧ.សិ.នូ សុង + កូនចៅ	២០ $
៣០០	ឧ.សិ.ខៀវ នាង និង កូនចៅ	២០ $
៣០១	ឧ.សិ.នួន តាំង + ឧ.សិ.ប៊ិន ផល្លា	២០ $

៣០២	ឧ.សិ.ឆន យ៉ុង	២០ $
៣០៣	ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន + ឧ.សិ.យ៉ាន់ ហាក់មុយ	២០ $
៣០៤	ឧ.ស.ស្ងួន សឿប និង ឧ.សិ.ញ៉ឹក ស៊ីថន + កូនចៅ	២០ $
៣០៥	ឧ.ស.សេង យ៉ាន និង ឧ.សិ.អ៊ុន ណារិន + អ្នកម្តាយ	២០ $
៣០៦	ឧ.សិ.ទឹម សឿប	២០ $
៣០៧	ឧ.សិ.តូវ នារីផល និង គ្រួសារ + បុត្រ	២០ $
៣០៨	លោកគ្រូធម្មាចារ្យ ជឹម ជំនិត + កូនចៅ	២០ $
៣០៩	ដូនជី គង់ ទុំ	២០ $
៣១០	ឧ.សិ.អ៊ុំ សុខ + ឧ.សិ.ហូ ឆៃយ៉ា + កូនចៅ	២០ $
៣១១	ឧ.សិ.ស៊ីវ ឡាង + ឧ.សិ.ផាន់ លី + ឧ.សិ.ឡុំ	២០ $
៣១២	លោក អាំង ជូបូ និង អ្នកស្រី យ៉េក ឡាង + កូនចៅ	២០ $
៣១៣	លោក ឡាយ កុងប៉ាវ និង អ្នកស្រី បូ កេសរកូល + កូនចៅ	២០ $
៣១៤	លោក បូ វណ្ណរត្ន័ និង អ្នកស្រី រុន ជួបពីទី	២០ $
៣១៥	អ្នកស្រី អាំង ដកម៉ៃ + កូនកញ្ញា ចាយ ដេម៉ាទី	២០ $
៣១៦	ឧ.សិ.ង៉ែត យូអេង + ឧ.សិ.ពៅ ស៊ូវ៉ាង	២០ $
៣១៧	ឧ.សិ.នូ ប៊ួថង + ឧ.សិ.ឡោ សុផាត់	២០ $
៣១៨	ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៣១៩	ឧ.សិ.សំ បូរី និង កូន	២០ $
៣២០	ឧ.ស.កែវ ណន	២០ $
៣២១	ឧ.សិ.ជាតិ ណូវ + ឧ.សិ.អោក ឡាយ + កូនចៅ	២០ $
៣២២	ឧ.សិ.ឡឿ ស៊ីឌីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៣២៣	ឧ.ស.ប៉ាត ម៉ុង និង ឧ.សិ.លី សាវ៉ន + កូនចៅ	២០ $
៣២៤	ឧ.សិ.ឱ ជី និង កូនចៅ + ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ និង កូនចៅ	២០ $
៣២៥	ឧ.សិ.សោម មុត + កូនចៅ	២០ $

៣២៦ ឧ.ស.ហង់ វណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ែក ចរិយា + បុត្រធីតា .... ២០ $
៣២៧ ឧ.សិ.ស្រី នាង និង ស្វាមី + កូនចៅ .... ២០ $
៣២៨ ឧ.សិ.សំណាង ស្រីពៅ និង ក្រុមគ្រួសារ .... ២០ $
៣២៩ ឧ.សិ.ជា សុផានី (ហៅទេស) និង បុត្រ .... ២០ $
៣៣០ ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអួយ + ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអ៊ីម និង ស្វាមី +បុត្រ .. ២០ $
៣៣១ ឧ.សិ.ង៉ូវ ឡេងស៊ីវហេង និងកូនចៅ .... ២០ $
៣៣២ ឧ.ស.កៅ ឈុនហេង និង ឧ.សិ.ជា សាមីន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
៣៣៣ ឧ.សិ.ឈឿម ហាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
៣៣៤ ឧ.សិ.អ៊ុក សារុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
៣៣៥ ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $
៣៣៦ ឧ.ស.ម៉ឹង ឈីវ និង ឧ.សិ.ប៊ុច ប៊ុឡូយ .... ២០ $
៣៣៧ ឧ.សិ.ទី ចន្ថា .... ២០ $
៣៣៨ ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត .... ២០ $
៣៣៩ ឧ.សិ.ប៊ឹង សុខុម និង កូនចៅ .... ២០ $
៣៤០ ឧ.សិ.ប្រាក់ សុភី .... ២០ $

១ ឧ.សិ.លី ឈុនស៊ (ហៅ ស) .... ២០ អឺរ៉ូ
២ ឧ.ស.ភោគ ចន្ថា និង ឧ.សិ.ថន សាម៉ីឌី + បងប្អូនកូនចៅ .... ២០ អឺរ៉ូ

១ ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ ១០០ អូស្ត្រាលី
២ ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០០ អូស្ត្រាលី
៣ ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ ..... ១០០ អូស្ត្រាលី
៤ ឧ.សិ.ឆេង លន់ និង កូនចៅ .... ១០០ អូស្ត្រាលី
៥ ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមអេង .... ១០០ អូស្ត្រាលី
៦ ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ + កូនចៅ .... ៧០ អូស្ត្រាលី

៧	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គឹមស៊ីន	៥០ អូស្ត្រាលី
៨	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥០ អូស្ត្រាលី
៩	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៥០ អូស្ត្រាលី
១០	ឧ.សិ.អ៊ុច សុផល្លី	៥០ អូស្ត្រាលី
១១	អ្នកស្រី ប្រុង ស្រីមុំ និង គ្រួសារ	៥០ អូស្ត្រាលី
១២	ឧ.សិ.បែន សារើយ និង កូនចៅ + ចៅទួត	៥០ អូស្ត្រាលី
១៣	ឧ.សិ.ស៊ុន សូភីឡា+ លោក ស៊ុន សូលីវណ្ណ+លោក ស៊ុន វិសាល	៥០ អូស្ត្រាលី
១៤	ឧ.ស.ស៊ូ ឃីម និង ឧ.សិ.ស៊ូ សៀងតិច + កូនចៅ	៣០ អូស្ត្រាលី
១៥	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន និង កូនចៅ	៣០ អូស្ត្រាលី
១៦	ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង	២០ អូស្ត្រាលី
១៧	ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរ៉េត និង កូនចៅ	២០ អូស្ត្រាលី
១	ដូនជី ចាន់ យ៉ា (វត្តនរា)	១.០០០ បាត
១	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន និង កូនចៅ ព្រមទាំងញាតិមិត្ត	១.០០០.០០០៛
២	ពុទ្ធបរិស័ទ ដំដែក ស្រុកសូទ្រនិគម (តាមរយៈ ឧ.សិ.ងួន ច័ន្ទឌី)	៣០០.០០០៛
៣	ឧ.សិ.ដុំ រស់	១១៣.០០០៛
៤	ពុទ្ធបរិស័ទឫស្សីកែវ ភ្នំពេញ	១១០.០០០៛
៥	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទឬស្សីកែវ	១១០.០០០៛
៦	ពុទ្ធបរិស័ទសាលាឧបោសថភូមិអង្គ បាត់ដំបង	១០៥.០០០៛
៧	ឧ.សិ.ទ្រី ណុកា និង ស្វាមី + បុត្រ	១០០.០០០៛
៨	ឧ.សិ.នន់ មាលា និង ស្វាមី + បុត្រ	១០០.០០០៛
៩	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០.០០០៛
១០	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្ទញ្ញាណ ចូលតាមរយៈ ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន	១០០.០០០៛
១១	លោកម្ចាស់ គឹម ចន្ទ	១០០.០០០៛

១២	ឧ.ស.អ៊ុង សុខលីម + ភរិយា + បុត្រ	១០០.០០០៛
១៣	ឧ.សិ.ឈឹម ឈឿន + កូនចៅ	១០០.០០០៛
១៤	ឧ.សិ.ឱ យឿន និង កូនចៅ	១០០.០០០៛
១៥	ឧ.សិ.ស៊ង គាវឡាយ និង កូនចៅ	១០០.០០០៛
១៦	ឧ.ស.ណុប ផុន និង ឧ.សិ.ប៊ិត ប៉ាន	១០០.០០០៛
១៧	ឧ.សិ.ម៉ន ចិន្តា + កូនចៅ	១០០.០០០៛
១៨	ឯកឧត្តម ម៉ារ សារីន និង លោកជំទាវ ភោគ ណារិន +បុត្រ ..	១០០.០០០៛
១៩	ក្រុមឧបាសិកា ស្រុកមង្គលបុរី	១០០.០០០៛
២០	ឧ.សិ.ឱម ភូរី + បុត្រ	៩០.០០០៛
២១	ឧ.សិ.ប៊ុន ហេង + កូនចៅ	៨០.០០០៛
២២	ឧ.ស.ឆៃ សេងហុង នៅផ្សារដារ	៨០.០០០៛
២៣	ឧ.សិ.រៃ ភាច + ឧ.សិ.រៃ ថុល + ឧ.សិ.រៃ ញ៉ូ	៨០.០០០៛
១	ឧ.ស.ឌឹក គឿង	៥០ម៉ឺនដុង

១	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៦០.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
២	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥០.០០០៛	មានចំនួន	៧ នាក់
៣	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៤០.០០០៛	មានចំនួន	១៣ នាក់
៤	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០៛	មានចំនួន	៣ នាក់
៥	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០៛	មានចំនួន	៩ នាក់
៦	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០៛	មានចំនួន	៥ នាក់
៧	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥.០០០៛	មានចំនួន	២ នាក់
៨	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៦ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
៩	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៧ នាក់
១០	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០ ដុល្លារ	មានចំនួន	១១២ នាក់

១១	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៦ នាក់

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៣០.០០០ ក្បាល

ក្នុងតម្លៃ ១៥.៩០០ ដុល្លារ

រោងពុម្ពមិត្តភាពកម្ពុជា_ជប៉ុន

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-05h00 mn -05h30 mn -06h00 mn -12h10 mn -18h00 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn -17h30 mn -18h00 mn -19h00 mn -20h00 mn	-FM 93 MHz -FM100.5 MHz -FM 92 MHz -FM107.5 MHz -FM 98.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -11h00 mn -18h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM103.2 MHz -FM 92.7 MHz -FM 88.5 MHz -FM 91 MHz -FM 104 MHz -FM 92.7 MHz -FM103.2 MHz -FM101.5 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-05h45 mn -18h30 mn	-FM 95.75MHz -FM 95.5 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	-05h00 mn	-FM 92.30MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn -18h30 mn	-FM 95 MHz -FM 99 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -20h00 mn	-FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn -21h00 mn	-FM103.75MHz -FM103.75MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz

ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ

សូមអនុមោទនា !

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

✍ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស ✍

១. ជំនួយសតិភាគទី ២១ សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៩

២. ជំនួយសតិភាគទី ២០ សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៦

៣. ជំនួយសតិភាគទី ១៩ សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៣

៤. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៨

៥. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៦. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៧. ពរ ៤ ប្រការ

៨. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៩. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

១០. ព្រះពុទ្ធសាសនា

១១. កូនមាសឪពុក

១២. ម៉ែ !!!

១៣. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ

១៤. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៥. មេរៀនជីវិត

១៦. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៧. បទពិចារណា

១៨. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៩. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

២០. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

២១. ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២២. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២៣. ឧបមាភាសិត ៤៩

២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២៦. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣

២៧. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤

២៨. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង

២៩. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លី ៗ

៣០. ទានកថា

៣១. គតិធម៌

៣២. ព្រះថេរីគាថា ភាគទី ១

៣៣. ព្រះថេរីគាថា ភាគទី ២

៣៤. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ១

៣៥. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ២

៣៦. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៤

៣៧. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៥

៣៨. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៧

៣៩. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ៨

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៥៩

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រ័យបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានា ចាប់ពីព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ១,២៤០ ចប់។

ចាប់ពីថ្ងៃចន្ទ ៤ កើត ខែ អាសាឍ ឆ្នាំមមី ឆស័ក ព.ស.២៥៥៨ រហូតដល់ថ្ងៃ ចន្ទ ១៣ រោច ខែ បឋមាសាឍ ឆ្នាំមមែ សប្តស័ក ព.ស.២៥៥៩ (រយៈពេល ១២ ខែ ២៥ ថ្ងៃ)

ក្រៅអំពីពេលរៀននៅវត្តឧណ្ណាលោម និង វត្តសំពៅមាស ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៥៨៨ បុណ្យ បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ ចំនួន ១,៤៧៤,៦៣០,០០០៛ (មួយពាន់បួនរយចិតសិប-បួនលានប្រាំមួយរយសាមសិបពាន់រៀល) ស្មើនឹង ៣៦៨,៦៥៧ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងនោះ បានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន ១៤០,០៥០,០០០ ៛ ស្មើនឹង ៣៥,១២០ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមកសិក្សាព្រះធម៌នៅវត្តឧណ្ណាលោម និងវត្តសំពៅមាសក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៧,៧៩៥ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ១,៧៨៣ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ដំណឹងអនុមោទនា

ព.ស.២៥៦០

ចំនួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដែលពុទ្ធបរិស័ទជូនសម្រាប់ធ្វើជាធម្មទាន តម្កល់ទុកតាមវត្តនានាចាប់ពីព.ស.២៥៤៥ មកមានចំនួន ១,២៧៥ ចប់។

ចាប់ពីថ្ងៃអង្គារ ១៤ រោច ខែបឋមាសាឍ ឆ្នាំមមែ សប្តស័ក ព.ស.២៥៥៩ រហូតដល់ថ្ងៃសៅរ៍ ១៣ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំរកា អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៦០ (រយៈពេល ១២ ខែគត់)

ក្រៅអំពីពេលសិក្សានៅវត្តឧណ្ណាលោម និង វត្តសំពៅមាស ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាបាន ៦០៤ បុណ្យ បានប្រាក់បូជាព្រះធម៌ ចំនួន ១,៤៥៨,៤២០,០០០៛ (មួយពាន់បួនរយហាសិប-ប្រាំបីលានបួនរយម្ភៃពាន់រៀល) ស្មើនឹង ៣៦៤,៦០៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងនោះ បានបន្ថែមប្រាក់បច្ច័យបួនចំនួន ១៥៤,៦៨០,០០០ ៛ ស្មើនឹង ៣៨,៦៧០ ដុល្លារអាមេរិក ។

ដោយឡែក ប្រាក់បច្ច័យបួន ចេញថ្លៃយានជំនិះព្រះសង្ឃ ដែលនិមន្តមកសិក្សាព្រះធម៌នៅវត្តឧណ្ណាលោម និង វត្តសំពៅមាសក្នុងឆ្នាំនេះ អស់ចំនួន ៧,៤៩៨ ដុល្លារអាមេរិក (ពុទ្ធបរិស័ទចូលរួម ៤,០៤៧ ដុល្លារ)។

សូមអនុមោទនា !!!

ព្រះអាទិត្យទៀបនឹងអស្តង្គត

- គួរដឹងច្បាស់ចំពោះការមិនទៀងនៃរបស់ទាំងពួង
- របស់ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តក្នុងថ្ងៃនេះ អាចនឹងប្រែប្រួលនៅក្នុងថ្ងៃស្អែក
- គ្រប់គ្នាគេចមិនផុតអំពីសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះចាស់ ឈឺ ស្លាប់ ជាមរតករបស់ជីវិត
- ពេលស្លាប់ត្រូវព្រាត់ចាកនូវរបស់គ្រប់យ៉ាង អ្វីៗមិនអាចជាប់ជំពាក់ប្រកាន់ថា ជាតួខ្លួនយើងតទៅទៀតបានឡើយ ។